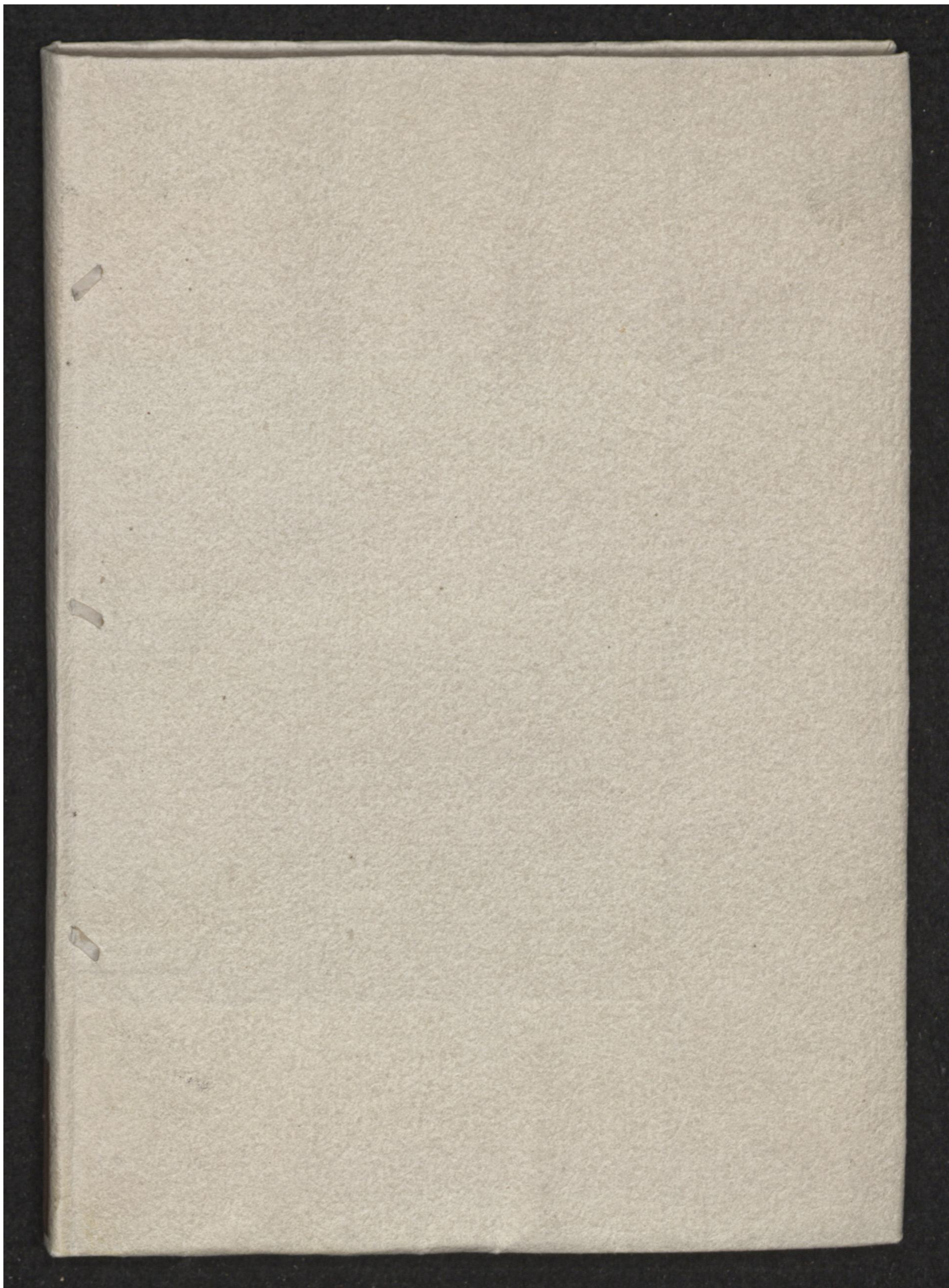
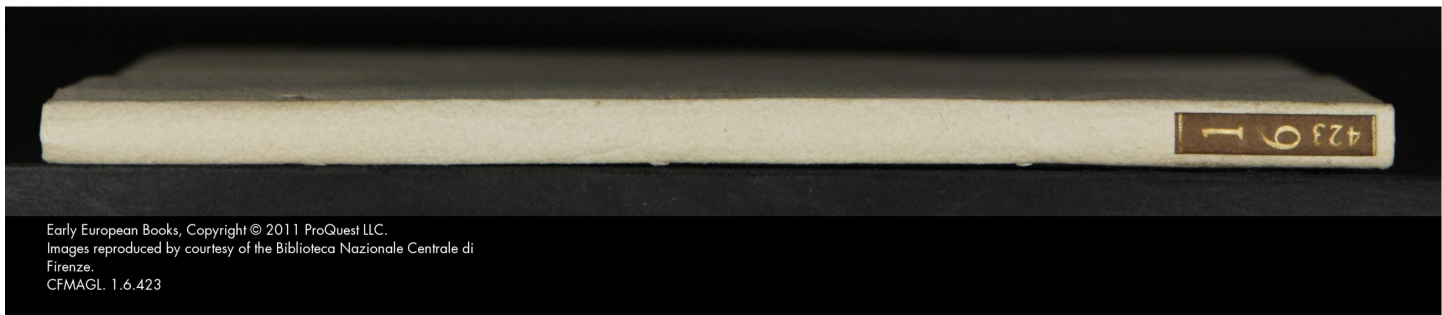
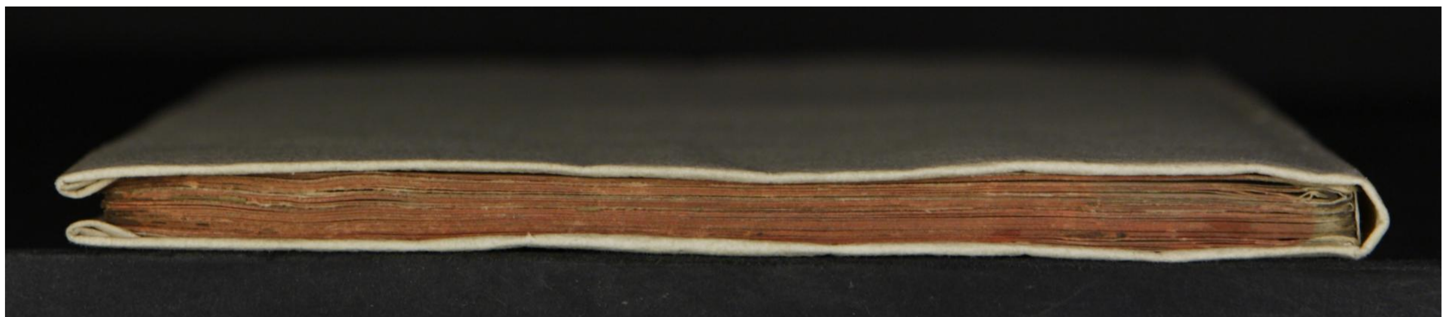



1 6 423





# ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.



ἐρχόμενος γαῖάν τε, καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν,
α καὶ ποταμούς, πόλιάς τε, καὶ ἀνδρῶν ἄκριτα φῦλα,
μνήσομαι ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου. ἐν γὰρ ἐκείνῳ
πᾶσα χθών, ἅτε νῆσος, ἀπείριτος ἐστεφάνωται.
οὐ μὴν πᾶσα διαπρὸ περίδρομος, ἀλλὰ διαμφὶς
ὀξυτέρη βεβαυῖα, πρὸς ἠελίοιο κελεύθου.
σφενδόνῃ ἐοικυῖα. μίαν δέ ἑ καίπερ ἐοῦσαν,
ἄνθρωποι τελοσῆσιν ἐπ᾽ ἠπείροισι δάσαντο.
πρώτην μὲν λιβύην. μετὰ δ᾽ εὐρώπην, ἀσίην τε.
ἀλλ᾽ ἤτοι λιβύη μὲν, ἀπ᾽ εὐρώπης ἔχει οὖρον,
λοξὸν ἐπὶ γραμμῇσι, γάδειρά τε καὶ στόμα νείλου.
ἔνθα βορειότατος πέλεται μυχὸς αἰγύπτοιο.
καὶ τέμενος περίπυστον ἀμυκλαίοιο κανώβου.
εὐρώπην δ᾽ ἀσίης, τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει.
ὅς ῥά θ᾽ ἑλισσόμενος γαίης διὰ σαυροματάων,
σύρεται ἐς σκυθίην τε καὶ ἐς μαιώτιδα λίμνην
πρὸς βορέην. νότιον δὲ μεσούριον ἑλλησπόντου.
στῆμα δ᾽ ὑπερτέταται νοτιώτατον ἐς στόμα νείλου
ἄλλοι δ᾽ ἠπείροισι διὰ χθόνα μοσφίζουσιν.
ἰσθμὸς ἄνω τέταται τις ὑπέρτατος ἀσίδος αἴης
κασπίης τε μεσηγὺ καὶ εὐξείνοιο θαλάσσης.
κεῖνον δ᾽ εὐρώπης ἀσίης θ᾽ ὅρον ηὐδάξαντο.
ἄλλος δ᾽ αὖ μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς νότον ἕρπει



ἀῤῥαβικοῦ κόλποιο καὶ αἰγύπτοιο μεσηγύ.
ὅς ῥά τε νοσφίζει λιβύην ἀσιήτιδος αἴης.
τοῖα μὲν ἀμφοτέροισι βροτοὶ διεφημίξαντο.
πάντη δ' ἀκαμάτου φέρεται ῥόος ὠκεανοῖο.
εἷς μὲν ἐών, πολλῇσι δ' ἐπωνυμίῃσιν ἀρηρώς.
ἤτοι ὁ μὲν λιβυροῖο παρ' ἐσχατιὴν ζεφύροιο,
ἄτλας ἑσπέριος κικλήσκεται. αὐτὰρ ὕπερθεν
πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες ἀρειμανέων ἀριμασπῶν
πόντον μιν καλέουσι πεπηγότα τε κρόνιόν τε.
ἄλλοι δ' αὖ καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν, εἵνεκ' ἀφαυροῦ
ἠελίου. βράδιον γὰρ ὑπεὶρ ἅλα τήνδε φαείνει.
αἰεὶ δὲ σκιερῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσιν.
αὐτὰρ ὅθι πρώτιστα φαείνεται ἀνθρώποισιν,
ἑῷον καλέουσι καὶ ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης.
ἄγχι δ' ἐρυθραῖόν τε καὶ αἰθιόπιον καλέουσι,
πρὸς νότον. ἔνθα δὲ πολλὸς ἀοικήτου χθονὸς αὐλὼν
ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένος ἠελίοισιν,
οὕτως ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν,
τοῖος ἐὼν καὶ τοῖα μετ' ἀνδράσιν οὐνόματ' ἕλκων,
κόλπους δ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἀπερεύγεται ἔνδοθι βάλλων
εἰς ἅλα. τυτθοὺς μὲν πλέονας. πίσυρας δὲ μεγίστους
ἤτοι μὲν πρώτιστον, ὃς ἑσπερίην ἅλα τίκτει.
συρόμενος λιβύηθεν ἔσω παμφυλίδος αἴης.
δεύτερος αὖτ' ὀλίγος μέν, ἀτὰρ προφερέστατος ἄλλων.
ὅς τ' ἀποκιδνάμενος κρονίης ἁλὸς ἐκβορέαο,
κασπίῃ αἰπὺ ῥέεθρον ἐπιπροΐησι θαλάσσῃ.
ἥν τε καὶ ὑρκανίην ἕτεροι διεφημίξαντο.
τῶν δ' ἄλλων, οἵ τ' εἰσὶν ἀπαὶ νοτίης ἁλὸς ἄμφω,
εἷς μὲν ἀνώτερός ἐστι ὃ περσικὸν οἶδμα προχαίων

ἀντία κασπίης τετραμμένος ἀμφιτρίτης.
ἄλλος δ' ἀῤῥάβιος κυμαίνεται ἰσόθι κόλπος
εὐξείνου πόντου νοτιώτερον ὁλκὸν ἑλίσσων.
Τόσσοι μὲν κόλποι βαθυκύμονος ὠκεανοῖο,
οἱ μείζους. ἄλλοι δέ τ' ἀπειρέσιοι γεγάασι.
Νῦν δ' ἁλὸς ἑσπερίης ἐρέω πόρον, ἥ τ' ἐπὶ πάσας
ἠπείρους λοξοῖσιν ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν.
ἄλλοτε μὲν νήσοισι περίδρομος. ἄλλοτε δ' αὖτε
ἢ ὀρέων ἢ πέζαν ὑποξύουσα πολήων.
ὑμεῖς δ' ὦ μοῦσαι σκολιὰς ἐνέποιτε κελεύθους
ἀρξάμεναι στοιχηδὸν ἀφ' ἑσπερίου ὠκεανοῖο.
ἔνθα τε καὶ στῆλαι περὶ τέρμασιν ἡρακλῆος,
ἑστᾶσιν. (μέγα θαῦμα) παρ' ἐσχατόωντα γάδειρα
μακρὸν ὑπὸ πρηῶνα πολυσπερέων ἀτλάντων.
ἧχί τε καὶ χάλκεος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,
ἠλίβατος. πυκινοῖσι καλυπτόμενος νεφέεσσι
πόντος μὲν πρώτιστος ἰβηρικὸς ἀρχομένοισιν
ἐγκέχυται. ὅς πέρ τε καὶ εὐρώπης πέλει ἀρχὴ,
καὶ λιβύης. μέσσος γὰρ ἑλίσσεται ἀμφοτεράων.
στῆλαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρὰ πλευρῇσι κέονται,
ἡ μὲν, ἐπ' εὐρώπην, ἡ δ' ἐς λιβύην ὁρόωσα.
τὸν δὲ, μετεκδέχεται γαλάτης ῥόος. ἔνθα τε γαῖα
μασσαλίη τετάνυσται ἐπίστροφον ὅρμον ἔχουσα
ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖσι, λιγυστιὰς ἕλκεται ἅλμη.
ἔνθ' ἰταλῶν ἥρωες ἐπ' ἠπείροιο νέμονται,
ἐκ διὸς αὐσονιῆες, αἰεὶ μέγα κοιρανέοντες.
ἀρξάμενοι βορέηθεν ἔσω λευκὴν ἐπὶ πέτραν.
ἣ ῥά τε σικελίης ἐπὶ πορθμίδος ἐῤῥίζωται.
ἑξείης δ' ἐπὶ κύρνον ἐρεύγεται ἁλμυρὸν ὕδωρ.

τῇ δ' ἔπι, σαρδόνιος μορμύρεται ἔνδοθι πόντος
τὸν δὲ μετεκδέχεται τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης
πρὸς νότον. αὐτὰρ ἔπειτα πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
κυρτὸς ἐπιστρέφεται σικελὸς ῥόος. αὐτὰρ ἔνερθεν
ἐγκέχυται καὶ μέχρι πολυκλύστοιο παχύνου,
καὶ κρήσσης ἄκρης. ἥτ' εἰς ἅλα πολὺ νένευκε
παρθενίην γόρτυναν, καὶ ἠπειρῶτιδα φαιστόν.
προτρηνὴς κριοῖο παραυγάζουσα κάρηνον.
τοὔνεκά μιν καὶ κριοῦ ἐφήμιξαντο μέτωπον.
καὶ μὴν καὶ τετάνυσται ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν.
κεῖθεν δ' ἀρωσθεῖσα τιταίνεται ἀδριὰς ἅλμη,
πρὸς βορέην. αὖθις δὲ πρὸς ἑσπέριον μυχὸν ἕρπει,
ἥν τε καὶ ἰονίην περιναιέται κυδάξαντο.
δισσὰς δ' ἠπείρους ἀπεργάζεται. ἐς μὲν ἰόντι,
δεξιτερὴν κατὰ χεῖρα φαείνεται ἰλλυρὶς αἶα.
δαλματίη δ' ἐφύπερθεν ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν
σκαιὴ δ' αὐσονίων παραπέπταται ἄσπετος ἰσθμὸς
πουλυτενής. τρισσῇσι περίδρομος ἀμφιτρίταις.
τυρσηνῇ, σικελῇ τε, καὶ ἀδριάδι πληθούσῃ.
Ἡ μία δ' εἰς ἄνεμον τεκμαίρεται οἰκιὸν ἑκάστη.
τυρσηνὴ ζέφυρον. σικελὴ νότον. ἀδριὰς εὖρον.
αὐτὰρ ὑπὲρ σικελῆς χθονὸς ἕλκεται οἶδμα κορύσσων,
πόντος ἔσω λιβύης νοτίην περὶ σύρτιν ἑλίσσων
τὴν ἑτέρην, ἥν περ τε καὶ εὐρυτέρην ἐνέπουσιν.
ἄλλη δ' ἥτις ἀφαυρὸν ἔχει πόρον ἔνδον ἐοῦσα,
τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου
ὡς οἱ μὲν, βοόωσιν ἑλισσόμενοι δύο κόλποι,
ἐκ δ' ὀρέων σικελῶν, κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα
μακρὸν ἐπ' ἀντολίην σαλμωνίδος ἄχρι καρήνου.

ἣν κρήτης ἐνέπουσιν ἑώϊον ἔμμεναι ἄκρην.
δοιαὶ δ' ἑξείης προτέρω ῥείουσι θάλασσαι,
ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι βορέαο,
ὀρθὸν φυσιόωντος. ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται.
ναῦται δὲ πρώτην φαρίην ἅλα κικλήσκουσιν
ὕστατον ἐς πρηῶνα τιταινομένην κασίοιο
σιδονίην δ' ἑτέρην, ὅθι τείνεται ἐς μυχὰ γαίης
ἰσσοῦ ἄχει πόληος κιλίκων χώραν παραμείβων.
ἰσσικὸς ἑλκόμενος βορέην ἐπὶ κόλπος ἀπείρων.
οὐ μὲν πολλὸν ἄνευθεν ἰσόδρομος. ἄγχι τοῦ ἤδη
ὑπολκῇσι δυσφερῇ κιλίκων ἀποπαύεται αἴης.
τῆμος δ' ἐπὶ ζέφυρον στρεπτὴν ἀπερεύγεται ἅλμην
ὡς ἢ δράκων βλοσυρωπὸς ἑλίσσεται ἀγκύλος ἕρπων
νωθὴς, τῷ δ' ὑπὸ πᾶσα βαρύνεται οὔρεος ἄκρη
ἐρχομένῳ, τὼς κεῖνος ἑλίσσεται εἰν ἁλὶ κόλπος
νήχυτος. ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυνόμενος προχοῇσι.
τοῦ μὲν ἐπὶ προβολῇ παμφύλιοι ἀμφινέμονται.
ὅσσον ἐπὶ προβέβηκε χελιδονίων μυχὰ νήσων.
σῆμα δ' ἔχει ζεφύρου πατάρηΐδα τηλόθεν ἄκρην
φράζεο δ' ἐκείνου τετραμμένος αὖθις ἐπ' ἄρκτους
αἰγαίου πόντοιο πλατὺν ῥόον. ἔνθα τε κῦμα
ῥησσόμενον νήσοισι περιβρέεται σποράδεσσιν.
οὐ γάρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει.
ὑψόθι μορμύρων ἕτερος πόρος ἀμφιτρίτης.
οὖρον δ' ἐς τένεδον τεκμαίρεται ἐσχατόωσαν,
ἴμβρον ἔχων ἑτέρωθεν. ὅθεν στενὸς ἔρχεται αὐλῶν
συρόμενος βορέην δὲ προποντίδος ἔνδοθι πάσης
τῆς δ' ὕπερ ἄσπετα φῦλα τιταίνεται ἀσίδος αἴης
πρὸς νότον. ἠπείρου γὰρ ἐπιπλατὺς ἔρχεται ἰσθμὸς

τῇ δ' ἐπὶ θρηϊκίου στόμα βοσπόρου. ὃν πάρος ἰνὼ
ἥρης ἐν μεσίῃσιν ἐνήξατο πόρτις ἐοῦσα.
στεινότατος δὴ κεῖνος ἁπάντων ἔπλετο πορθμὸς
τῶν ἄλλων, οἵ τ' εἰσὶ πολυκλύστοιο θαλάσσης.
κυανέας ὅθι μῦθος ἀναιδέας εἰν ἁλὶ πέτρας
πλαζομένας καναχηδὸν ἐπ' ἀλλήλῃσι φέρεσθαι.
ἐκ δὲ τοῦ, οἰγόμενος παραπέπταται ἐπιθύθι πόντος
πολλὸς ἐὼν, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὸν ἕρπων
τοῦ δ' ἤτοι λοξαὶ μὲν ἐπιτροχάουσι κέλευθοι
αἰεὶ πρὸς βορέην τε καὶ ἀντολίην ὁρόωσαι.
μέσσαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δύο ἀνέχουσι κολῶναι.
ἡ μὲν, ὑπερνοτίη. τήν, τε καλέουσι κάραμβιν.
ἡ δὲ, βορειοτέρη γαίης ὑπὲρ εὐρωπείης.
τήν ῥα περικτιόνες κριοῦ καλέουσι μέτωπον.
αἵ τ' ἄμφω ξυνίασιν ἐναντίαι. οὐ μὲν ἐοῦσαι
ἐπιθύθεν. ἀλλ' ὅσσον ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσαι
ἐκ τοῦ δ' αὖ καὶ πόντον ἴδοις διθάλασσον ἐόντα
τόρνῳ ἐειδόμενον περιηγέος ἅμματι τόξου.
ἀλλ' εἰκ νευρᾶς σημήϊα δεξιὰ πόντου,
ἰθὺ, διαγραφέντα. μέση δ' οὔτι κάραμβις
γραμμῆς ἐκτὸς ἐοῦσα καὶ ἐς βορέην ὁρόωσα.
σῆμα δ' ἔχει κεράων σκαιὸς πόρος. ὅς τ' ἐπὶ διισσὸν
εἰλεῖται στροφάλιγγα βιοῦ κεράεσσιν ἐοικώς.
τοῦ καὶ πρὸς βορέην μαιώτιδος ὕδατα λίμνης
ἐγκέχυται. τῇ μέν τι πέρι σκύθαι ἀμφινέμονται
ἄνδρες ἀπειρέσιοι. καλέουσι δὲ μητέρα πόντου.
ἐκ τῆς γὰρ πόντοιο μυρίον ἕλκεται ὕδωρ
ὀρθὸν κιμμερίου διὰ βοσπόρου. ᾧ παρὰ πολλοὶ
κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ ταύρου.

Τοίη μὲν μορφὴ κυαναυγέος ἀμφιτρίτης.
Νῦν δέ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἁπάσης.
ὄφρα καὶ οὐκ ἐσιδών περ ἔχοις ἄφραστον ὀπωπὴν
ἐκ τοῦ δ' ἂν γεραρός τε καὶ αἰδοιέστερος εἴης,
ἀνδρὶ παρ' ἀγνώσσοντι πιφασκόμενος τά, ἕκαστα
ἤτοι μὲν λιβύη τετανυσμένη ἐς νότον ἕρπει.
ἐς νότον. ἀντολίην τε τραπεζίῳ εἶδος ὁμοίη.
ἀρξαμένη πρώτιστα γαδειρόθεν. ἧχι περ ἄκρη
εἰς μυχὸν ὀξυθεῖσα τιταίνεται ὠκεανοῖο.
οὖρον δ' ἀρραβίης τεκμαίρεται ἄχρι θαλάσσης
ἐρύτερον. τόθι γαῖα κελαινῶν αἰθιοπήων,
τῶν ἑτέρων. τῶν, ἄχρι τιταίνεται οὖδας ἐρεμβῶν.
παρδαλέῃ δέ μιν ἄνδρες ἐπικλείουσιν ὁμοίην.
ἡ γὰρ διψηρή τε καὶ αὐχμήεσσα τέτυκται.
τῇ καὶ τῇ κυανέῃσι κατέστικτος φολίδεσσιν.
ἀλλ' ἤτοι πυμάτην μὲν ἐπὶ γλωχῖνα νέμονται
ἀγχοῦ στηλάων μαυρουσίδος ἔθνεα γαίης.
τοῖσιν ἐπὶ νομάδων παραπέπταται ἄσπετα φῦλα
ἔνθα μασαισύλιοί τε καὶ ἀγρόνομοι μασυλῆες,
βόσκονται σὺν παισὶν ἀν' ἤπειρόν τε καὶ ὕλην.
μαιόμενοι βιότοιο κακὴν καὶ ἀεικέα θήρην.
οὐ γὰρ γειομόροιο τομὴν ἐδάησαν ἀρότρου.
κείνοις δ' οὔποτε τερπνὸς ἀκούεται ὁλκὸς ἀμάξης
οὐδὲ βοῶν μυκηθμὸς ἐς αὔλιον ἐρχομενάων.
ἀλλ' αὔτως ἅτε θῆρες ἀνὰ δρία βουκολέονται.
νήιδες ἀσταχύων καὶ ἀπευθέες ἀμήτοιο.
τοῖς δ' ἔπι καρχηδὼν πολυήρατον ἀμπέχει ὅρμον.
καρχηδὼν, λιβύων μὲν, ἀτὰρ πρότερον φοινίκων.
καρχηδὼν, ἣν μῦθος ὑπαὶ βοὶ μετρηθῆναι.

ἑξείης δ' ἐπὶ σύρτις ἀγάῤῥοον ὁλκὸν ἑλίσσει
βαιοτέρη, μετὰ τήνδε πρὸς αὐγὰς ἔρχεται ἄλλη
ἄπλετος ἀργυτέρῃσι βαρυνομένη προχοῇσι.
ἔνθα κορυσσομένης τυρσηνίδος ἀμφιτρίτης
ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄμπωτις ξηρῇσιν ἐπιτροχάδην ψαμάθοισι.
τάων δ' ἀμφοτέρων μεσάτη πόλις ἐστήρικται.
ἥν ῥά τε κικλήσκουσι νέην πόλιν. ἧ ὑπὲρ αἶαν,
λωτοφάγοι ναίουσι φιλόξεινοι γεγαῶτες.
ἔνθά ποτ' αἰολόμητις ἀλώμενος ἦλθεν ὀδυσσεύς.
κεῖνον δ' αὖ περὶ χῶρον ἐρημωθέντα μέλαθρα
ἀνδρῶν ἀθρήσειας ἀποφθιμένων νασαμόνων.
οὓς διὸς οὐκ ἀλέγοντας ἀπώλεσεν αὐσονὶς αἰχμή.
ἀσβύσται δ' ἐπὶ τοῖσι μεσήπειροι τελέθουσι.
καὶ τέμενος λιβυκοῖο θεοῦ ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ.
κυρήνη τ' εὔιππος ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν.
ἄγχι δὲ μαρμαρίδαι προνενευκότες αἰγύπτοιο
γαιτοῦλοι τ' ἐφύπερθε καὶ ἀγχίγειοι νίγρητες
ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖς φαυρούσιοι. ὧν ὑπὲρ αἶαν
ναίουσιν γαράμαντες ἀπείριτοι. ἐν δὲ μυχοῖσι
βόσκοντ' ἠπείροιο πανύστατοι αἰθιοπῆες
αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ πυμάτης παρὰ τέμπεα κέρνης.
τῆς πάρος αἰθαλέων βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι
ἔνθεν πιοτάτοιο κατέρχεται ὕδατα νείλου.
ὃς δή τοι λιβύηθεν ἐπ' ἀντολίην πολὺς ἕρπων,
σίρις ὑπ' αἰθιόπων κικλήσκεται. οἱ δὲ συήνης
ἐνναέται, στρεφθέντα μετ' οὔνομα νεῖλον ἔθεντο.
κεῖθεν δ' ἐς βορέην τετανυσμένος ἄλλυδις ἄλλη,
ἑπτὰ διὰ στομάτων εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει

ὕδασι πιαίνων λιπαρὸν πέδον αἰγύπτοιο.
οὐ γάρ τις ποταμῶν ἐναλίγκιος ἔπλετο νείλῳ.
οὔτ' ἰλὼν βαλέειν, οὔτε χθονὸς ὄλβον ἀέξειν.
ὅς ῥά τε καὶ λιβύην ἀποτέμνεται ἀσίδος αἴης.
ἐς λίβα μὲν λιβύην, ἐς δ' αὐγὰς, ἀσίδα γαῖαν.
τῷ, παραναιετάουσιν ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν,
οἳ πρῶτοι βιότοιο διαστήσαντο κελεύθους.
πρῶτοι δ' ἱμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρου.
καὶ σπόρον ἰθυτάτης ὑπὲρ αὔλακος ἁπλώσαντο
πρῶτοι δὲ γραμμῇσι πόλον διεμετρήσαντο
θυμῷ φρασσάμενοι λοξὸν δρόμον ἠελίοιο.
τῶν δ' ἕνεκεν αὐδήσαιμι & αὐτῆς πείρατα γαίης
καὶ μορφήν, οὐ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ὀλίγη μέγεθος πέλει. ἀλλά τις ἄλλων
εὔβοτος εὐλείμων τε καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα
σχῆμα μὲν οὖν τρισσῇσιν ἐπὶ πλευρῇσι βέβηκεν.
εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτὰς βορεήτιδας. ὀξὺ δ' ἐπ' ἠῶ.
ἑλκόμενον καὶ μέχρι βαθυκρήμνοιο συήνης.
οὔρεσιν ἀμφοτέροισι περισκεπέεσσιν ἐρυμνόν.
τὴν μέσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα νείλου.
καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν.
ἠ μὲν ὅσοι θήβην ἐρικυδέα ναιετάουσι.
θήβην ὠγυγίην ἑκατόμπυλον. ἔνθα γεγωνὼς
μέμνων ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται ἠῶ
ὅσσοι θ' ἑπτάπολιν μεσάτην ἤπειρον ἔχουσιν.
ἠδ' ὅσοι νοτερῇσιν ἐπ' ἠιόνεσσι θαλάσσης.
παραλίην ναίουσιν ἔσω σερβωνίδος ἅλμης.
τῆς, πρὸς μὲν ζεφύροιο, μακηδόνιον πτολίεθρον
ἔνθα σινωπίταο διὸς μεγάλοιο μέλαθρον

χρυσῷ τι μὴ ἔντι κεκασμένον. οὐκ ἂν ἐκείνου
νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλον ἴδοιο.
οὐδὲ μὲν ἀφνειὴν ἑτέρην πόλιν, ἧχί περ ἄκραι
φαίνονται σκοπιαὶ παλληνίδος εἰδοθεείης.
τὴν δὲ, μετ' ἀντολίην δὲ παρὰ κασιῶτιδα πέτραν.
πηλκός πολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι.
ἔξοχα ναυτιδίης δεδαημένοι. οὐ μὲν ἐκεῖνοι
ἄνδρες ἐν λιβύεσσιν ἀρίθμιοι. ἢ τὸ ἐς αὐγὰς
ἑπταπόρου νείλοιο νενεσμένον ἔλασχον ἄστυ.
ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τήνδε χθόνα ναιετάουσιν.
οἱ μὲν, ἐπ' ὠκεανῷ. οἱ δ' ἠπείρους ἀνὰ μέσσας.
οἱ δ' ἀμφ' εὐρείης τριτωνίδος ὕδατα λίμνης.
ἥ τε μέση λιβύης ἀμφέλκεται εὐρέα κόλπου.
τοίη μὲν λιβύης μορφὴ καὶ σχῆμα τέτυκται.
εἰ δὲ καὶ εὐρώπης ἐθέμεις τύπον, ὅτι σε κεύθω.
οὗτος μὲν λιβύης ῥυσμὸς πέλει, ἀλλὰ μετ' ἄρκτους
ἔστραπται. καὶ τοῖο ἐπ' ἀντολίην πάλιν ἕρπει
οἷος καὶ λιβύης νοτίης ἐπὶ τέρμα βέβηκεν.
ἄμφω δ' ἶσον ἔχουσιν ἐπ' ἀσίδα νείατον ἴχνος.
ἡ μὲν πρὸς βορέαν. ἡ δ' ἐς νότον. εἰ δὲ κεθείης
ταύτας ἀμφοτέρας γαῖαν μίαν, ἧ κεν ἐπιπρὸ
σχῆμα πέλοι κώνου πλευρῆς ἴσον ἀμφοτέρῃσιν.
ὀξὺ μὲν ἑσπέριον. πλατὺ δ' ἀντολίην ὑπὸ μέσσην.
τοὔνεκά μοι τοιοῦτον ἰδὼν πόρον ἀμφοτεράων
ἠπείρων, ῥέα τέρμα κιχήσεαι εὐρωπείης.
τῆς ἤτοι πυμάτην μὲν ὑπὸ γλωχῖνα νέμονται
ἀγχοῦ στηλάων, μεγαθύμων ἔθνος ἰβήρων
μῆκος ἐπ' ἠπείροιο τετραμμένον, ἧχι βορείου
ὠκεανοῦ ψυχρὸς κέχυται ῥόος, ἔνθα βρετανοὶ

ἔνρ' ἀπεννῖνον κικλήσκουσ'. ἐκ δὲ βορείης
ἄλπιος ἀρχόμενον, σικελὴν ἐπὶ πορθμίδα λήγει.
πολλὰ δέ οἱ φῦλ' ἀμφιταῖοι ῥέα πάντ' ἀγορεύσω
ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρίτιδος ἐκ βορέαο.
τυρρηνοὶ μὲν πρῶτ' ἐπὶ δέ σφισι φῦλα πελασγῶν
οἵ ποτε κυλλήνηθεν ἐφ' ἑσπερίην ἅλα βάντες,
αὐτόθι ναιήσαντο σὺν ἀνδράσι τυρρηνοῖσι.
Τοῖς δ' ἐπὶ μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ἐστὶ λατίνων
γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον. ἧς διὰ μέσσης
θύβρις ἑλισσόμενος καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει
θύβρις ἐϋρρείτης ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων
θύβρις, ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδιχα ῥώμην.
ῥώμην, τιμήεσσαν ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων.
μήτερα πασάων πολίων. ἀφνειὸν ἔδεθλον.
Τῇ δ' ἐπὶ καμπανῶν ἱερὸν πέδον. ἧχι μέλαθρον
ἁγνῆς παρθενόπης σταχύων βεβριθὸς ἀμάλαις.
παρθενόπης, ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις.
πρὸς δὲ νότον μάλα πολλὸν ὑπὲρ σφηνίδα πέτρην,
φαίνονται προχοαὶ πανκεντίνου σιλάροιο.
ἄγχι δὲ λευκανοὶ καὶ βρέντιοι ἄνδρες ἔασι.
ποσσάτιον ναίοντες, ὅσην λευκὴν ἐπὶ πέτρην.
κεῖνο δ' ἐς βορέην ζεφύρου παραφαίνετο ἄκρη.
Τῇ δ' ὑπὸ λοκροὶ ἔασιν ὅσοι προτέροις ἐτέεσσιν
ἦλθον ἐπ' αὐσονίην σφετέρῃσι μιχθέντες ἀνάσσαις.
τῶν, καὶ νῦν γένος ἐπὶ προχοῇσιν ἄληκος.
Τοὺς δὲ μεθ' ἑξείης μεταπόντιοι. ἔνθα δ' ἐσφῶν
ἱμερτὸν πτολίεθρον εὐστεφάνοιο κρότωνος
ναιόμενον χαρίεντος ἐπ' αἰσάρου προχοῇσιν
ἔνθα κεν αἰπὺν ἴδοιο λακινιάδος δόμον ἥρης.

ἔστι δέ τοι κἀκεῖθι διὸς μέγα χωσαμένοιο
δειλαίη σύβαρις ναέτας στενάχουσα πεσόντας
μνησαμένους ὑπὲρ αἶσαν ἐπ' ἀλφειοῦ γεράεσσι.
καὶ μαρσῶν θοὰ φῦλα. τάρας δ' ἄλλος ἐγγύθι κεῖται
ἥν ποτ' ἀμυκλαίων ἐπολίσατο καρτερὸς ἄρης.
ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖσι καλαβρίδος ἤθεα βαίης.
φῦλά τε ἰαπύγων τετανυσμένα μέσφ' ὑρίοιο
παραλίης, ὑρίου τόθι σύρεται ἀδριὰς ἅλμη
πόντον ἐς ἀγχίπορον ἀκυλήϊον. ἔνθα μένασαι
ἄστυ τεγεστραίων μυχάτοις ἐπὶ πείρασι πόντου.
τόσσα μὲν αὐσονίην περιβόσκεται ἔθνεα γαῖαν.
κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς στρεπτὴν περισύρεται ἅλμην.
θῖνας ὑπεξύουσα λιβυρνίδας, ἀμφί τ' ἐρυμνὴν
ὑλλείων χθόνα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ.
βουλιμέων τ' ἀκταῖς. ἐπὶ δ' ἄσπετον ὁλκὸν ἄγουσα
ἰλλυρικὴν περὶ χέρσον ἑλίσσεται ἄχρι κολώνης
οὐρέων τ' ἠλιβάτων. τὰ κεραύνια κικλήσκουσι.
κεῖνον δ' αὖ περὶ κόλπον ἴδοις ἐρικυδέα τύμβον
τύμβον, ὃν ἁρμονίης κάδμοιό τε φῆμις ἐνίσπει
κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν δέμας ἠλλάξαντο
ὁππότ' ἀπ' ἰσμηνοῦ λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἵκοντο
ἔνθά σφιν τέρας ἄλλο θεοὶ θέσαν. ἀμφὶ γὰρ αἶαν
κείνην ἀμφοτέρωθεν ἐρειδέδαται δύο πέτραι.
αἵ τ' ἄμφω συνίασι δονεύμεναι, εὖτέ τις αἰχμὴ
γίνεται ἐνναέτῃσι κυλινδομένοιο κακοῖο.
Πρὸς δὲ νότον μάλα πολλὸν ὑπὲρ θρηΐκην ἐρίβωλον
ὠρικίην θ' ὑπὲρ αἶαν ἐρείδεται ἑλλάδος ἀρχή.
πολλὸν ἀνερχομένη διαστῇ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ.
αἰγαίῃ σικελῇ τ' ἄνεμον δέ τοι ἤλαχ' ἑκάστῃ

ἑσπέριον σικελῇ. τόν τε ζέφυρον καλέουσιν.
αἰγαίῃ δ' εὖρον. πέλοπος δ' ἐπὶ νῆσος ὀπηδεῖ.
εἰδομένη πλατάνοιο μυουρίζοντι πετήλῳ.
ἄκρῳ μὲν γὰρ ἔοικεν ἐργόμενος στενὸς ἰσθμὸς,
πρὸς βορέην. καὶ ξυνὸν ἐφ' ἑλλάδος ἴχνος ἐρείδων
φύλλῳ δ' ἤπειρος πολυδινήτῳ περίμετρος.
κόλποις εἰναλίοις ἐστεμμένη ἔνθα καὶ ἔνθα.
τῆς μὲν πρὸς ζέφυρον τριφυλλίδος ἤθεα γαίης
ἔνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν ἀλφειὸς ὁδεύει
σχιζόμενος προχοῇσι μεσηγύου ἀρώταο.
οἵ τ' ἄμφω ἀσίηθεν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα
ἄλλος μὲν ἠλείων, ὁ δ' ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.
καδ δὲ μέσην νῆσον κοίλην χθόνα ναιετάουσιν
ἀρκάδες ἀπιδανῆες ὑπὸ σκοπιὴν ἐρυμάνθου.
ἔνθα μέλας. ὅθι κρᾶθις. ἵνα ῥέει ὑγρὸς ἰάων.
ἧχι καὶ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι λάδων.
Ἀργοῦ δ' ἀργείων ἄρουρα καὶ γαῖα λακώνων.
ἢ μὲν ἐς ἀντολίην, ἡ δ' ἐς νότον ὀρόωσα.
δοιαὶ δ' ἴσθμια νῶτα περὶ βρομέουσι θαλάσσαι.
ἥ τ' ἐφύρης ἀντικρὺ ποτὶ ζόφον. ἥ τε πρὸς αὐγὰς
ἑλκομένη. τὴν πέρ τε σαρωνίδα κικλήσκουσι.
μέρθε γεμὴν ἰσθμοῖο πρὸς αὐγὰς ἀττικὸν οὖδας
τοῦ, διὰ θεσπεσίου φέρεται ῥόος ἰλισσοῖο.
ἔνθεν καὶ βορέης ποτ' ἀνήρπασεν ὠρείθυιαν.
τῷ δ' ἐπὶ βοιωτῶν τε πέδον καὶ λοκρῶν ἄρουρα
θεσσαλίη δ' ἐπὶ τοῖσι μακηδονίης τε πόληες.
ταῖς δ' ἔπι φαίνονται κορυφαὶ χιονώδεος αἵμου
θρηϊκίου. τοῦ δ' ἄντα ποτὶ ῥίπην ζεφύροιο
δωδώνης ἤπειρος ἀπείριος ἐκτετάνυσται.

τῆς δ' ὑπὲρ ἐς νότον εἶσι μετὰ σκοπιὴν ἀρακύνθου
ἀνδρῶν αἰτωλῶν πεδίον μέγα. τοῦ διὰ μέσου
σύρεται ὁλκὸν ἄγων ἀχελώϊος ἀργυροδίνης.
τειναρίης ἐπὶ πόντον ἑλισσόμενος διὰ μέσσων
νήσων. ἃς καλέουσιν ἐχινίδας. ἧσιν ὁμούρων
ἕπεται ἄλλυδις ἄλλα κεφαλλήνων πτολίεθρα.
τῷ δ' ἔπι φωκὶς ἄρουρα πρὸς ἀντολίην τε καὶ ἠῶ
ἑλκομένη βορέηνδε κατὰ στόμα θερμοπυλάων
παρνησοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχί. τῆς διὰ μέσσης
κηφισοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει
τῷ, πάρα, πυθῶνος θυόεν πέδον. ἧχι δράκοντος
δελφύνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὁλκός.
ὁλκὸς ἀπειρεσίην ἐπιφρίσσων φολίδεσσιν
κνημῶν ἐν ἱμερτῷ. τόθι πολλάκις αὐτὸς ἀπόλλων
ἢ ἀπὸ μιλήτου, ἢ ἐκλάρου ἄρτι βεβηκὼς,
ἱστάμενος χρυσέης ἀναλύεται ἅμμα φαρέτρης.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἱλήκοι. σὺ δέ μοι διὸς ἔννεπε μοῦσα,
νήσων πασάων ἱερὸν πόρον. αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
ἀνδράσι φαίνονται τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλαι.
ἤτοι μὲν κατὰ μέσσον ὑφ' ἑσπερίων σκιάων,
ἐσχατόωντα γάδειρα φαείνεται ἀνθρώποισι
νήσου ἐπ' ἀμφιρύτης, ἐπὶ τέρμασιν ὠκεανοῖο.
ἔνθ' ἴδε φοινίκων ἀνδρῶν γένος ἐνναίουσιν,
ἁζόμενοι μεγάλοιο διὸς γόνον ἡρακλῆα.
καὶ τὴν μὲν, ναετῆρες ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
κληϊζομένην κοτίνουσαν, ἐφημίξαντο γάδειρα.
νῆσοι δ' ἑξείης γυμνήσιαι. ἄγχι δ' ἔβουσος.
σαρδώ τ' εὐρυάλη, καὶ ἐπήρατος εἰν ἁλὶ κύρνος
ἣν ῥά τε κορσίδα φῶτες ἐπιχθόνιοι καλέουσιν.

ὕλη δ' ἀμφιλαφής, οὔ τις τόσον ὅσον ἐκείνη.
Τήνδε μετ' αἰόλου εἰσὶ περίδρομοι εἰν ἁλὶ νῆσοι,
αἰόλου ἱπποτάδαο φιλοξένου βασιλῆος,
αἰόλου, ὃς θνητὰ μετ' ἀνδράσιν ἔλαχε δῶρα,
κοιρανίην ἀνέμων κλονεόντων θ' ἱσταμένων τε.
ἑπτὰ δέ οἱ ταί γ' εἰσὶν ἐπώνυμοι ἀνδράσι πλωταὶ
οὕνεκα μέσσον ἔχουσι περίπλοον ἀμφιέλικτον.
Τρινακίη δ' ἐπὶ τῇσιν ὑπὲρ πέδον αὐσονιήων.
ἐκτέταται πλευρῇσιν ὑπὸ τρισὶν ἑστηκυῖα.
ἄκρα δέ οἱ πάχυνός τε πελωρίς τε λιλύβη τε.
ἀλλ' ἤτοι λιλύβη μὲν ὑπὸ ῥιπὴν ζεφύροιο
εἰσανέχει. πάχυνος δὲ πρὸς αὐγάς. αὐτὰρ ἐπ' ἄρκτους
ἠνεμόεσσα πελωρὶς ἐς αὐσονίην ὁρόωσα
τῆς, πρὸς μὲν βορέην, ὀλοὴ ναύτῃσι κέλευθος.
στεινή τε σκολιή τε καὶ ἄσχετος. ἧχι θάλασσα
συρομένη, μακρῇσι περιβρέμεται σπιλάδεσσιν.
αἰονίῳ τμηθεῖσα πολυγλώχινι σιδύρῳ.
πρὸς δὲ νότον λιβυκός τε πόρος καὶ σύρτιδος ἀρχὴ
τῆς ἑτέρης. ἑτέρην δ' ἂν ἴδοις προτέρωσε περήσας,
ἑσπερίην. τῆς πρόσθε δύω νησῖδες ἔασι.
μῆνιξ καὶ κέρκινα λιβυστικὸν ὅρμον ἔχουσαι
ἀλλ' ὁπότ' ἀδριάδος σκαιὸν πόρον ἀμφιτρίτης
εἰσελάσῃς ὑπὸ νηὸς ἰηπυγίην ὑπὸ γαῖαν,
δήεις ἰφθίμου διομήδεος αὐτίκα νῆσον.
ἔνθ' ἥρως ἀφίκανε χαλεψαμένης ἀφροδίτης.
ὁππότε τριλλίσων μετεκίαθεν ἔθνος ἰβήρων.
ἧς ἀλόχου βουλῇσι κακόφρονος αἰγιαλείης.
ἑξείης δὲ πόροιο πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο,
ἀψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἄσπετος ὁλκός,

τάς ποτε κόλχων υἷες ἐπέδραμον. εὖτ' ἐμόγησαν
ἴχνια μαστεύοντες ἀλήμονος αἰητίνης.
ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖσι βιβυρνίδες ἐρρίζωνται.
πρὸς δὲ νότον μετὰ δρυμὰ κεραύνια κὴ θεούσῃ.
νῆσοι κε φαίνοιντο περαιόθεν ἀμπρακιήων.
καὶ λιπαρὴ κέρκυρα φίλον πέδον ἀλκινόοιο.
τῇ δ' ἐπὶ νηελίτης ἰθάκης ἕδος ἐξήκειται.
νήσων τ' ἀλλάων ὅσσας τ' ἀπὸ χαλκίδος ἕρπων
δίνῃς ἀργυρέῃς ἀχελώϊος ἀμφελίσσει.
πολλαὶ δ' ἀμνισοῖο βοροιότεραι ὁρόωνται.
αἰγυλά τ' ἠδὲ κύθηρα καλάβεια τε τρηχεῖα.
κάρπαθος αὖθ' ἑτέρωθι ποτὶ νότον. ἐπ' ὐθι δ' αὐτῆς.
κρήτη τιμήεσσα, διὸς μεγάλοιο τιθήνη.
πολλή τε λιπαρή τε καὶ εὔβοτος. ἧς ὕπερ ἴδη,
ἴδη καλλικόμοισιν ὑπαὶ δρυσὶ τηλεθόωσα.
καὶ τῆς τοι μέγεθος περιώσιον, αὐτὰ δὲ πέζης
αἰγυπτίης, ῥόδος ἐστὶν ἰηλυσίων ἕδος ἀνδρῶν.
τὴν δὲ μετ' ἀντολίην τε χελιδόνιαι γεγάασι
τρεῖς νῆσοι μεγάλης παταρηίδος ἔνδοθεν ἄκρης
κύπρος δ' εἰς αὐγὰς παμφυλίου ἔνδοθι κόλπου
κλύζετ' ἐπήρατον ἄστυ διωναίης ἀφροδίτης.
ἄγχι δὲ φοινίκης ἄραδος μεγάλῳ ἐνὶ πόντῳ.
πρόσθε δὲ σουνιάδος κορυφῆς ἐφ' ὕπερθεν ἀβάντων
φαίνονται σαλαμίς τε καὶ αἰγίνης πτολίεθρον.
θνητὸς δέ τις ἐστὶ βαθὺς πόρος αἰγαίοιο
ἐντὸς ἔχων ἑκάτερθεν ἀπειρεσίων στίχα νήσων.
ὅσον ἀπὸ στεινωπὸν ὕδωρ ἀθαμαντίδος ἕλλης.
σηστὸς ὅπη καὶ ἄβυδος ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο.
εὐρώπης δ' αἱ μὲν, λαιῆς ὑπὸ νεύμασι χειρὸς.

ζῴων θ' ἑξείης ἀσίης δ' ἐπὶ δεξιὰ κεῖνται
μῆκος ἐπ' ἀρκτῴοιο τιταινόμεναι βορέαο.
εὐρώπης δ' ἤτοι μὲν ἀβαντιὰς ἔπλετο μάκρις·
σκῦρός τ' ἠνεμόεσσα καὶ αἰπεινὴ πεπάρηθος.
ἔνθεν καὶ λῆμνος κραναὸν πέδον ἡφαίστοιο,
πέπταται. ὠγυγίη τε θάσος δημήτερος ἀκτή.
ἴμβρος θρηϊκίη τε σάμος, κορυβάντιον ἄστυ.
αἱ δ' ἀσίης πρώτην αἶσαν λάχον ἀμφὶς ἐοῦσαι,
δῆλον ἐκυκλώσαντο. καὶ οὔνομα κυκλάδες εἰσί.
ῥύσια δ' ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν ἅπασαι
ἀρχομένου γλυκεροῦ νέον εἴαρος, εὖτ' ἐν ὄρεσσιν
ἀνθρώπων ἀπάνευθε κύει λιγύφωνος ἀηδών.
νῆσοι δ' ἑξείης σποράδες περιπαμφανόωσιν.
οἷον ὅτ' ἀνεφέλοιο δι' ἠέρος εἴδεται ἄστρα
ὑγρὰ νέφη κραιπνοῖο βιησαμένου βορέαο.
ταῖς δ' ἐπὶ νῆσοι ἔασιν ἰωνίδες. ἔνθα δὲ καῦνος
καὶ σάμος ἱμερόεσσα πελασγίδος ἕδρανον ἥρης.
καὶ χίος ἠλιβάτοιο πελημαίου ὑπὸ πέζαν.
κεῖθεν αἰολίδων ἀναφαίνεται οὔρεα νήσων.
λέσβου τ' εὐρυχώροιο καὶ ἱμερτῆς τενέδοιο.
κεῖθι μέλας τε κόλπος ἐφ' ἑλλήσποντον ἵησιν
ἀφρὸν ἐρευγόμενος. βορέην δ' ἐπὶ πολλὸν ἰόντι
πέπταται ἔνθα καὶ ἔνθα προποντίδος οἶδμα θαλάσσης
ἔστι δέ τις καὶ σκαιὸν ὑπὲρ πόρον εὐξείνοιο
ἄντα βορυσθένεος πολυώνυμος εἰν ἁλὶ νῆσος
ἡρώων λευκήν μιν ἐπωνυμίην καλέουσιν
οὕνεκά οἱ τὰ πέρ ἐστι κνώπετα λευκὰ τέτυκται·
κεῖθι δ' ἀχιλλῆός τε καὶ ἡρώων φάτις ἄλλων
ψυχὰς εἱλίσσεσθαι ἐρημαίας ἀνὰ βήσσας.

τοῖς δ' ἀεισκέεσι διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖ,
ἀντ' ἀρετῆς. ἀρετὴν γὰρ ἐπήρατον ἔλλαχε τιμήν.
κιμμέριον δ' ἄρα τοι διὰ βόσπορον εὐθὺς ἰόντι,
ἄλλη ἀπειρεσίη νῆσος πέλει. ἱερά τε λίμνης
ἔνδοθι δεξιτερῆ μαιώτιδος ἐγκέκλιται.
ἧς ἔπι φαναγόρη τε καὶ εὔκτιστος ἑρμώνασσα.
ἔνθά τε ναιετάουσιν ἰωνίδος ἔκγονοι αἴης.
αἵδε μὲν ἀνθρώποισιν ἀγακλεέες εἰν ἁλὶ νῆσοι.
ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο παρὰ ῥόον ἐστεφάνωνται.
τάων δ' αὖ περίσημον ἐγὼ θέσιν ἐξενέποιμι.
ἑσπερίου δ' ἀνέμοιο παρὰ σφυρὸν ἐστιν ἑκάστη
ἤτοι μὲν ναίουσι βοοτρόφον ἀμφ' ἐρύθειαν,
ἄτλαντος περὶ χεῦμα θεουδέες αἰθιοπῆες
μακροβίων υἷες ἀμύμονες. οἵ ποθ' ἵκοντο
γηρύονος μετὰ πότμον ἀγήνορος. αὐτὰρ ἐπ' ἄκρην
ἱερὴν ἣν ἐνέπουσι κάρηνον ἔμεν εὐρωπείης,
νήσους θ' ἑσπερίδας, ὅτι κασσιτέροιο γενέθλη
ἀφνειοὶ ναίουσιν ἀγαυῶν παῖδες ἰβήρων.
ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο παραὶ βορεήτιδας ἀκτὰς,
δισσαὶ νῆσοι ἔασι βρετανίδες ἀντία ῥήνου.
κεῖθι γὰρ ὑστατίην ἀπερεύγεται εἰς ἅλα δίνην
τάων τοι μέγεθος περιώσιον. οὐδέ τις ἄλλη
νήσοις ἐν πάσῃσι βρετανίσιν ἰσοφαρίζει.
ἄγχι δὲ νησιάδων ἕτερος πόρος, ἔνθα γυναῖκες
ἀνδρῶν ἀντιπέρηθεν ἀγαυῶν ἀμνιτάων.
ὀρνύμεναι τελέθουσι κατὰ νόμον ἱερὰ βάκχω
στεψάμεναι κισσοῖο μελαμφύλλοιο κορύμβοις,
ἐννύχιαι. παταγῆς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή.
οὐχ οὕτω θρήϊκες ἐπ' ἠϊόσιν ἀψύνθοιο

βιστονίδες καλέουσιν ἐρίβρομον εἰραφιώτην.
οὐδ' οὕτω σὺν παισὶ μελανδίνην ἀνὰ γαῖαν,
ἔνθ' οἱ κῶμον ἄγουσιν ἐριβρεμέτῃ διονύσῳ,
ὡς κεῖνον κατὰ χῶρον ἀλαλάζουσι γυναῖκες.
πολλὴν δὲ προτέρωσε ταμὼν ὁδὸν ὠκεανοῖο,
νῆσον κεν θούλην εὐεργέϊ νηὶ περήσαις.
ἔνθα μὲν ἠελίοιο βεβηκότος ἐς πόλον ἄρκτων,
ἤματ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἀειφανὲς ἐκκέχυται πῦρ.
λοξοτέρη γὰρ τῆμος ἐπιστρέφεται στροφάλιγξ,
ἀκτίνων ἰθεῖαν ἐπὶ κλίσιν ἐρχομενάων
μέσφ' ἐπὶ κυανέους νοτίην ὁδὸν αὖτις ἐλάσσῃ.
ἀλλ' ὁπόταν σκυθικοῖο βαθὺν ῥόον ὠκεανοῖο
νηὶ ταμῄς, πρότερω δὲ πρὸς ἠώην ἅλα κάμψῃς,
χρυσείην τοι νῆσον ἄγοι πόρος. ἔνθα καὶ αὐτοῦ,
ἀντολίη καθαροῖο φαείνεται ἠελίοιο.
κεῖθεν δὲ στρεφθεὶς νοτίης προπάροιθε κολώνης
αἶψα κεκωλιάδος μεγάλην ἐπὶ νῆσον ἵκοιο
μητέρα ταπροβάνην ἀσιηγενέων ἐλεφάντων.
ἧς ὕπερ οὐρανίῃσιν ἀειρόμενος στροφάδεσσι,
δινεῖται κατὰ κύκλον ἐν αἰθέρι καρκίνος αἴθων
αὐτὴ δ' εὐρυτάτη μέγεθος πέλει. ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κήτεα θῖνες ἔχουσιν ἐρυθραίου βοτὰ πόντου
οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα. τῶν δ' ὕπερ ἄκρων
τετρήχει νώτων σκολιμήκεος ὁλκὸς ἀκάνθης.
δυσμενέων τοι παῖδες ἐλισσόμενοι περὶ πόντον,
κείνοις ἀντήσειαν ἀλώμενοι. οὐ γὰρ ἐρωὴ
λυγροῖς ἐν στομάτεσσιν. ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυκται
πολλάκι δ' αὖ καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι νηὸς,
κεῖνα καταβρώξει πελώρια. τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς

εἰν ἁλὶ καὶ γαίῃ κακὰ μυρία θήκατο δαίμων.
ἔστι δέ τοι προτέρω καρμανίδος ἔκτοθεν ἄκρης
ὤγυρις. ἔνθά τε τύμβον ἐρυθραίου βασιλῆος.
ἐκ τῆς δ᾽ αὖ περάσειας ἐπὶ στόμα περσίδος ἅλμης
ὁρμηθεὶς βορέηνδε. καὶ ἴκαρον εἰσαφίκοιο.
ἴκαρον εἰναλίην. ὅθι ταυροπόλοιο θεοῖο
βωμοὶ κνισήεντες, ἀδευκέα καπνὸν ἔχουσι.
τόσσας μὲν νήσους ἐπίχει ῥόος ὠκεανοῖο
εὐρυτέρας. ἕτεραι δὲ ἀπειρέσιοι γεγάασιν.
αἱ μὲν, ἐπὶ προχοῇσι λιβυστίδος ἀμφιτρίτης.
αἱ δ᾽ ἀσίης. αἱ δ᾽ αὖτε περὶ κλίσιν εὐρωπείης.
ἄλλαι δ᾽ ἄλλοθι νῆσοι ἀπείριτοι. αἱ μὲν, ὑπ᾽ ἀνδρῶν
ναιόμεναι καὶ νηυσὶν ἐπήρατον ὅρμον ἔχουσαι.
αἱ δὲ, βαθύκρημνοί τε καὶ οὐ ναύτῃσιν ἑτοῖμαι.
τῶν, οὐ ῥηΐδιόν μοι ἐνισπεῖν οὔνομα πασάων.
Σχῆμα δέ τοι ἀσίης, ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων.
ἠπείρων ἑτέρωθεν ἀλίγκιον εἴδεϊ κώνου
ἑλκόμενον κατὰ βαιὸν ἐπ᾽ ἀντολίης μυχὰ πάσης
ἔνθά τε καὶ στῆλαι θηβαιγενέος διονύσου,
ἑστᾶσιν πυμάτιον παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
ἰνδῶν ὑστατίοισιν ἐν οὔρεσιν. ἔνθά τε γάγγης
λευκὸν ὕδωρ νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει
ἀλλ᾽ οὐ καὶ τόσσον μέγεθος πέλοι ἀσίδος αἴης
οὐδέ μεν εἶδος ἔοικεν ἀλίγκιον. ἐν γὰρ ἐκείναις
ἠπείροις, εἷς πόντος ἀπείριτος ἡγεμονεύει.
ἐνδ᾽ ἀσίῃ, πολὺς ὠκεανός. τέσσαρας γὰρ ἑλίσσων
κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται ἔνδοθι βάλλων
περσικόν, ὑρκάνιόν τε καὶ ἀρράβιον βαθυδίνην.
τοὺς δύο μὲν νοτίους. τὸν δ᾽ ἐς βορέην ὁρόωντα.

εἰς βορέην ὁρόωντα καὶ ἐς λίβα γείτονα πόντου
ἀξείνου. τόθι φῶτες ἀπείριτοι ἀμφινέμονται
μέσσον δ' ἀμφοτέρων χθονὸς ἄσπετος ἰσθμὸς ἐείργει.
τῇ καὶ τῇ μακροῖσι τιταινόμενος πεδίοισι.
μέσσα γε μὴν πάσης ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν.
ἀρξάμενον γαίης παμφυλίδος ἄχρις ἐπ' ἰνδῶν.
ἄλλοτε μὲν λοξόν τε καὶ ἀγκύλον. ἄλλοτε δ' αὖτε
ἴχνεσιν ὀρθότερον. ταῦρον δέ ἑ κικλήσκουσιν
οὕνεκα ταυροφανές τε καὶ ὀξυκάρηνον ὁδεύει
οὔρεσιν ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἐκ τοῦ, ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὸν ῥέουσιν.
οἱ μὲν, πρὸς βορέην. οἱ δ' ἐς νότον. οἱ δ' ἀπὸ ῥιπῆς
εὔρου τε ζεφύροιο. τίς ἂν πάντ' οὐνόματ' εἴπῃ.
οὐ μὲν ἐπωνυμίην μίαν λάχεν. ἀλλ' ἐνὶ κάστῃ
οὔνομ' ἔχει στροφάλισι. τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο
ἀνδράσιν, οἳ κατὰ χώραν ὁμούριον οἶκον ἔθεντο
νῦν γε μὴν ἔθνεα πάντα διίξομαι ὅσσ' ἀείδηλα
ἐνναίει. μοῦσαι δ' ἰθύτατον ἴχνος ἄγοιεν.
ἤτοι μὲν λίμνης μαιώτιδος ἄγχι νέμονται,
αὐτοὶ μαιῶται τε καὶ ἔθνεα σαυροματάων
ἐσθλὸν ἐνυαλίου γένος ἄρεος, ἐκ γὰρ ἐκείνης
ἰφθίμου φιλότητος ἀμαζονίδων ἐγένοντο
τήν ποτε σαυρομάτῃσιν ἐπ' ἀνθρώποισι μίγησαν
πλαγχθεῖσαι πάτρηθεν ἀπόπροθι θερμώδοντος
τούνεκα καὶ παῖδες μεγαλήτορες ἐξεγένοντο,
ὕλην ναιετάοντες ἀπείριτον. ἧς διὰ μέσσης
συρόμενος τάναϊς μαιώτιδος ἐς μυχὰ πίπτει.
ὅς τε καὶ εὐρώπην ἀποτέμνεται ἀσίδος αἴης,
ἐς δύσιν εὐρώπην, ἐς δ' αὐγὰς, ἀσίδα γαῖαν.

τοῦ δ᾽ ἤτοι πηγαὶ μὲν ἐν οὔρεσι καυκασίοισι
τηλόθι μορμύρουσιν. ὁ δὲ, πλατὺς ἔνθα καὶ ἔνθα
ἐσσυμένος, σκυθικοῖσιν ἐπιπροχέει πεδίοισι.
τοῦ δ᾽ ἂν κυμαίνοντος ἀπείριτον ἐκ βορέαο,
πηγετὸν ἀθρήσειας ὑπὸ κρυμμοῖο παγέντα.
σχέτλιοι, οἳ περὶ κεῖνον ἐν οἰκίᾳ χῶρον ἔχουσιν.
αἰεί σφι ψυχρή τε χιὼν κρυμμός τε δυσαής.
καὶ δέ κεν ἐξ ἀνέμων ὁπόταν πλεῖστον κρύος ἔλθῃ
ἢ ἵππους θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο
ἠὲ καὶ ἡμιόνους ἢ ἀγραύλων γένος οἰῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ αὐτοί κεν ἀπήμαντοι τελέθοιεν
ἀνέρες, οἳ κείνῃσιν ὑπὸ ῥιπῇσι μένοιεν.
ἀλλὰ γὰρ ἠλάσκουσιν ὑποζεύξαντες ἀπήνας
χώρην εἰς ἑτέρην. λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις
χειμερίοις. οἵ τέ σφι κακὴ θύοντες ἄελλαι,
γαῖαν τε κλονέουσι καὶ οὔρεα παγκήεντα.
τόσσοι μὲν ποταμὸν τάναϊν παραναιετάουσι.
σαυρομάτας δ᾽ ἐπέχουσιν ἐπασσύτεροι γεγαῶτες
σινδοὶ, κιμμέριοί τε, καὶ οἳ πέλας εὐξείνοιο
κερκέτιοι τ᾽ ὀρέται τε καὶ ἁλιήεντες ἀχαιοί.
τούς ποτ᾽ ἀπὸ ξάνθοιο καὶ ἰδαίου σιμόεντος,
πνοιαὶ ἐνοσφίσαντο νότοιό τε καὶ ζεφύροιο.
ἑσπομένους μετὰ δῆριν ἀρηϊάδῃ βασιλῆϊ.
τοῖς δ᾽ ἐπὶ ναιετάουσιν ὁμούριον αἶαν ἔχοντες,
ἡνίοχοι ζύγιοί τε πελασγίδος ἔκγονοι αἴης.
πὰρ δὲ μυχὸν πόντοιο μετὰ χθόνα τυνδαριδάων
κόλχοι ναιετάουσι μετήλυδες αἰγύπτοιο
καυκάσου ἐγγὺς ἐόντες. ὃς ὑρκάνιον περὶ πόντον
οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἀέξεται. ἔνθα τε φᾶσις

ὑρκανίου κατὰ νῶτον ἑλισσόμενος πεδίοιο
εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην
ἀρξάμενος τὸ πρῶτον ἀπ' οὔρεος ἀρμενίοιο.
τοῦ δὲ πρὸς ἀντολίην βορέην τ' ἐπικέκλιται ἰσθμὸς
ἰσθμὸς κασπίης τε καὶ εὐξείνοιο θαλάσσης.
τῷ δ' ἔπι ναιετάουσιν ἑωθινὸν ἔθνος ἰβήρων.
οἵ ποτε πυῤῥήνηθεν ἐπ' ἀντολίην ἀφίκοντο
ἀνδράσιν ὑρκανίοισιν ἀπεχθέα δῆριν ἔχοντες.
καὶ καμαριτάων φῦλον μέγα. τοί ποτε βάκχον
ἰνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισσαν,
καὶ μετὰ ληνάων ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο,
ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ στήθεσσι βαλόντες,
εὐοῖ βάκχε λέγοντες. ὁ δὲ, φρεσὶ φίλατο δαίμων
κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἤθεα γαίης.
τοῖς δ' ἔπι κασπίη κυμαίνεται ἀμφιτρίτη.
ῥεῖα δέ τοι καὶ τήνδε διαγράψαιμι θάλασσαν
οὐ μὲν ἰδὼν ἀπάνευθε πόρους, οὐ νηὶ περήσας,
οὐ γάρ μοι βίος ἐστὶ, μελενάων ἐπὶ νηῶν,
οὐδέ μοι ἐμπορίη πατρώϊος, οὐδ' ἐπὶ γάγγην
ἔρχομαι. οἷά τε πολλοὶ ἐρυθραίου διὰ πόντου
ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἕλωνται
οὐδὲ μὲν ὑρκανίοις ἐπιμίσγομαι. οὐδ' ἐρεείνω
καυκασίας κνημῖδας ἐρυθραίων ἀριηνῶν.
ἀλλά με μουσάων φορέει νόος. αἵ τε δύνανται
νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι
οὔρεα τ' ἤπειρόν τε καὶ αἰθερίην ὁδὸν ἄστρων.
ἀλλ' εἴη τοι σχῆμα περίδρομον ἀμφιελικτὸν
πάσης κασπίης μεγάλης ἁλός. οὐκ ἂν ἐκείνην
νηὶ περήσειας τετράτης ἐπὶ κύκλα σελήνης

τόσσος γὰρ πόρος ἐστὶν ἀμείλιχος. αὐτὰρ δὲ μετ' ἄψ
ἑλκόμενος, προχοῇσιν ἐπιμίσγεται ὠκεανοῖο.
ἢ δὴ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ' ἀέξει
φύει μὲν κρύσταλλον. ἰδ' ἠερόεσσαν ἴασπιν
ἐχθρὴν ἐμπούσῃσιν καὶ ἄλλοις εἰδώλοισι.
πάντα δέ τοι ἐρέω, ὅσα μὶν πέρι φῦλα νέμονται
ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρείτιδος ἐκ βορέαο.
πρῶτοι μὲν σκύθαί εἰσιν ὅσοι κρονίης ἁλὸς ἄγχι
παραλίην ναίουσιν ἀνὰ στόμα κασπίδος ἅλμης.
οὖννοι δ' ἑξείης ἐπὶ δ' αὐτοῖς κάσπιοι ἄνδρες.
ἀλβανοί τ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρήϊοι. οἵ θ' ὑπὲρ αἶαν
τρηχεῖαν ναίουσι καδούσιοι. ἄγχι δὲ μάρδοι.
ὑρκάνιοι τ' ἄπυροί τ' ἐπὶ δὲ σφίσιν ὁλκὸν ἑλίσσει
μάρδος, δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν ὑπὸ μαβάκτρων.
ἀμφοτέρων γὰρ μέσος ἐς ὑρκανίην ἅλα βάλλει.
ἀλλ' ἤτοι βάκτροι μὲν ἐπ' ἐπείροιο νέμονται
χώρην εὐρυτέρην κρημνοῖς ὑπὸ παρνησοῖο.
δερκέβιοι δ' ἑτέρωθεν ἐφ' ὕδασι κασπίοισι.
τοὺς δὲ, μετ' ἀντολίηνδε πέρην κελάδοντος ἀράξεω
μασσαγέται ναίουσι θοῶν ῥυτῆρες ὀϊστῶν.
ἀνέρες. οἷς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅστις ἑταῖρος
ἐμπελάσοι. μάλα γάρ τε κακοξεινότεροι ἄλλων
οὐ γάρ σφιν σίτοιο μελίφρονός ἐστιν ἐδωδή.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἶνος μεταδήμιος. ἀλλὰ γὰρ ἵππων
αἵματι μίσγοντες λευκὸν γάλα δαῖτα τίθενται.
τοῖσι δ' ἔπι πρὸς βορέην χωράσμιοι. οἷς ἔπι γαῖα
σουγδιάς. ἧς διὰ μέσης ἑλίσσεται ἱερὸς ὦξος.
ὅς τε λιπὼν ἠμωδὸν ὄρος, μετὰ κασπίδα βάλλει
τὸν μέτ' ἔπι προχοῇσιν ἰαξάρταο νέμονται,

τόξα σάκαι φορέοντες, ἃ μή κέτις ἄλλος ἐλέγχοι
ἐξαπίης. οὐ γάρ σφιν θέμις ἀνεμώλια βάλλειν.
καὶ τόχαροι, φρουροί τε, καὶ ἔθνεα βαρβαρα σηρῶν
οἵτε βόας μὲν ἀναίνονται καὶ ἴφια μῆλα
αἰόλα δὲ ξαίνοντες ἐρήμης ἄνθεα γαίης,
εἵματα τεύχουσι πολυδαίδαλα τιμήεντα
εἰδόμενα χροιῇ λειμωνίδος ἄνθεσι ποίης
κείνοις οὔτι κεν ἔργον ἀραχνάων ἐρίσειεν
ἄλλοι δὲ σκύθαι εἰσὶν ἐπήτριμοι, οἵτε νέμονται
ἐσχατιάς, περὶ δέ σφι δυσήνεμος ἐκτέταται χθὼν
χειμερίοις ἀνέμοισι κεκλιμένη ἠδὲ χαλάζαις.
τόσσοι μὲν φῶτες περὶ κάσπια κύματ' ἔασσι.
φράζεο δ' ἐκ κόλχων καὶ φάσιδος ἐς δύσιν ἤδη,
εὐξείνου παρὰ χεῖλος ἐπιπλαδὸν ἔθνεα πόντου,
ἄχρι θρηϊκίου στόματος τόθι χαλκὶς ἄρουρα.
βίζηρές τοι πρῶτα καὶ ἀγχόθι φῦλα βεχείρων
μάκρωνες, φίλυρες, καὶ οἳ μόσσυνας ἔχουσι
δουρατέους. τῶν δ' ἄγχι πολύρηνες τιβαρηνοὶ
τοῖς δ' ἔπι καὶ χάλυβες στυφελὴν καὶ ἀπηνέα γαῖαν
ναίουσι, μογεροῦ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου,
οἵρα βαρυγδούποισιν ἐπ' ἄκμοσιν ἑστηῶτες,
οὔποτε παύονται καμάτου καὶ ὀΐζύος αἰνῆς.
τούσδε μετ' ἀσσυρίης πρόχυσις χθονὸς ἐκτετάνυσται
ἔνθα δ' ἀμαζονίδεσσιν ἀπ' οὔρεος ἀρμένιοιο,
λευκὸν ὕδωρ προΐησιν ἐνυάλιος θερμώδων.
ὅς ποτ' ἀλωομένην ἀσωπίδα δέκτο σινώπην,
καί μιν ἀκηχεμένην, σφετέρῃ παρενάσσατο χώρῃ
ζηνὸς ἐφημοσύνῃσιν, ὁ γὰρ φιλότητος ἀραννῆς
ἰσχανόων, πάτρης ἀπενόσφισεν οὐκ ἐθέλουσαν.

ἐκ τῆς καὶ πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι.
κείνου δ' αὖ ποταμοῖο παρὰ κρυμώδεας ὄχθας
τέμνοις κρυστάλλου καθαρὸν λίθον, οἷά τε πάχνην
χειμερίην· δήεις δὲ καὶ ὑδατόεσσαν ἴασπιν.
ἶρις δ' ἐξείης καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
τῷ δ' ἐπιμορμύρουσι ῥοαὶ ἅλυος ποταμοῖο.
ἑλκόμεναι βορέην δεκαραμβίδος εἴσυθι ἄκρης.
ἀρξάμεναι τὸ πρῶτον ἀπ' οὔρεος ἀρμενίοιο.
παφλαγόνες δ' ἐπὶ τῇσιν ἐπ' ἠϊόνεσσι νέμονται
καὶ μαριανδυνῶν ἱερὸν γένος. ἔνθ' ἐνέπουσιν
οὐδαίου κρονίδαο μέγαν κύνα χαλκεόφωνον,
χερσὶν ἀνελκόμενον μεγαλόφρονος ἡρακλῆος,
δεινὸν ἀπὸ στομάτων βαλέειν σιαλώδεα χυλόν.
τὸν μὲν, δέξατο γαῖα καὶ ἀνδράσι τῆμ' ἐφύτευσεν.
ἄγχι δὲ βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι,
ῥήβας ἔνθ' ἐρατεινὸν ἐπιπροΐησι ῥέεθρον,
ῥήβας ὃς πόντοιο παρὰ στομάτεσσιν ὁδεύει,
ῥήβας οὗ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ
τόσσοι μὲν πόντοιο περικτίται ἄνδρες ἔασι.
κεῖμαδέ τοι σκυθίης προλελεγμένα φῦλα πελέσθω
νῦν δ' αὖ παραλίης ἀσίης πόρον ἐξενέποιμι,
ὃς ῥά τε πρὸς νότον εἶσιν ἐφ' ἑλλήσποντον ὁδεύων
καὶ ποτὶ μηκίστην νότιον ῥόον αἰγαίοιο.
μέσφ' αὐτῆς συρίης τε καὶ ἀῤῥαβίης ἐρατεινῆς.
χαλκιδέες μὲν πρῶτα παρὰ στόμα γαῖαν ἔχουσι,
οὔδας ἐς ἀντιπέρην βυζάντιον εἰσορόωντες.
βέβρυκες ἐπὶ τοῖσι καὶ οὔρεα μυσίδος αἴης.
ἧχι περ ἱμερόεντα κίος προίησι ῥέεθρα.
τοῦ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ὕλαν ἀπενόσφισε νύμφη,

λευκά τε φῦλα νέμονται ἀρειμανέων γερμανῶν
ἑρκυνίου δρυμοῖο παραθρώσκοντες ὀρόγκους.
ἤπειρον κείνην ἰκέλην ἐνέπουσι βοείῃ.
τοῖς δ᾽ ἐπὶ πυρηναῖον ὄρος καὶ δώματα κελτῶν
ἀγχόθι πηγάων καλλιρόου ἠριδανοῖο.
οὗ ποτ᾽ ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαίην ἀνὰ νύκτα
ἡλιάδες κώκυσαν ὀδυρόμεναι φαέθοντα.
κεῖθι δὲ κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι
δάκρυ ἀμέλγονται χρυσαυγέος ἠλέκτροιο.
τὸν δὲ μεθ᾽ ἑξείης τυρσηνίδος ἤθεα γαίης.
τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ἀναφαίνεται ἄλπιος ἀρχὴ
τῆς διὰ μεσσατίης κατασύρεται ὕδατα ῥήνου.
ὑστάτιον περὶ χεῦμα βορειάδος ἀμφιτρίτης.
ῥήνῳ δ᾽ ἑξείης ἐπιτέλλεται ἱερὸς ἴστρος,
ἴστρος ἐς ἀντολίην τετραμμένος ἄχρι θαλάσσης.
εὐξείνου. τόθι πᾶσαν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχνην.
πενταπόροις προχοῇσιν ἑλισσόμενος περὶ πεύκην.
τοῦ μὲν πρὸς βορέην τετανυσμένα φῦλα νέμονται
πολλὰ μάλ᾽ ἑξείης μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης.
γερμανοί, σαρμάται τε, γέται θ᾽ ἅμα βαστάρναι τε
δακῶν τ᾽ ἄσπετος αἶα καὶ ἀλκήεντες ἀλανοί.
ταῦροί θ᾽ οἳ ναίουσιν ἀχιλλῆος δρόμον αἰπύν.
στεινὸν ὁμοῦ δολιχόν τε καὶ αὐτῆς ἐς στόμα λίμνης
τῶν θ᾽ ὑπερεκτέταται πολυΐππων φῦλον ἀλανῶν
ἔνθα μελάγχλαινοί τε καὶ ἀνέρες ἱππημολγοί.
νευροί θ᾽ ἱππόποδές τε γελωνοί τ᾽ ἠδ᾽ ἀγάθυρσοι
ἧχι βορυσθένεος ποταμοῦ τετανυσμένον ὕδωρ,
μίσγεται εὐξείνου κριοῦ προπάροιθε μετώπου.
ὀρθὸν ὑπὸ γραμμαῖς κατεναντία κυανέως.

κεῖθι καὶ ἀλδήσκοιο καὶ ὕδατα παντικάπαο.
ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσι διάνδιχα μορμύρουσι.
τῷ δὲ, παρὰ προχοῇσι πεπηγότος εἴνυθι πόντου,
ἡδυφαὴς ἤλεκτρος ἀέξεται, οἷά τις αὐγὴ.
μήνης ἀρχομένης. ἀδάμαντά τε παμφανόωντα
εἴνυθεν ἀθρήσειας ὑπὸ ψυχροῖς ἀγαθύρσοις.
ἴστρου μὲν τοσσοίδε βορειότεροι γεγάασι.
πρὸς δὲ νότου γέῤῥαι τε καὶ νωρίκη ἄστε ἐρυμνά.
παννόνιοι μυσσοί τε βοῤῥότεροι θρηΐκων,
αὐτοί τε θρήϊκες ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες.
οἱ μὲν, ἐπὶ πλευρῇσι προποντίδος ἀμφιτρίτης.
οἱ δ᾽ ὑπὲρ ἑλλήσποντον ἀγάῤῥοον. οἱ δ᾽ ὑπὲρ αὐτῆς.
αἰγαίης βαθὺ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
ἔνθα μελισσοβότοιο κατὰ σκοπιὰς παλλήνης,
φύεται ἀστέριος καλὸς λίθος οἷά τε ἀστήρ.
μαρμαίρει. λύχνις τε πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοίη.
ἴστρον μὲν ποταμὸν, τόσσοι περιναιετάουσι.
φράζεο δ᾽ αὖ εὐρώπης λοιπὸν πόρον. ὅς τ᾽ ἐπὶ τρισσὴ
ἐκτέταται κρηπῖδα πρὸς ἠῶ. τὴν μὲν, ἰβήρων
τὴν δὲ, πανελλήνων, τὴν δ᾽ ἐσθλῶν αὐσονιήων.
ἀλλ᾽ ἤτοι πυμάτη μὲν ἀγαυῶν ἐστὶν ἰβήρων.
κεῖται ὠκεανοῖο πρὸς ἑσπέρου. ἐν δέ οἱ ἄκρη
στηλάων ἀλύβη κεῖται μία. τῆς δ᾽ ὑπένερθεν,
ταρτησσὸς χαρίεσσα. ῥυηφενέων πέδον ἀνδρῶν.
κεμψοί θ᾽ οἳ ναίουσιν ὑπαὶ πόδα πυρηναῖον.
μέσση δ᾽ ἀμφοτέρων παραπέπταται αὐσονὶς αἶα
πουλυτελής. τὴν μέν τε μέσην ὄρος ἄνδιχα τέμν
ὀρθὸν ἀτὲκ στάθμης ἰθυμμένον. οὐκ ἂν ἐκεῖνο
ἴδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑποεργὸς ἀθήνης.

ὁ τρηχρὸν θεράποντα πελωπείου ἡρακλῆος.
ἔνθεν εἰς ἑλλήσποντον ἐπιτρέχει ἄσπετος ἀγκὼν
βαιοτέρης φρυγίης. ἑτέρη δέ τοι ἔνδοθι κεῖται
εὐρυτέρη γεγαυῖα παρ' ὕδασι σαγγαρίοιο.
ἀλλ' ἤτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται,
ἐσπόριος λιπαρή τε. πρὸς δ' ἑσπερίην δ' αὖ ἰδοῖο
τὴν ἑτέρην, ἣ κεῖται ὑπὸ ζαθέας πόδας ἴδης,
ἴλιον ἠνεμόεσσαν ὑπὸ πλευρῇσιν ἔχουσα.
ἴλιον, ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων.
ἴλιον, ἣν ἐπόλισε ποσειδάων καὶ ἀπόλλων.
ἴλιον, ἣν ἀλάπαξαν ἀθηναίη τε καὶ ἥρη,
ξάνθῳ ἐπ' εὐρὺ ῥέοντι καὶ ἰδαίῳ σιμόεντι.
τὴν δὲ μετ' αἰολίδος παραπέπταται ἤθεα γαίης
αἰγαίου παρὰ χεῖλος ὑπὲρ μέγαν ἑλλήσποντον
τῇ δ' ἐπὶ ναιετάουσιν ἀγαυῶν παῖδες ἰώνων.
αἰγιαλοῦ γεγαότες ποτὶ χθονὸς, ἧς διὰ μέσης
μαίανδρος λιπαρῇσι κατέρχεται εἰς ἅλα δίναις
μιλήτου τε μεσηγὺ καὶ εὐρυχόροιο πριήνης,
τάων ἀμφοτέρων γε, βορειοτέρην ἐσίδοιο
παραλίην ἔφεσον μεγάλην πόλιν ἰοχεαίρης.
ἔνθα θεῇ ποτὲ νηὸν ἀμαζονίδες τετύκοντο,
πρέμνῳ ἐνὶ πτελέης, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα
μῃονίη δ' ἐπὶ τῇσιν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται
τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι. τόθεν πακτωλὸς ὁδεύων
χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελαρύζει.
τοῦ δ' αὖ ἐπὶ πλευρῇσι καθήμενος εἴαρος ὥρῃ
κύκνων εἰσαΐοις λιγυρὴν ὄπα. τοί τε καθ' ὕλην
ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀεξομένης ποτὶ ποίης.

πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ἐν ἀσίδι τηλεθάωσιν
ἔξοχα δ' ἀμπεδίον μαιάνδριον. ἔνθα καΰστρου
ἥσυχα καχλάζοντος ἐπιρρέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
οὐμὴν οὐδὲ γυναῖκας ὀνόσσεαι, αἳ περὶ κεῖνο
θεῖον ἕδος χρυσοῖο κατ' ἰξύος ἅμμα βαλοῦσαι
ὀρχεῦνται, θηητὸν ἑλισσόμεναι περὶ κύκλον
εὖτε διωνύσοιο χοροστασίας τελέθουσι.
σὺν καὶ παρθενικαὶ νεοθηλέες οἷά τε νεβροὶ
σκαίρουσιν τῇσιν περὶ σμαραγεῦντες ἀῆται
ἱμερτοὺς δονέουσιν ἐπὶ στήθεσι χιτῶνας.
ἀλλὰ τὰ μὲν, λυδοῖσι μετ' ἀνδράσι μέλονται.
πρὸς δ' ἅλα κεκλιμένοι λύκιοι χθόνα ναιετάουσι
ξάνθου ἐπὶ προχοῇσιν ἐϋρρείταο ποταμοῖο.
ἔνθα βαθυκρήμνοιο φαείνεται οὔρεα ταύρου,
παμφυλίων καὶ μέχρι. κράγον δέ ἑ φημίζουσι.
κεῖθι δ' ἂρ ἀθρήσειας ὑπεὶρ ἅλιον πτολίεθρον
ἄσπενδον, ποταμοῖο παρὰ ῥόον εὐρυμέδοντος.
ἔνθα σὺν κοτβύνῃσι διωναίην ἱλάονται.
ἄλλαι δ' ἐξείης παμφυλίδες εἰσὶ πόληες.
κώρυκος, πέργη τε, καὶ ἠνεμόεσσα φασηλίς.
τῇ δὲ πρὸς ἀντολίην μεσάτην χθόνα ναιετάουσιν
ἴδριες ἐν πολέμοισι λυκάονες ἀγκυλότοξοι.
τοῖς δ' ἐπὶ πισιδέων λιπαρὸν πέδον ἧχι πόληες
τερμησσός, λύρβη τε, καὶ ἣν ἐπολίσσατο λαὸς
πρίν ποτ' ἀμυκλαίων ὁμώνυμος ἐν χθονὶ σέλγη
κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς σκολιὸν περιτέμνεται οἶμον,
πολλὸν ἔσω βεβαῶα περίδρομος ἀμφιτρίτη
γείτων εὐξείνοιο πολυκλύστοιο θαλάσσης.

κεῖνός τοι κιλίκων περισύρεται ἔθνεα κόλπος
μακρὸς ἐπ' ἀντολίην. ἀσίης δὲ στεινάκα λαῶσι.
καὶ τῶν μὲν, πολέων ποταμῶν ἐπιμίσγεται ὕδωρ,
τηλόθεν ἐρχομένων, πυράμοιό τε καὶ πινάροιο
κύδνου δὲ σκολιοῖο μέσην διὰ ταρσὸν ἰόντος
ταρσὸν ἐϋκτιμένην. ὅθι δή ποτε πήγασος ἵππος
ταρσὸν ἀφεὶς χώρῳ, λίπεν οὔνυμα τῆμος ἀφ' ἵππου
ἐς διὸς ἱέμενος πέσεν ἥρως βελλεροφόντης
κεῖθι δὲ καὶ πεδίον τὸ ἀλήϊον, οὗ κατὰ νῶτα
ἀνῶν ἀπάνευθεν ἀλώμενος ἐνδιάασκεν.
πολλαὶ δ' ἑξείης κιλίκων γεγάασι πόληες,
λυρνησός, μαλός τε καὶ ἀγχιάλεια, σόλοι τε.
αἱ μὲν, ἐν ἠπείρῳ. αἱ δ' αὐτῆς ἄγχι θαλάσσης.
τῆς δ' ἔπι κομμαγηνὸν ἔδος. συρίης τε πόληες,
θινὸς ὑπὸ στρεπτῆς περιμήκεος. ἀμφὶ γὰρ ὁλκὸς
ἐς δύσιν ἔστραπται πολιῆς ἁλὸς ἄχρι κολώνης,
οὔρεος αἰγιάλοιο βαθυκρήμνου κασίοιο.
ῥηϊδίως δ' ἄν τοι λοιπὸν πόρον αὐδήσαιμι,
γαιάων ἀσίης. ὁδέ τοι λόγος ἐν φρεσὶν ἔστω.
μὴ δ' ἀνέμοις φορέοιτο πονηθέντων χάρις ἔργων
εἰ γὰρ δὴ σάφα τήνδε καταφράσσοιο κέλευθον,
ἦ τάχα κεν ἄλλοισιν ἐπισταμένως ἀγορεύοις,
καὶ ποταμούς. πολίων τε θέσιν. καὶ γαῖαν ἑκάστην
σχῆμα μὲν οὖν πισύρεσσιν ὑπὸ πλευρῇσι τετύχθω
πεπταμένον δολιχοῖσιν ἐπ' ἀντολίην πεδίοισιν.
ὅσσα μὲν ἐν πρώτοισιν ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας
πᾶσαν ἕως ἰνδῶν ἀσίην ὄρος ἄνδιχα τέμνειν.
κεῖνό τοι ἐν πλευροῖσι βορειότερον τελέοιτο.

μεῖλος δ' ἑσπέριον πλατερὸν πέλει. αὐτὰρ ἑῷον
ἰνδικὸς ὠκεανός. νότιον δ' ἁλὸς, οἶδματ' ἐρυθρὸν
φράζεο δ' ὡς ὑπὸ πέζαν ἐπ' αὐγάς ἵξομαι ἤδη,
ἀρξάμενος συρίηθεν ὅθεν λίπον οὐδ' ἀνέμοισι
μύθου ἅτε ψευσθέντος ἀνὴρ ἐπιμωμήσαιτο.
ἀλλ' ἤτοι συρίη μὲν ὑπεὶρ ἁλὸς ἐπύθεν ἕρπει,
ἐς νότον ἀντολίην τε πολύπτολιν αἶαν ἔχουσα,
ἣν κοίλην ἐνέπουσιν ἐπώνυμον. ὅ μεν ἄρ' αὐτὴν
μέσσην καὶ χθαμαλὴν ὀρέων δύο πρῶνες ἔχουσιν,
ἑσπερίου κασίοιο καὶ ἠώου λιβάνοιο.
καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν
οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι. ἀλλὰ διαμφίς.
οἱ μὲν, ἐπ' ἠπείρῳ, τοί περ σύριοι καλέονται.
οἱ δ' ἁλὸς ἐγγὺς ἐόντες, ἐπωνυμίην φοίνικες
τῶν δ' ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ ἐρυθραῖοι γεγάασιν.
οἳ πρῶτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.
πρῶτοι δ' ἐμπορίης ἁλιδινέος ἐμνήσαντο.
καὶ βαθὺν οὐρανίων ἄστρων πόρον ἐφράσαντο.
οἵ τ' ἰόπην καὶ γάζαν ἐλαΐδα τ' ἐνναίουσι,
καὶ τύρον ὠγυγίην. βυρυτοῦ τ' αἶαν ἐραννὴν,
βύβλον τ' ἀγχίαλον καὶ σιδῶνα ἀνθεμόεσσαν,
ναιομένην χαρίεντος ἐφ' ὕδασι βοστρηνοῖο,
καὶ τρίπολιν λιπαρὴν, ὀρθωσίδα τε, μάρανθόν τε
λαοδίκην. ἣ κεῖται ἐπὶ κόμεσσι θαλάσσης.
καὶ ποσειδήϊα ἔργα καὶ ἱερὰ τέμπεα δάφνης.
ἧχι περ ἀντιόχοιο ἐπώνυμος ἀντιόχεια
αὐτὰρ ἐνὶ μέσσῃσιν ἀπαμαίας πτολίεθρον
τῆς δε πρὸς ἀντολίην κατασύρεται ὑγρὸς ὀρόντης

ἄσπετος. ἀντιόχοιο μέσην διὰ γαῖαν ὁρίζων.
πᾶσα δέ τοι λιπαρή τε καὶ εὔβοτος ἔπλετο χώρη
μῆλά τε φερβέμεναι, καὶ δένδρεσι καρπὸν ἀέξειν
τῆς δ' ἂν ἴδοις προτέρω νοτιώτερον οἶμον ὁδαίων
ἀῤῥαβικοῦ κόλπου μυχάτον πόρον ὅς τε μεσηγὺ
εἰλεῖται συρίης τε καὶ ἀῤῥαβίης ἐρατεινῆς.
τυτθὸν ἐπ' ἀντολίην τετραμμένος ἄχρι σιλανῶν.
κεῖθεν δ' ὀλβίστων ἀράβων περιμήκεται αἶα
πολλὸν ἀνερχομένη διοσῆ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ.
περσίδι τ' ἀραβίῃ τ'. ἄνεμον δέ τοι ἔλαχ' ἑκάστη.
ἀῤῥαβίη ζέφυρον. περσὶς δ' εὔροιο κελεύθους.
πέζα δέ οἱ νοτίη τετραμμένη ἀντολίηνδε,
κλύζετ' ἐρυθρείοις ὑπὸ κύμασιν ὠκεανοῖο,
καὶ τῆς τοι θέσιας μυθήσομαι. ἔξοχα γάρ μιν
πασάων πολύολβα καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμονται.
ἄλλο δέ τοι καὶ θαῦμα μέγ' ἔξοχον ἔλαχ' ἐκείνη.
αἰεὶ κηόεσσα θύοις ὑπὸ λαρὸν ὄδωδεν.
ἢ θύου, ἢ σμύρνης, ἢ εὐόδμου καλάμοιο.
ἢ καὶ θεσπεσίοιο πεπαινομένου λιβάνοιο.
ἢ κασίης. ἐτεὸν γὰρ ἀνὰ χθόνα λύσατο κείνην
ζεὺς αὐτὸν διόνυσον εὐῤῥαφέος παρὰ μηροῦ.
τῷ καὶ γειναμένῳ κηώδεα γείνατο πάντα.
μῆλα δὲ καὶ τῆμος λασίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς
ἐννομῷ. αὐτόματοι δὲ κατέῤῥεον ὕδασι λίμναι.
ὄρνιθες δ' ἑτέρωθεν ἀοικήτων ἀπὸ νήσων,
ἦλθον φύλλα φέροντες ἀκηρασίων κιναμώμων,
αὐτὰρ ὁ μὲν νεβρίδας ἐπωμαδίας ἐτάνυσσε.
κισσῷ δ' ἱμερόεντι καλὰς ἔστεψεν ἐθείρας.

ἀκρομάλιξ δ' οἴνῳ, πλεκοὺς δ' ἀλεσείσατο θύρσους
μεσιδίων, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀνδράσιν ὄλβον ἔχευε
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν, λιβάνῳ κομόωσιν ἄρουραι.
οὔρεα δὲ χρυσῷ. ποταμοὶ δὲ ἑτέρωθι θυηλαῖς.
αὐτοὶ δ' ἐνναέται, μάλα πίονα δῆμον ἔχουσι
χρυσείοις πέπλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλακοῖσι.
ἀλλ' ἤτοι πρῶτον μὲν ὑπὲρ κλιτὺν λιβάνοιο
ἀφνειοὶ ναίουσιν ἐπωνυμίην ναβαταῖοι.
ἄγχι δὲ χαλβάσιοί τε καὶ ἀγρέες. οἷς ἔπι γαῖα
χατραμὶς ἐνναίει, κατεναντία περσίδος αἴης.
αὐτὰρ ἐρυθραίης πλαγερὸν ναίουσι θαλάσσης,
μινναῖοί τε σάβαι τε, καὶ ἀγχίγυοι κλεταβηνοὶ
τόσσα μὲν ἀῤῥαβίην πελώρια φῦλα νέμονται.
ἄλλα δέ τοι καὶ πλεῖστα. περιπρὸ γάρ ἐστι μεγίστη
τῆς δε πρὸς ἀντιπεραίαν ὑπαὶ ῥιπὴν ζεφύροιο
λυπρὸν ὀρεσκώων παραφαίνεται οὖδας ἐρέμβων
οἳ βίον ἐν πέτρῃσι κατωρυχέεσσιν ἔθεντος
γυμνοί. τὲ κτεάνων ἐπιδευέες. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
εἴδεϊ θαλπομένοισι μελαίνεται αὐαλέος χρώς.
αὔτως δ' οἷά τε θῆρες ἀλώμενοι ἄλγε' ἔχουσιν.
οὐχ ὡς ἁβροβίων ἀράβων γένος. οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ
ἴσην μοῖραν ἅπασιν ἐπ' ἀνδράσι θῆκατο δαίμων
Αὐτὰρ ὑπὲρ λιβάνοιο πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
τῆς ἑτέρης συρίης δολιχὴ μηκύνεται αἶα.
ἑλκομένη καὶ μέχρι ἁλικλύστοιο σινώπης.
τῆς δ' ἤτοι μέσσης μὲν ἐπ' ἠπείροιο βαθείης
καππαδόκαι ναίουσι δαήμονες ἱπποσυνάων
ἀσσύριοι δ' ἁλὸς ἄγχι παρὰ στόμα θερμώδοντος

Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ὀρέων ἄπο παιπαλοέντων
φαίνεται τ' ἀπερεσίου ποταμοῦ ῥόος εὐφρήταο·
ὅς δή τοι πρῶτον μὲν ἀπ' οὔρεος ἀρμενίοιο
μακρὸς ἐπὶ νότον εἶσι. πάλιν δ' ἀγκῶνας ἑλίξας
αὐτὴν ἠελίοιο μέσην βαβυλῶνα περήσας
περσίδος ἐς ἁλὸς οἶδμα, θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην
ὑςαλίης προχοῇσι τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων.
Τοῦ δὲ μετ' εἰς αὐγὰς ποταμὸς ὤκιςος ἁπάντων
Τίγρις ἐϋρρείτης φέρεται ῥόον ἶσον ἐλαύνων.
Τόσσον ἄνωθεν ἰών, ὅσον ἕβδομον ἦμαρ ὁδεύσας
ἴφθιμος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὁδίτης.
ἔςι δέ τις κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη
οὔνομα θωνῖτις. ἧς ἕλκεται ἐς μυχὰ Τίγρις.
δινῶν πολλὸν ἔνερθεν. πάλιν δ' ἐξαῦτις ἀνασχὼν
ὀξύτερον προΐησι κάτω ῥόον. οὐκ ἂν ἐκείνου
ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θοώτερον ἄλλον ἴδοιο.
ὅσση δ' εὐφρήτου καὶ Τίγριος ἔνδοθι γαῖα,
Τὴν δὲ περικτίονες μέσσην ποταμῶν ἐνέπουσιν
οὐ μέν τοι κείνης γε νομὰς ὠνόσσατο βούτης.
οὐδ' ὅς τις σύριγγι κερώνυχα πᾶνα γεραίρων,
μήλοις ἀγραύλοισιν ἐφέσπεται. οὐδέ μεν ὕλην
παντοίην φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀθερίσσατο καρπῶν
Τοίη ἐπὶ κείνης αἴας ἄροσις πέλει. ἐν μὲν ἀέξειν
ποίην. ἐν δὲ νομοὺς εὐανθέας. ἐν δὲ καὶ ἀνδρῶν
φύτλην. καλλίστην τε καὶ ἀθανάτοισιν ὁμοίην
Τῆς μὲν, πρὸς βορέην, λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσιν
ἀνέρες ἀρμένιοί τε καὶ ἀγχέμαχοι ματιηνοὶ
οὔρεσι κεκλιμένοι ποταμοῦ πρόπαρ εὐφρήταο

κες. ἀφνειοί τε. καὶ ἄρεος εὖ δεδαῶτες.
πρὸς δὲ νότον, βαβυλὼν ἱερὴ πόλις. ἥν ῥά τε πᾶσαν
τείχεσιν ἀρράγέεσσι σεμίραμις ἐστεφάνωσεν.
αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόλει μέγαν δόμον εἵσατο βήλῳ
χρυσῷ τ' ἠδ' ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα.
καὶ γῆς τοι πεδίον περιώσιον. ἔνθα τε πολλοὶ
ἀκρόκομοι φοίνικες ἐπηρεφέες πεφύασι.
καὶ μὴν καὶ χρυσοῖο φέρει χαριέστερον ἄλλο.
ὑγρῆς βηρύλλου γλαυκὴν λίθον. ἣ περὶ χῶρον
φύεται ἐν προβολῇς ὀφιήτιδος ἔνδοθι πέτρης.
αὐτὰρ ὑπὲρ βαβυλῶνος ἐπὶ πνοιὴν βορέαο.
κισσοὶ μεσσαβάται χαλωνῖταί τε νέμονται.
ἄλλ' ὅτ' ἀπ' ἀρμενίων ὀρέων προπάροιθεν ὁδεύσῃς
εἰς αὐγάς, τότ' ἔπειτα μηδικὰ τέμπεα δήεις.
τῶν μὲν, πρὸς βορέην ἐριθηλέαν γῆν ἔχουσι
γῆροί τε μάρδοι τε, καὶ ἀνέρες ἀτροπατηνοί.
πρὸς δὲ νότον ναίουσιν ἀγαυῶν ἔθνεα μήδων
κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ἐκγεγαότες
αἰήταο θυγατρὸς ἀμύμονος ἡρωΐνης.
ἥ τε γὰρ αἰγαίοιο παρὰ ῥόον ἰλισσοῖο
φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνῳ πανδιονίδαο.
αἰδοῖ μὲν χῶρον κεῖνον λίπεν. ἐς δὲ βαθεῖαν
πλαζομένη κατὰ φῶτας ὁμώνυμον ἵκετο γαῖαν
δ' μὲν ἑκὰς κόλπων. κόλπων μὲν γαῖαν ἱκέσθαι
δ' οἱ ἑκήν. μῆνιν γὰρ ἑοῦ δειδίσσετο πατρός.
τοὔνεκεν εἰσέτι καὶ πολυφάρμακοι ἄνδρες ἔασι
χώρην ναιετάοντες: ἀπειρέσιοι. οἱ μὲν ἐπ' αὐτὰς
πέτρας καὶ φύουσιν ἀφεγγέα ναρκισσίτην.

οἵ δ' ἑκὰς ἐν λασίῃσι νενασμένοι εἰαμενῇσι
πώεα καλὰ νέμοντες. ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς
τόσσον ἐπ' ἀντολίην τετραμμένοι ἄχρι πυλάων
κασπιάδων. αἵ τ' εἰσὶ βαθυνομένας ὑπὸ πέτρας
κληῗδες γαίης ἀσιήτιδος ἧχι κέλευθος
ἐκτέταται ἔς βορέην τε καὶ ἐς νότον ἐρχομένοισιν.
ἡ μὲν ἐς ὑρκανίους. ἡ δ' οὔρεα περσίδος αἴης
ἀλλ' ἤτοι πυλάων μὲν ὕπαι πόδα κασπιάδων,
πάρθοι ναιετάουσιν ἀρήϊοι ἀγκυλότοξοι,
παντοίου πολέμοιο δαήμονες. οὐ γὰρ ἀρότρῳ
αὔλακ' ἐπιθύνουσι διασχίζοντες ἀρούρας
οὐδέ μεν ἐν νήεσσιν ἅλα τμήγουσιν ἐρετμοῖς.
οὐδὲ νομῷ φέρβουσι βοῶν γένος. ἐκ δὲ γενέθλης
νηπίαχοι τόξοισι καὶ ἱπποσύνῃσι μέλονται.
αἰεὶ δ' ἠχήεσσαν ἀνὰ χθόνα δοῦπος ἀκόντων
ἢ βελέων. πάντῃ δέ τ' ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων
θυνόντων. οὐ γάρ σφι θέμις δόρποιο πάσασθαι
πρὶν πολέμου μόχθοισι κάρην ἱδρῶτι παλῦναι.
φέρβονται δ' ἄγρῃσι δορικτήτου βιότοιο.
ἀλλ' ἔμπης κατὰ δῆριν ἀμαιμακέτους περ ἐόντας
αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπρήϋνεν ἀκωκή.
εἰ δέ σε καὶ πέρσας ἰδέειν γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ,
ἀφραδέως ἄν σοι καὶ τῶν γένος αὐδήσαιμι.
καὶ πόρον ἀενάων ποταμῶν ὀρέων τε κελεύθους.
μοῦνοι γὰρ τ' ἀσίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχουσι
μοῦνοι δ' ἄσπετον ὄλβον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο
ὁππότε μῃονίην καὶ σάρδιας ἐξαλάπαξαν.
χρύσεά τοι κείνων μὲν ἐπὶ χροῒ τεύχεα φωτῶν

χρύσεα δ' αὖθ' ἵπποισιν ἐπὶ στομάτεσσι χαλινά.
χρυσῷ δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκοσμήσαντο πέδιλα.
Τόσος γάρ σφιν ὄλβος ἀπείριτος. ἀλλά τοι εἴη
περσὶς ὅλη μεγάλοισι περίδρομος οὔρεσι γαῖα
κασπιάδων πυλάων νοτιώτερον οἶμον ἔχουσα.
ἑλκομένη καὶ μέχρις ὁμωνύμου ἀμφιτρίτης.
Τριχθὰ δέ μιν ναίουσι διασταδόν. οἱ μὲν, ὑπ' ἄρκτους
τοξοφόρων σκιεροῖσι παρήμενοι οὔρεσι μήδων.
οἱ δὲ, μεσήπειροι. οἳ δ' ἐς νότον ἄχρι θαλάσσης
πρῶτα σάβαι. μετὰ τοὺς δὲ πασαργάδαι. ἄγχι δὲ ταοκοί.
ἄλλοι θ' οἳ ναίουσι διάνδιχα περσίδα γαῖαν.
καὶ τὴν μὲν, πολέες ποταμοὶ περιπαίνουσι
τῇ καὶ τῇ σκολιῇσιν ἐλαυνόμενοι προχοῇσι,
χωρὶς μὲν κόρος ἐστὶ μέγας. χωρὶς δὲ χοάσπης
ἕλκων ἰνδὸν ὕδωρ παρά τε ῥείων χθόνα σούσων,
τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσιν ἴδοις ἀλόωντ' ἀχάτην
κείμενον οἷα κύλινδρον ἐπὶ χθονός. ὅν ῥά τ' ἀπὸ πέτρης
χειμερίου ποταμοῖο κάτω σύρουσι χαράδραι
αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γεγηθότες ἐξ ἀνέμοιο
καρποὶ, τηλεθάουσιν ἐπήτριμοι ἀλλήλοισι,
φράζεο δ' εἰς αὐγὰς λοιπὸν πόρον ἀσίδος αἴης.
ἔνθεν γάρ τοι πέζα τελείεται ἠπείροιο
ἤτοι μὲν παρὰ χεῦμα τὸ περσικὸν ὠκεανοῖο,
καρμανοὶ ναίουσιν ὑπ' ἠελίῳ ἀνιόντι.
περσίδος οὐκ ἀπάνευθε διάνδιχα γαῖαν ἔχοντες
οἱ μὲν, ὑπειράλιοι. οἳ δ' ἔνδοθεν, ἠπειρῶται,
τῶν δὲ, πρὸς ἀντολίην γεδρωσῶν ἕλκεται αἶα
γείτων ὠκεανοῦ μεγακήτεος, οἷσι πρὸς αὐγάς

ἰνδὸν πὰρ ποταμὸν νότιοι σκύθαι ἐνναίουσιν.
ὅς ῥά τ' ἐρυθραίης κατεναντίον εἶσι θαλάσσης
λαυρότατος ῥόον ὠκὺν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνων
ἀρξάμενος τα πρῶτ' ἀπὸ καυκάσου ἠνεμόεντος
δισσὰ δέ οἱ στόματ' ἐστί. μέσην δ' ἐπιδέδρομε νῆσον
νῆσον τὴν καλέουσιν ἐπιχθόνιοι παταλήνην.
κεῖνός τοι πολέων ἀποτέμνεται ἔθνεα φωτῶν
ἤτοι μὲν δύνοντος ἐπὶ κλίσιν ἠελίοιο,
ὠρείτας τ' ἄραβάς τε, λινοχλαίνας τ' ἀραχώτας
ἀτραΐδας θ', ὅσσους τὲ παρὰ πτυχὶ παρνησοῖο
ξυνῇ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπωνυμίην ἀριηνοὺς.
οὐ χθόνα ναιετάοντας ἐπήρατον. ἀλλ' ὑπὸ λεπτῇ
ψάμμῳ πεπληθυῖαν τ' ἐν ῥώπεσσι δασεῖαν.
ἀλλ' ἔμπης ζωῇσιν ἐπαρκέες εἰσὶ κέλευθοι.
ἄλλον γάρ σφιν ὄλβον ἀκήρατον αἶα κομίζει.
πάντη γὰρ λίθος ἐστὶν ἐρυθροῦ κουραλίοιο.
πάντη δ' ἐν πέτρῃσιν ὑπὸ φλέβες ὠδίνουσι
χρυσείης κυανῆς τε καλὴν πλάκα, σαπφείροιο.
τὰς ἀποτεμνόμενοι, βιοτήσιον ὦνον ἔχουσι.
πρὸς δ' αὐγὰς ἰνδῶν, ἐρατὴ πέπταται αἶα
πασάων πυμάτη, παρὰ χείλεσιν ὠκεανοῖο
ἣν ποτ' ἀνερχόμενος μακάροιν ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδρῶν
ἠέλιος πρώτῃσιν ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσι
τῷ γαίης ναέται μὲν ὑπὸ χρόα κυανέουσι
θεσπέσιον λιπόωντες. ἐειδομένας δ' ὑακίνθῳ
πιοτάτας φορέουσιν ἐπὶ κράτεσφιν ἐθείρας.
τῶν δ' οἱ μὲν, χρυσοῖο μεταλλεύουσι γενέθλην.
ψάμμον εὐγνάμπτῃσι λαχαίνοντες μακέλῃσιν.

οἱ δ' ἵππους ὑφόωσι λινεργέας. οἱ δ' ἐλεφάντων
ἀργυφέους πριοθέντας ὑποξύουσιν ὀδόντας.
ἄλλοι δ' ἰχνεύουσιν ἐπὶ προβολῇσιν ἀμαύρων
ἠὲ βηρύλλου γλαυκὴν λίθον ἢ ἀδάμαντα.
μαρμαίροντα. ἢ χλωρὴν διαυγάζουσαν ἴασπιν.
ἢ καὶ γλαυκιόωντα λίθον καθαροῖο τοπάζου
καὶ γλυκερὴν ἀμέθυστον ὑπηρέμα πορφυρέουσαν
παντοίην γὰρ γαῖα μετ' ἀνδράσιν ὄλβον ἀέξει.
ἀενάοις ποταμοῖς κατάρρυτος ἔνθα καὶ ἔνθα.
καὶ μὴν καὶ λειμῶνες ἀεὶ κομόωσι πετήλοις.
ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος ἀέξεται. ἄλλοθι δ' αὖτε
ὕλαν τηλεθόωσιν ἐρυθραίου καλάμοιο.
φράζεο δ' ὥς τοι σχῆμα καὶ ὡς ποταμοὺς ἐνέποιμι
οὔρεα τ' ἠνεμόεντα καὶ αὐτῆς ἔθνεα γαίης,
ἤτοι μὲν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσιν ἄρηρεν
πάσῃσι λοξῇσιν ἀλιγκίη εἴδεϊ ῥόμβου.
ἀλλά τοι ἑσπερίοις μὲν ὁμούριος ὕδασιν ἰνδὸς
γαῖαν ἀποτμήγει νότιον δ' ἁλὸς οἶδματ' ἐρυθρῆς
γαίης δ' εἰς αὐγάς. ὁ δὲ καύκασος ἐς πόλον ἄρκτων
καὶ τὴν μὲν, πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν.
οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι. ἀλλὰ διαμφίς.
κεκριμένοι. ποταμοῦ μὲν ἀπειρεσίου πέλας ἰνδοῦ
δαρδανέες. τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων ἀκεσίνην
συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσιν ὑδάσπης.
τοῖς δ' ἔπι καὶ κώφης τρίτος ἔσσεται ἀργυροδίνης.
τῶν δὲ μέσοι ναίουσι σάβαι καὶ τόξιλοι ἄνδρες
σκόθροι δ' ἑξείης. ἐπὶ δ' ἔσσεται ἄγρια φῦλα
πευκαλέων. μετὰ τοὺς δὲ διωνύσου θεράποντες

γαγγαρίδαι ναίουσιν. ὅθι χρυσοῖο γενέθλην
δαιδαλέην ὕπανίς τε φέρει θεῖός τε μέγαρσος
λαβρόταιτοι ποταμῶν. ἀπὸ δ' οὔρεος ἠμωδοῖο
ὀρνύμενοι προρρέουσιν ἐπὶ γαγγίτιδα χώραν.
πρὸς νότον ἑλκόμενοι περὶ τέρματα κωλιάδος αἴης
ἧς δ' ἤτοι προνένευκεν ἐπ' ὠκεανὸν βαθυδίνην
ἠλίβατος ταχινοῖσι δυσέμβατος οἰωνοῖσι,
τοὔνεκά μιν καὶ φῶτες ἐπικλείουσιν ἄορνιν.
ἔστι δέ τίς γε θνητός ἐϋρρήτην παρὰ γάγγην
χῶρος τιμήεις τε καὶ ἱερός. ὅν ποτε βάκχος
θυμαίνων ἐπάτησεν. ὅτ' ἠλλάσσοντο μὲν ἁβραὶ
λινάων νεβρίδες ἐς ἀσπίδας, ἐς δὲ σίδηρον
θύρσοι μαιμώωντο καὶ ἐς σπείρημα δρακόντων.
ζωστῆρες θ' ἕλικές τε πολυγνάμπτοιο ἑλίνου.
ἦμος ὅτ' ἀφραδίῃσι θεοῦ ἀτίλησαν ἑορτήν,
τοὔνεκα νυσαίην μὲν ἐφημίξαντο κέλευθον.
κόσμῳ δ' ἐστήσαντο σὺν ὑάσιν ὄργια πάντα.
αὐτὸς δ' ὁππότε φῦλα κελαινῶν ὤλεσεν ἰνδῶν
ἠμωδῶν ὀρέων ἐπεβήσατο. τῶν, ὑπὸ πέζαν
ἕλκεται ἠώοιο μέγας ῥόος ὠκεανοῖο.
ἔνθα δύο στήλας ἐρείσας περὶ τέρματα γαίης
καγχαλόων μετὰ χεῦμα κατήλυθεν ἰσμηνοῖο.
τόσσοι μὲν κατὰ γαῖαν ὑπέρτατοι ἄνδρες ἔασιν
ἄλλοι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κατ' ἠπείρους ἀλόωνται
μυρίοι. οὓς οὐκ ἄντις ἀειφραδέως ἀγορεύσοι
θνητὸς ἐών. μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα δύνανται
αὐτοὶ γὰρ καὶ πρῶτα θεμείλια τορνώσαντο.
καὶ βαθὺν οἶμον ἔδειξαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης.

αὐτοὶ δ᾽ ἔμπεδα πάντα βίῳ διετεκμήραντο.
ἄστρα διακρίναντες. ἐκληρώσαντο δ᾽ ἑκάστῳ
μοῖραν ἔχειν πόντοιο καὶ ἠπείροιο βαθείης.
τῷ ῥα καὶ ἀλλοίην ῥυσμοῦ φύσιν εἴλαχ᾽ ἑκάστη.
ἡ μὲν, γὰρ λευκή τε καὶ ἀργινόεσσα τέτυκται.
ἡ δὲ, κελαινοτέρη. ἡ δ᾽ ἀμφοτέρων λάχε μορφὴν
ἄλλη δ᾽ ἀστυφελὴς ἐναλιγκίη ἄνθεσι μίλτου.
ἄλλαι δ᾽ ἀλλοῖαι. τὼς γὰρ μέγας ἐφράσατο Ζεύς.
οὕτω δ᾽ ἀνθρώποις ἑτεροίϊα πάντα τέτυκται.
ὑμεῖς δ᾽ ἤπειροί τε καὶ εἰν ἁλὶ χαίρετε νῆσοι
ὕδατά τ᾽ ὠκεανοῖο, καὶ ἱερὰ χεύματα πόντου,
καὶ ποταμοί, κρῆναί τε, καὶ οὔρεα βησσήεντα.
ἤδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδραμον οἶδμα θαλάσσης
ἤδη δ᾽ ἠπείρων σκολιὸν πόρον. ἀλλά μοι ὕμνων
αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιος εἴη ἀμοιβή.

Τέλος τῆς τοῦ Διονυσίου περιηγήσεως.

Σοῦδας.

Διονύσιος βυζάντιος, ἐποποιός, περιήγησιν τῶν ἐν τῷ βοσπόρῳ ἀνάπλου. περὶ θρήνων. ἔστι δὲ ποίημα μεστὸν ἐπικηδείων.

Εὐστάθιος.

Ὁ δὲ Διονύσιος λίβυς μὲν ἱστορεῖται τὸ γένος, συγγράψαι δὲ καὶ ἄλλα βιβλία λέγεται, λιθιακά τε, καὶ ὀρνιθιακὰ καὶ βασσαρικά. ὧν τὰ μὲν λιθιακὰ ἐνεκρίθησαν καὶ αὐτὰ διὰ τὴν τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητα, τὰ δὲ βασσαρικὰ διὰ τὴν τραχύτητα, οὐκ ἄξια τούτου κριθέντα, εἰς τὸν σάμιον ἀνηνέχθησαν διονύσιον. τὰ δὲ ὀρνιθιακὰ εἰς ἄλλον τινὰ φιλαδελφέα διονύσιον. ὃν διὰ λέξεως ἀκυρολογίαν ἐπεκάλουν ὑπόκευον.

# DIONYSII AFRI ORBIS AMBITVS RHEMNIO FANNIO GRAMMATICO INTERPRETE.

n ATVRAE GENITOR QVAE MVNdum continet omnem,
ANNVE REX COELI, POSITVM TELluris et undæ
In quas imperium mortalibus ipſe dediſti,
Materiæ tantæ me promere carmine digno.
INcipiens terræ tractus, ponti'q; meatus
Et fluuios canere, atq; urbes populos'q; p orbem
Diſcretos. late refluum memorare parabo
Oceanum, tellus quo cingitur æquore tota,
Inſula ceu ſeſe diffundens littore uaſto,
Non tamen aſſiduo, teres undiq; margine circum
Clauditur hæc bifido, ſed brachia littore pandens
Arctatur rapidos curſus ad ſolis utrinq;
Aſſimilis fundæ, ſed quãuis corpore toto
Vna ſit hæc, homines tris dicunt eſſe diremptas.
Et primam libyen, poſt europen, aſiam'q;
Sed libyam europæ diſcernit finibus amplis
Linea, quam obliquant gades atq; hoſtia nili.
Qua boreæ excurrit memphitis terra ſub axes,
Atq; locum uouit ſpartano fama canopo.
Sed terras aquilo qua frigore damnat iniquo
Europen aſiæ tanais diſiungit ab oris
Sauromatas linqués. ſcythiam qui gurgite uaſto
Præſtringit, præcepsq; ruit mæotida poſcens

At medius finis iam iã decliuis ad austrũm est
Quas hellesponti fauces dixere priores.
Sed magis australis sunt terminus hostia nili
Per mare sic fluuiosq; patens discernitur orbis.
Ast alii terris malunt discernere terras
Finibus ast asiæ latus arctum, lingua supernis
Caspia, quam mediam faciunt, atq; æquore ponti
Euxini locus hic discrimen dicitur esse
Europæ atq; asiæ disiungens ruribus arua.
Ast alius finis longissimus exit in austros,
Qui secat ægypti terras, æquorq; sabæum.
Separat hic libyen asiæ confinia rumpens
Talia mortales perhibent discrimina terræ.
Circuit oceani gurges tamen undiq; uastus,
Qui quãuis unus sit. plurima nomina sumit,
Finibus hesperiis atlanticus ille uocatur
At boreæ qua gens feruens arimaspa sub armis
Dicitur.ille piger nec non saturnius idem.
Mortuus ast aliis,minimo quod lumine solis
Perfruitur, tarde radios nam suscipit ortus.
Nubibus et crassis premitur, nimbis'q; grauatur.
« Vnde autem primo conscendit lumine titan
Eoũq; uocant, atq; indum nomine pontum.
Sed qua deuexus calidum polus excipit austrum,
Aethiopum q; simul pelagus,rubrumq; uocatur.
Qua deserta patet tellus ardore perusta.
Circuit oceanus sic totum maximus orbem
Nominibus uariis celebratus. et æquore tanto
Hinc atq; inde sinus penetrabilis efficit ille

Exiguos multos dirimēs mare, quatuor amplos
Persecat hesperium primus qui porgitur undis,
Pamphiliūq; latus libye portendit ab oris
Hic minor est reliquis, maior quem caspia tellus
Suscipit intrantem uastis aquilonis ab undis
Nomine saturni. quod tethys possidet æquor
Caspius iste sinus simul hyrcanus'q; uocatur.
At duo qui ueniunt australis ab æquore ponti,
Hic supra currens mare persidis efficit altum
E regione situs, qua caspia uoluitur unda.
Fluctuat ast alter, panchæa'q; littora pulsat
Euxini contra pelagus protentus in austros
Hosce sinus perhibens, quos tethyos efficit unda
Maiores nam sunt alii, multi que minores.
NVnc maris hesperii lustrabo carmine tractus
Flexibus in uariis quo frangitur æquore pontus
Astringens pelago terras circūfluus illis
Montibus et radens suppostas urbibus oras.
Adsis o numen studiorum præsul et artis
Ordine principium capiens atlantis ab unda
Herculeo celebrant quam metæ munere gades,
Cæliferasq; tenet stans altas monte columnas.
Est primus uastis qui pontus hibericus undis
Diuidit europen libya cōmunis utriq;,
Hinc atq; hinc stelæ sunt, ambæ littora cernunt
Hæc libyes, hæc europes aduersa tuendo.
Gallicus hunc gurges qui celtica littora pulsat,
Excipit, hūc sequitur lygurum cognomine dictus
Qua domini rerum terris creuere latinis.

Ad petran leucen aquilonis ab axe reductus
Quæ freta sicaniæ concludit littore curuo
Insula sed cyrnos propriis pulsatur ab undis
« Intra sardoum pelagus celtūq; refusis.
Inde salis tumidus tyrrheni uoluitur æstus.
« Ad partes uergens australes. excipit illum
Sicaniæ gurges solis deflexus ad ortus,
Qui procul effusus pachyni tenditur oris
Ad creten, summā qua prominet æquore rupem,
Qua gortyna potēs, mediis qua phæstos in aruis
Arietis hanc rupem simulantem uertice frontem
« Pro merito graii κριοῦ dixere μέτωπον.
Hoc mare gargani concludit iapygis ora.
Illinc incipiens extenditur adria uastus
Ad boream penetrans pelago, solēq; cadentem.
Ionius pariter sinus hic perhibetur ab orbe.
Diuidit et geminas diuersis partibus oras,
Quas tamen extremas cōiungit terminus unus.
Ad dextram partem protenditur illyris alma,
Post hanc dalmatiæ populorum martia tellus,
Ad leuam ausoniæ porrectus continet isthmos.
Quem tria circūdant maria undiq; littore curuo
Tyrrhenum, siculum, nec nō simul adria uastus.
Finibus at propriis exceptant singula uentos
Tyrrhenū zephyro, siculum sed tunditur austro,
Adria succurrens æoo frangitur euro,
Ast post sicaniam tractu diffunditur alto
Ad syrtim pelagus libycis quæ cingitur oris,
Maiorem postquam minor excipit, æquora lōge,

Atq; sinu gemino resonantia littora pulsant,
Finibus a siculis cretæum tenditur æquor,
Ad solis ueniens ortus salmonida poscens.
Dicitur eous qui cretæ terminus esse.
Post hanc est geminū mare uastū fluctibus atris,
Fluctibus hismarici boreæ quod tunditur atris
Quod ruit aduersus cellsæ de partibus arcti
Quod prius est, phariū phibent, hoc littora tāgit
« Præcipitis casii montis. post unda secunda
Sydoniū est pelagus, penetrat qua gurgite pōtus
Issicus arctoas ad partes æquore uergens,
Non longe rectus, cilicum nam frangitur oris.
Hinc zephyros poscēs ueluti draco flectit̃ undis.
Quod iuga montiuagus uastat, syluas q; fatigat,
Partibus extremis pamphylia clauditur isto,
Atq; chelidoniæ rupes cinguntur eodem.
At procul hūc zephyrus finit parareide summa.
Post hæc arctoas ad partes aspice rursus
Aegeum, superat qui fluctibus æquora cuncta,
« Dispersas uasto sporadas qui gurgite cingit.
Terminat hūc imbros, pariter tenedos q; coercēs.
Angusta trahitur qua fauce propontidis unda,
Asia quam supra populis distenditur amplis
« Ad notiam partem qua latus ducitur isthmos
Threicius sequitur post bosporus hostia ponti,
Hoc nullum perhibent terras angustius orbis
Esse fretum dirimēs, hic sunt symplegades arctæ.
Panditur hic ponti pelagus titanis ad ortus,
Quod petit obliquo boream, solemq; meatu

Hinc atq; hinc medio percurrunt æquore colles,
Vnus qui ueniens asiæ de parte carambis
Dicitur australi,sed contra finibus alter
« Prominet europæ,hunc κριοῦ dixere μέτωπον
Ergo conueniunt aduersi gurgite tanto
Distantes, quantum ternis transire diebus
Eualeat nauis, bimarem sic æquore pontum
Aspicias similem cornu quod flectitur arcus
Neruo curuati distento, dextera neruum
Assimulat,recto trahitur nam linea ductu,
Extra quam boream quo scandit sola carambis
Sed formam cornu geminatis flexibus edit
Littus quod pontum cingit sub parte sinistra
In quam maeotis penetrans aquilonis ad axes,
Quam scythicæ gentes circundant undiq; ripis
Et matrem ponti perhibent maeotidis undam.
« Scilicet hic ponti uix exit gurgite multo
Cimmeriũ torrens per bosporon,hic ubi taurum
Cimmerii gelidis habitant sub finibus unum.
Hæc maris est species,splẽdẽs hæc forma ꝓfundi.
NVnc tibi telluris regiones carmine pandam,
Vt cernas animo non uisas lumine terras.
Atq; docens alios lauderis pectore docto.
Incipiens libye tenuisq; a tethyos undis
Oceanus,tyrias qui pulsat gurgite gadis
Tenditur ad notias partes et solis ad ortus.
Et messis formam reddit messoribus arcis.
Quã tradunt terræ non æqua margine cinctam,
Terminat hæc fines rubri prope littora ponti.

Latôs æthiopum populos, quos possidet alter
Quem calidis iuxta terris pascuntur erembi
Hos pelli similes pardi dixere priores.
Nãq; solum squallens urbes distinguit opacas.
Hac sitis, hac humor latos uariatur in agros.
Sed summam libyen habitant ad tethyos undas
Alcidæ qua sunt statuæ maurusia plebes.
Post hos imensæ nomadum de semine gentes
Atq; masæsylii, nec non masylia proles,
Saltibus hos duris asper siluis'q; uagantes
Victus alit sæua quæsitus cæde ferarum,
Silicet ignaros terras proscindere aratris
Agricolasq; boues plaustris domitare sonoris,
Nãq; errant nemorum per dumos more ferarum
Quos prope tenduntur fines carthaginis altæ
Perpetuas tyriis celebrat quæ condita laudes.
Qua regnans felix dido per sæcula uiuit,
Atq; pudicitiam non perdit carmine ficto
Hanc minor insequitur syrtis, maiorq; secunda
Qua tumor imensus tyrrheni pellitur æstus,
Accessu'q; furit siccisq; receptus harenis.
Ast inter syrtis urbs est quam nomine dicunt
Esse neapolin, hanc supra iustissima fertur
Hospitiis gaudens gens degere lotophagorum,
Hos licet ad fines desertas cernere terras
Extinctis populis nasamonum marte latino.
Asbystæ post hos terrarum rura tenentes
In medio summis libycis et gentibus hammon.
Nec non cyrene clarorum mater equorum,

Vrbis amyclææ proles quam condidit olim.
Marmaridæ, post hos ægyptia flumina uertunt
Getuliq; super sunt uiciniq; nigretes,
Continuo post hos sequitur φαυρούσια tellus.
Hanc habitant iuxta garamantes debrite clari
Quæ superat cunctas urbs miro munere fontis,
Frigore qui noctis feruet calefactus et umbris
At solis friget radiis glacialis et igni.
Omnibus extrema populis clauduntur in ora
Aethiopes, libyes ubi finit littore cerne
Oceanum nimio quæ pulsat sole calentem.
Nec longe feruent blemyorum collibus agri
Hinc fluuii pinguis descendunt flumina nili
Partibus a libycis. qui currens solis ad ortus
Siris ab æthiopum populis cognomine fertur,
Versum cultores nilum dixere syenes,
Hinc Boreæ currens ad partes flumine pingui
Fertilis ægypti terras fœcundat opimas,
Septenoq; ferit pellæum gurgite pontum,
Non alius tantum fluuiorum ditat harenas,
Atq; trahēs limum complectitur ubere campos,
Hic latis libyen asiæ disterminat oris,
Hæc ortus cernit, uidet austros illa calentes.
Hunc habitant iuxta sapientum corda uirorum.
Disposuere uias qui uitæ mente potenti,
Et primi dederant sulcos et semina terris,
Obliquos solis tractantes pectore cursus,
Horum telluris fines nunc carmine dicam
Et formam celebrat, quā gloria magna per orbem

Hæc igitur latis diffusa patescit in aruis
Fertilis et superans alias pinguedine glebæ,
Marginibus laterum formatur at undiq; ternis
Lata quidem boreæ sub littore tenditur oris,
Ast ortus angusta petit, summã'q; syenem,
Quam celsi mediã montes utrinq; coercent,
Irrigui per quam descendunt flumina nili,
Hanc habitant homines multi pariterq; opulenti
Qui ueteris claræque colunt sub mœnia thebes,
Quam perhibent cẽtum portas habuisse priores
Filius auroræ Memnon qua regna tenebat.
Hic sunt et septem mediis in finibus urbes.
Quas celebrat totum discurrẽs fama per orbem.
Et quicũque maris uiuunt prope littora uasta.
Qua lacus est ingens liquidæ serbonidos undæ,
Ad cuius zephyrum macedũ sunt mœnia regis,
Et pharos idothees scopuli pallenidis alti.
Post urbs sub casio pellusi uergit ad ortus.
Nauigiis populus duris quam possidet aptus.
Non tamen est libyes ponendus finibus iste,
Scilicet æoas nili qui continet oras,
Nili quem circum floret mirabilis arbor,
Extinguit'que sitim pomo, cui nomen adypsos.
Hæc facies libyes. hic claudit terminus illam.
Sunt tamen hic aliæ gentes, quæ littore summo
Tethios aut mediis habitant telluris in aruis
Et gratas circum ripas tritonidis undæ.
Hic lapis heliotropius est qui nomine uero
Dicitur, inuertit radios nam solis in unda,

" Si quis eum fusa labris immergat ahenis
Sanguineiq; rubens resplendet luce coloris
Purior at soli renitet nudatus ab undis
SI placet europes quoq; me nunc dicere formam,
Haud taceã, similis libyæ est, sed uergit ad arctos,
Finibus et pariter distentis pergit ad ortus.
Linea nãq; asiæ similis disiungit utranq;.
Hæc notias spectat, partes aquilonis at illa,
Ast ambas unam si terras esse putemus,
Assimulent conum laterum compagibus æquis,
Cuius ad occasus est summum, lata sub ortu.
Sic europa tibi facili dignoscitur arte.
Ad cuius summum prope metas herculis alti.
Magnanimæ gentes, dederat quis nomen iberus.
Ad spatium multum terrarum rura colentes
Oceanum boreo contingunt frigore durum
Scrutanturq; decus pulchrum sapientibus auri.
Quos tamẽ haud maculat pśens, nec deiicit absẽs,
Qua sunt germani bellaces, atq; britanni
Saltibus hercyniis germania subiacet atrox.
" Hæc tergo similis taurino dicitur esse.
Et pascit uolucres mirum fulgentibus alis,
Quis ducibus noctu cernuntur flexa uiarum;
Pirrhenes sequitur mons, post hunc celtica tellus
Eridani fontis contingens rauca fluenta.
Hic phaethonta suum caræ luxere sorores.
Hic electra legunt alnis stillantia celtæ
Succina quæ memorant mellis uini'ue colore;
Quæ paleas rapiunt tractu, frondesque caducas.

Post hos tyrrheni,quos iuxta solis ab ortu
Incipiunt alpes, quibus exit gurgite uasto
Oceani rumpens glatialis littora Rhenus.
Hunc prope consurgit fons istri flumine longo
Qui poscens ortum, euxini percurrit in undas
Irriguam peucen amplexus gurgite quino,
Cuius in arctoas est partes barbara tellus
Innumeras gentes gremio complexa reducto,
Cui finem faciunt mæotidis hostia uastæ.
Hinc sunt germani'q; truces,et sarmata bellax
Atq; getæ, nec non basternæ semina gentis.
Dacorum'q; manus et martia pectora alani.
Atq; δρόμον tauri retinentes fortis achilli
Angustum et longum,mæotidis hostia iuxta.
Hos equites supra celeres funduntur alani,
Atq; melanchlænum populus metuendus,in arcu
Post hippemolgi sunt,hippopodesq; potentes,
Atq; gelonus cum Neuris pictiq; agathyrsi.
Hic ubi descendit porrecta borysthenis unda
Euxinūq; subit κριοῦ prope tracta μέτωπον
E regione iacet locus hic symplegados arctæ
Hic sunt aldesci quoq; panticapiq; fluenta,
Diuidui currunt rhipæis montibus ambo,
Immiscent qua se ponti glacialibus undis.
Nascitur electrum præfulgens luce nitenti
Mense solet primo qualis splendescere luna
Hos adamanta legunt iuxta algentes agathyrsi.
Tot dirimit gentes aquilonis partibus ister.
Huius ad australes terras gerrhæ'q; feroces

Noriciiq; colunt bellaces pannonii'q;,
Et mysi thracum boreis in finibus orti,
In quorum terris, quas ponti perfluit unda,
Ignipotens oleo cõmixto gignitur hærba,
Medica cui nomen, cuius compescere flammas
Si quis aqua cupiat, plus ignem pascit in illa,
Pulueris hunc iactus potis est extinguere solus.
Thraces arant post hos latissima rura tenentes
Quæ torrens stringit finitq; propontidis unda,
« Atq; bellesponti fauces ægeus, et altis
« Nascitur hic scopulis pallenes gemma refulgens
Asterium perhibent, stellis certare putatur
Et flammæ similis splendenti lumine lychnis.
Hic ripas istri porrectas undiq; stringunt,
EVropæ reliquas nunc partis aspice ternas,
Phoebeos uergens quibus eminet illa sub ortus,
« Prima est hispanum quæ frangit littora pontum.
« Altera tyrrhenum quæ pulsat molibus æquor,
Tertia quæ graios circũflua gurgite pascit.
Sed tamen oceanum contingit iberica tellus.
Occiduum calpen, qua summam sustinet unam
« Herculis e stelis quam supra diues et alta
« Tarresus, cempsiq; sedent qui collibus imis
Pyrrhenes, cælum qui tangit uertice summo.
Ast ambas intra tellus iacet ausonidarum,
Limite quam recto mediam secat Apenninus,
Qui mons incipiens boreis ex alpibus altus
In freta sicaniæ porrectas terminat oras,
Hunc urbes circum populi gẽtes'q; frequentant,

Quos breuiter retegã nostro tibi carmine cũctos
Tyrrheni primum fortes, iuxta'q; pelasgi
Cyllenes quondam, propria qui sede relicta
Tyrrhenis socias petierunt nauibus arces.
Hos prope sunt omni superantes laude latini,
Quorum per terram discurit in æquora thybris
Regius, irriguo dirimit qui gurgite romam,
Romã quæ genitrix regum dominatur in orbem.
Post hos pingue solum sequitur campania diues.
Hic ubi parthenopes domus est castissima, frugũ
Fertilis. hanc pontus propriis exceperat undis,
Ad noton est longe supra sirenida rupem
Peucentis silari gurges spectabile flumen.
Hunc habitant prope lucani bruti'q; coloni
Ad leucopetram longissima rura tenentes.
Hinc est ad boream zephyri quæ summa uocatur,
Sub qua sunt locri celeres, qui tempore prisco
Illuc reginam propriam uenere secuti.
Ausoniãq; tenet, qua currit flumen halecis.
Moenia cernuntur metaponti deinde, crotonq;
Quam pulcher gratã præterfluit æsarus urbem.
Vlterius pergens hinc templa lacinia cernes,
Post hæc est sybaris, periit quæ numinis ira
Præponens hominum tumulos cælestibus aris.
Ponere qui priscis ausi certamina soli,
Samnitis medio complectitur itala tellus
In gremio, marsosq; simul. tunc deinde tarentum
Tangitur æquoribus, quod muniuere lacones.
Continuo calabræ telluris rura sequuntur,

" Vsq; hyrii summam se tendit iapigis orã,
Qua salis adriaci trahitur uastissimus æstus,
Atq; sinum penetrans aquileium colligit undas.
Alta tegestræon postremæ mœnia terræ,
Qua sinus ionius finitur gurgite lasso,
Hi sunt ausoniæ populi gentesq; potentes.
Flexilis hinc pontus conuertens uergit ad ortus
Atq; liburnorum terras hyllis'q; feroces.
Bulimeon pariter præstringens littora currit.
Et uenit illyrias late porrectus ad arces.
Quas tollunt montes excelsa ceraunia summas.
Cernitur hic tumulus qui cadmi dicitur esse
" Harmoniæq; simul, nãq; hic serpentibus illi
Corpora post tempus longum mutasse feruntur
In senio. postquam patriam thebasq; relinquunt,
" Hinc illos aliud posuerunt numina monstrum
Nãq; duo tumuli concurrunt peste futura.
Significant quotiens sæuissima damna colonis.
Hæc regio fontem mirandæ concipit undæ
Quem merito ueteres dixerunt nomine sacrum,
Nam gelidus superat cunctarũ frigus aquarum,
Accensasq; faces si quis prope duxerit undam
Extinguit flammas, recipit sed rursus easdem,
Admoueat dextra cum extinctam lãpada fonti.
" Sed supra thracen, quaq; oricon accipit austros,
Principium terræ doctissima græcia sumit.
" Ascendens multum, geminatoq; æquore cincta
" Aegæo siculo'q;. mouent qua flamina uenti
" Diuersi, siculum zephyrus tenet, eurus ad altum

Aegeum, ſequitur pelopis poſt inſula lata
Conſimilis folio platani, quod muris acutam
Aequiparat caudam. cuius iacet iſthmos imago
Hellados ad boream ſibimet confinia iungens,
Latior at tellus folium ceu flexile circum
« Cingitur æquoribus. zephyrūq; triphyllidis arua
Excipiunt. per quam deſcendit flumine pulchro
« Alpheus, qui meſeni diſcinditur undis
Eurotæ, terris ambo naſcuntur aſeis.
« Hic tamen eleos, at diuidit ille laconas.
Hic mediis habitant latæ telluris in aruis
« Arcades apidanees ſub ſcopulos erimanthi
« Qua melas atq; crathis fluuii, qua currit iaon
« Tenditur atq; uetus qua longo gurgite ladon,
Hic merulos perhibent albos mirabile dictu,
Hic naſci linum, qui tacto accenſus ab igni
Extingui nequitur, quem graii nomine uero
« Aſbeſtum memorant, ferri nitet ille colore.
Iuxta eſt argiuum tellus pariter'q; laconum,
« Ortus argiui, uerguntq; lacones ad auſtros.
Aequoribus geminis iſthmos pulſatur utrinq;
Hoc ephyren cōtra ē, zephyrus ſed uerberat illud
« Eurus in īmenſum qua mergitur unda profundū
« Nomine quam danai dixere ſaronida priſco.
Attica ſed tellus poſt iſthmon ſolis ad ortum eſt.
Hinc orithyiam boreas rapuiſſe puellam
Traditur. hic iliſſos aquis deuolitur amnis.
« Boœtum ſequitur finis, qua dicitur unda
Eſſe poteſtatis diuerſæ. nāq; duobus

Fluminibus uertit ueruecum lana colorem,
Hoc fulcat niueas, hoc albat gurgite nigras.
« Locridis inde solum sequitur regionis, et ora
« Tessalis, et tellus macedum cum mœnibus altis
Sub cuius scopulos tangentes uertice cælum
Speluncæ ueteris seruant insignia cladis,
Finibus in mediis terrarum, nãq; uidentur
« Ostrea muricibus siccata latentibus esse,
Diluuium latebras dederat quod piscibus illas.
Concipit et parit hic naturæ munere gemmam,
Quam pæaniten perhibent, prægnantibus ista
Auxilium confert facilis releuamine partus.
Cernitur hinc niueas attollens uertice rupes
Aemus threicius, quem contra tenditur agris
Ad zephyrum regio dodones lata feracis
Ad cuius notias partes sub rupe aracynthi
« Aetolæ gentis sunt belli laude potentis
Campi, quos medios acheloia persecat unda,
Et mare trinacrium perrumpit echinidas intra
Regna cephallenæ prope sunt sapientis Vlyssi
« Ista galactiten ripis ostendit in altis
Vberibus prodest, necnon infantibus idem,
Et si quis terat hunc, albescit lacte liquescens.
« Hunc fluuium iuxta præclaros solis ad ortus
Phocis ad arctoos uentos extenditur ingens
Donec contingat calida hostia thermopylarum
Sub iuga parnassi cephissos gurgite magno
Quam mediã dirimit. descẽdens murmure uasto
Qua tẽplum phœbi memorabile, delphica sedes.

ORBIS·AMBITVS.

NVnc magno nobis sunt insulæ ore canendæ,
Quas homines toto dispersas æquore cernunt.
Est igitur ponto tellus circūflua prima
« Cui nomen gadis, stelas hæc herculis inter
« A tyriis colitur cotinusa uocata uetustis.
Continuoq; iacent gymnasiæ, has balearas
Romani memorāt, hinc frangitur æquore ebusos
Sardiniæ, postquam pelago circūflua tellus
Fontibus e liquidis præbet miracula mundo,
Quod sanant ægros, pādunt damnantq; nefando
Periuros furto, quos tacto flumine cæcant.
Post quam non longe cernuntur littora cyrni,
« Corsidi quam pariter geminato nomine dicunt,
Hanc solā perhibent catochiten gignere terram,
Corporibus lapis hic, ceu glutine tectus, adhæret.
Nulla tamen tellus altissima robora sylua
Sic habili generat, dehinc rupes æolidarum,
Quas sepiē numero phibent cognomine plotas,
Quippe uiam ratibus pelago dant undiq; uasto,
Trinacriæ post hos moles distenditur ampla
Cardinibus ternis laterum quam terminat actus
Procurrens pachyno longe claustris'q; pelori
Exterrensq; rates lilybæi cautibus aspris,
Eminet ad zephyrū lilybe, pachynusq; sub ortum
Aspicit ausoniam, boreæ'q; pelorus ad axes,
Qua mare uix superāt, haud æquū mille periclis
Angustum rapido quod frangit gurgite saxa.
Traditur hic pelagi diruptas uiribus olim
Excepisse fretum terras cogente ruina.

Plurima sunt istic totum memoranda per orbem.
Dianæ fons est, camerina gignitur unda,
Quē si quis manibus nō castis hauserit unquam
Lætifico tristis non miscet pocula baccho.
Hæc eadem montem mirandam sustinet ætnam,
Vertice qui summo rigida niue temperat ignem
Nec superat flammæ frigus, nec frigora flammas.
" At salis hic agragas miracula possidet unus
Naturas in quo proprias mutare uidetur
Ignis et unda, salem nāq; illum soluere flamma.
Vnda solet crepitus illi coniuncta mouere.
Hic et halesinus fons est mitissimus undis
Tibia quem extollit cantu saltare putatur
Musicus et ripis lætans excurrere plenis.
Cernitur egregius lapis hic, cui nomen Achates,
Hoc dederat fluuius, cuius generatur ad undas
" Hanc simulacra uides uenis ostendere gemmam.
Aequoris ad siculi, quod uastis funditur undis
Ad noton est pontus libyæ, syrtis'q; uadosa
Maior, at ulterius si pergas, cerne minorem
Occiduam iuxta quam meninx insula fulget,
Et cercina simul libyca statione patentes
Adria quas penetrat, uenias si parte sinistra
Atq; legas calabrum littus, tunc insula magni
Ostendit sese diomedis nomine dicta,
Quo profugus quondam uictor concesserat ille
Coniugis incestæ per fraudes ægialiæ.
Ionium pergens absirtidas æquor ad ortus
Circuit, has olim colchi tenuere feroces.

Laſſi dum fruſtra medeæ furta ſequuntur.
« Continuo poſt haſce libyrnidas aſpicis altas.
Ad notias partes, hinc ſæua ceraunia nautis,
Inſulæ ambraciæ contra cernuntur in alto.
Et corcyra potens.ithaces atq; aſpera tellus
Et quas oblimat riuis acheloius amnis.
Flumine torrenti præcelſam chalcida linquens
« Sed multæ amniſſi boreæ ſub parte uidentur
« Aegila'q;,inde cythera,calabria dura colonis
« Ad notias uergit ſed carpathus, hãc prope crete
« Pinguis et umbroſis extendens collibus idam,
Ante ortus ſolis perhibent quam fulgere ſole.
« Gignitur hic alimos, quã ſi quis mordeat herbã,
Compeſcit damnum'q; famis rabiem'q; diurnam.
« At rhodos ægyptum contra iacet inſula diues,
« Nubila ab hac nũq̃ uerterunt lumina ſolis,
« Nam purus caræ potitur telluris. ad ortus
« Poſthac ſunt ternæ circa patateide ſumma,
« Fama chelidonias celebrat quas nomine terras
« Suniados contra qua ſummum rupis. abantas
« Supra ſunt ſalamis, nec non ægina. Sed ortus
« Cernentem cyprum pontus pamphilius ambit,
« Nec procul eſt arados phœnices æquore cincta.
Aegei uero diuerſis partibus alti.
« Ad fauces arctas multæ ſunt,ſeſtos abydos
« Confines aſiæ dextra europeſq; ſiniſtra,
« Ad boream quæ ſe pertendunt ordine longo
Europes macris contingit abantias oram,
Et celſam ſcyrus peparethus,ſacra'q; lemnos.

Fertilis atq; thaſos. ſimul imbros, poſt corybantū
Mœnibus antiquis ſamothracia cernitur alta.
« Aſt aſiæ partem, qua tangunt æquora primam
Delon circundant, has dicunt cycladas eſſe.
« Continuo ſporadas ceu ſtellas aſpicis almas.
« Ionidasq; ſimul, quas inter caunus et altæ
Sunt ſamus atq; chius celebratæ nomine claro.
Aeolicæ poſt, et lesbus Tenedus'q; ſequuntur
Et ſinus, inde Melas helles prorumpit in æquor,
Pāditur hinc pelagus, tumida'q; propōtide feruet
Ad boream, ſaxis'q; uiget proconeſus in illa
« Eſt etiam leuis euxini in partibus una,
Quā λευκὴν perhibēt. aduerſa boryſthenis amnis,
Paſcit aues quoniam multas candore niuali.
Hic animas perhibent heroum laude potentes
Degere ſecuras uirtutis munere pulchro.
Cimmerium recta, ſed ſi quis boſporon ibit,
Cernitur hinc dextra uaſtæ mæotidis unda
Inſula mole grauis trans alopecea lata
Poſtquam phænagoren, hermonaſſamq; nepotes.
Egregiæ quondam coluerunt gentis ionum
Inſulæ hæ celebres pelagi ſunt nomine claro.
Aſt alias refluum circundat tethyos æquor,
Quarum demonſtrem poſitum regionis ad oras.
« Aethiopes habitant erythiam pectore iuſti
« Atlantem iuxta longæui ſcilicet illos
« Macrobios græci dixerunt, finibus olim
« Venit hyperboreis quæ gens poſt fata perempti
Geryonis, domuit quem uirtus herculis ingens.

Sed summam contra sacrum cognominé, dicunt
Quam caput europæ, sunt stanni pondere plenæ
Hesperides, populus tenuit quas fortis iberi.
« Ast aliæ oceani iuxta boreetidas actas
Sunt geminæ rheni'q; britannides hostia cernũt.
Hic etenim lasso perrumpit tethya cursu.
Has tamẽ haud habeat spatio superare per orbẽ
Insula, perfulget nigro splendore gagates,
Hic lapis ardescens haustu perfusus aquarum,
Ast oleo perdens flammas, mirabile uisu.
Attritus rapit hic teneras ceu succina frondes.
« Nesiadum spatio nec distant littora longo
In quibus uxores amnitum bacchica sacra
Concelebrant, hederæ foliis tectæ'q; corymbis,
« Non sic bistonides absinthi ad flumina Thraces
« Exertis celebrant clamoribus εἰραφιώτην,
« Non sic, prærupto, qua currit gurgite ganges,
« Indi solemnes epulas peragunt dionyso.
Oceani tranans hic nauibus æquor apertum
Ad thylen uenies, quæ nocte die'q; relucet
Titanis radiis, cum curru scandit ad axes
Signiferi boreas succendens lampade partes,
« At nauem pelago flectenti aquilonis ab oris
Ad solem calido referentem lumen ab ortu
Aurea spectetur tibi pinguibus insula glebis.
« Hinc tepidos prorã conuertens nauis ad austros
Taprobanẽ uẽiet. generat quæ magna elephãtes.
Per fines asiæ, iacet hæc sub sydere cancri
Littoribus cuius saliunt densissima cete,

Quæ pascit uastum mare rubrum,mõtibus æqua
Tenditur horribilis,quorũ per terga per harmos
Spina ferens cladem,fatum'q; sub ore feroci,
Quippe solent pariter nauem sorbere uirosq;,
Nã mala tã pelagus quã terra merentibus offert.
« Vlterius pergas si post carmanida summam
Ogyris occurrat,qua dicitur esse sepulchrum
Regis erythræi,dederat qui nomina ponto.
Persicus inde sinus penetratur,et icaron offert
Insula,quæ fertur nimium placare dianam.
Tot sunt ingentes quas cingit tethyos unda
Insulæ,ast aliæ diuersis partibus orbis
Dispersæ plures, fama latuere minores
Auris difficiles nautis uel portubus aptæ,
Quarũ nõ facile est mihi promere nomina uersu.
ASt asiæ fines amborum linea monstrat
« Et formam contra positarum in imagine coni.
Paulatim trahitur tamen hæc orientis ad oras,
« Oceanus stelas bacchi qua tangere fertur
Finibus indorum postremis, gurgite torrens
Qua ganges liquido nyssæos irrigat agros,
Non tamen est spacio similis telluris apertæ
Scilicet ambabus penetrabilis unus in illis
« Finditur ocerni sinus,et disterminat ambas.
« Ast asiæ gremio triplex mare confluit undis
Hircanum pariter persum simul atq; sabæum
« Hæc noton,at boreos hircanum uergit ad axes.
Gurgitis euxini uicinum multa uirorum
Milia, quod circum degunt per littora ponti.

Amborum medius campis discernitur isthmos.
Ast asiam qui mons excelsus diuidit omnem
Incipit a mediis terræ pamphylidis oris,
Et longis sese spatiis producit ad indos,
Nunc obliqua means, nunc recto limite cũrrens
Vertice quẽ toruo perhibẽt cognomine taurum,
Cornua nam summus scopulis imitatur acutis
Multifidusq; suos huc colles spargit et illuc.
Ex hoc innumeri descendunt fontibus amnes
In partes euri zephyri boreæq; uel austri.
Quis memorare queat fluuiorum nomina cũctas
Non tamen est unum montis cognomen ubiq;
Sed uarii flexus uariantur nomine multo.
Singula sed propriis sunt nomina nota colonis.
Nunc igitur gentes illum populosq; tenentis
Qui celebres memorem: sed fælix numen adesto.
Mæotæ primi tangunt mæotidis undas.
Sauromatæq; truces gẽs aspera martis in armis,
Sanguis amazonidum fortis quos protulit olim.
« Sauromatis mixtæ quæ thermodonte relicto
Ingentes genuere uiros, belloq; potentes,
Innumeras habitant qui syluas gurgite uasto,
Inter quas danais mæotidis intima pulsat
Europen fluuio dirimens, asiamq; reflexo.
Europen zephyris, asiam sub partibus ortus
« Caucasiis exit cuius fons montibus altis
Murmure cum uasto scythiæ per plana refusus.
Hunc tamen immenso torrentem flumine uertit
In glaciem boreas horrendo flamine sæuus.

Heu miseros homines. habitant qui finibus illis
Aere damnati tristi, nimioq; rigore,
Quo pereunt pecudes pariter populiq; uirorum
Ni propere linquant sua rura furentibus euris
Hi tanain habitãt fluuium prope sauromatarum
Cui sunt uicini sindi quoq; cimeriiq;
Post hos cercetii, iuxta quos axenus altis
Fluctuat æquoribus, necnon oretæq; feroces
Et qui troianæ post proelia gentis achæi
Ascalaphi regis, uictricia signa sequentes
Dispulsi uentis istas uenere sub oras.
Post hos eniochi genuit quos græcia tellus
« Et zygii iuxta uiuunt regione sub una
Intima sed ponti post fines tyndaridarum
Aegypto missi colchi tenuere coloni,
Caucasii montis prope collem et caspia ponti
Littora, qua celeres descendunt phasidos undæ,
Circæosq; secant campos, atq; æquora ponti,
Nascitur armenii fluuius qui uertice montis,
Ad cuius partes boreas et solis ad ortus
Euxinum dirimens, et caspia littora late.
« Diffusus spatium per longum panditur isthmos,
Quem iuxta terras habitant orientis iberes,
« Pyrrhenes quondam celso qui monte relicto
Huc aduenerunt hyrcanis bella ferentes.
Hic camaritarum gens est charissima baccho,
Fluctibus hanc propter persæuit caspius æstus.
Vndiq; quem tereti concludit margine tellus.
Sed mare non ualeat tribus illud mensibus ulla

Scilicet immensum, nauis transire profundo.
Non tamen exacuit pars una sub axibus æquor
« Qua tractim refugæ miscetur tethyos undæ
Multa quidem generat uiuis miracula rerum,
« Gignit enim egregiam crystalli põdere gẽmam,
Atq; malos lemures quod pellit munus iaspis
Nocturni manes fugitant quem mẽbra tuentem.
Hoc igitur pelagus quæ gentes undiq; cingunt
« Incipiens numerem primis aquilonis ab oris,
Quæ uergũt zephyro, q̃s caspia littora claudũt.
Primi sunt scythiæ populi saturnia iuxta
Aequora uiuentes, hyrcaniq; hostia ponti,
Quos supra grypes ditissima rura smaragdo,
Qualem non alius terrarum possidet orbis,
Atq; aurum sibimet defendunt pondere puro
Omnia sed duri superans audacia lucri,
Aduersus uolucres heu cõmouet arma uirorum,
Prœlia nam faciunt arimaspi grypibus hostes,
Hic et crystalli pellucet maxima moles.
Hinc Vnnus sequitur,post fortis caspia proles.
Hinc sunt albani bellaces marte feroci,
Vnde canes nati superant genus omne ferarum,
Magnus Alexander missum sibi uiderat inde
Victorem Barriq; canem, rabidiq; leonis.
« Post hos calcantes durissima rura cadusi
Et prope sunt mardi, sequiturq; hyrcania plebes,
Hinc apyri, per quos mardus deuoluitur amnis
Dercebius bibit hũc præter bactrusq; fluentem,
Per quos hyrcanum currens descendit in æquor

Sed bactri mediis habitant telluris in aruis
Parnessum late prope montem rura tenentes.
Dercebii uero sub caspia littora uergunt.
Post hos massagetæ, trãs flumen araxis ad ortum
Hospitibus sæui cunctis bello'q; feroces,
Non bacchi donum, cereris nec munera norunt,
Sed lac cõmixtum potant cum sanguine equino.
« Hos iuxta boream uergit chorasmia proles
Sugdias hanc sequitur, rapidus quã diuidit oxus
« E modum montem, qui linquens caspida rumpit.
Inde sacæ nimium certis gens mira sagittis
Flumen iaxartem iuxta quibus arua coluntur.
« Et tochari, phruri'q; et proles barbara serum
Illis nulla boum pecoris nec pascua cura,
Vestibus utuntur, texunt quas floribus ipsis
« Quos tenuant lectos discretis finibus illi.
Ast alia scythiæ gens est externa per arua
Quos prope sunt tristes uentis et frigore terræ
Nãq; niues semper pulsant has grandine mixtæ,
Caspius his populis lustratur pontus et oris.
Aspice post colchos nunc et post phasidis undas
Occasum uersus populos in littore ponti
Euxini, damus hos usq; ad calcedonis ora,
Bosporus angustat scopulis quæ thracius urgens
« Byzares primi quos iuxta terra bechirum.
Macrones post hos pariter, phylires'q; sequũtur.
Mossyni'q;, domos præbent quis lignea tecta
Turribus arboreis habitantes unde uocantur,
Hinc pecorum est diues nimirum gẽs tibarenum.

Hāc prope ſunt chalybes duriſſima rura colẽtes,
Quos labor exercet ſæuus, ferri'q; metalla.
Vicinos iſtis campos, terram'q; patentem
Aſſyrii complent populi, qua gurgite uaſto
Inter amazonidas thermodon martius amnis
Armenium linquens mõtem deſcendit in æquor
« Huc quondam aſopi deuenit alumna ſynope,
Ex qua cognomen cæperunt mœnia clara.
Illius fluuii rigidas prope frigore ripas
Inuenies lapidem cryſtalli pondere puro
Conſimilem'q; gelu, necnon ſplendore nitenti,
Gemma micans illic perlucet iaſpidis albæ.
« Iris continuo liquidus percurrit in æquor.
Poſt halys eſt fluuius, boreæ qui currit in oras
Atq; carambidis irrumpit prope littora põtum,
Armeniis primas qui montibus accipit undas.
Paphlagones poſt hos, mariandyniq; ſequuntur,
Bithyniq; uiri pinguiſſima rura colentes,
Qua rhebas pulcher gratiſſima flumina uoluit
Rhebas qui rapidi decurrit ad hoſtia ponti.
Nam prius expoſita ſcythicæ ſunt ſemina gentis.
Nunc aſiæ regio contingens littora nobis
Dicatur, partes calidas decurrit ad auſtri
Atque helleſpontum tranſit, ſyriæque receſſus
Poſcit et arabiam, quæ florent ubere terræ.
Sunt chalcedonii primi poſt hoſtia ponti
Mœnia byzanti qui cernunt optima contra
Romaniſque pie regnis dominantia mundo.
Bebrycii poſt hos, et myſia montibus alta,

Qua Cius egregia decurrens murmurat unda,
Qua nymphas comitē perhibēt rapuisse potētis
Alcidæ puerum tristissima fata gementis.
Hinc hellespontum pertenditur angulus ingens
Qua breuior phrygiæ pars est, nam latior intus
Sangarii ripis fluuii uicina rapacis,
Tenditur hæc potius titanis pinguis ad ortus,
Altera ad occasus altæ sub montibus idæ,
Altera quæ cecidit præclaro nomine terra,
Ad xanthi liquidas, necnon simoentis ad undas,
Post hæc æoliæ tellus prætenditur oræ
Fluctibus ægæi primis quæ tunditur alti,
Inde tenet terras pelagus prope sanguis ionum
Per quas mæander pinguis descendit in æquor
Inter miletum currens, latam'qꝫ prienem.
Ad latus istorum boreum sunt mœnia clara
Vrbs ephesus, claudit quam grato littore pontus.
Post has meoniæ tellus, quæ uergit ad ortus,
« Et Tmoli colles, fluuius quibus aurifer exit
« Pactolus, cuius prope ripas tempore uerno
Si sedeas, dulci capiaris pectora cantu
« Cygnorum, pascunt quos herbæ flumina circum,
Nam florent asiæ per campos plurima prata,
Sed magis ad fluuium mæandri gurgite miti
Quem iuxta uoluens se, murmurat unda caystri,
Post hos sunt lycii, quos xanthus diuidit amnis,
Ad mare uergentes, qui tauri cornua cernunt,
Vsqꝫ ad pāphylios, perhibēt quē nomine cragum
Illic aspicies aspendum, mœnia cuius

Eurymedon amnis radit uicina profundo.
« Continuo'q; iacent aliæ pamphylides urbes
« Corycus pergeq; calens, et celsa phaselis.
Hos supra mediis habitant telluris in aruis,
Ad partes ortus gens dura lycaones armis,
Post hos pisidum pinguissima rura coluntur
« Termessus, lyrbe, necnon clarissima Selge
Gentis amyclææ pulcherrima mœnia quondam
Hinc sinus est lõgus cilicum, qui uergit ad ortus,
Euxini penetrans uicinas æquoris oras
Hunc asiæ perhibent angustis partibus esse,
Cui tamen immenso fluuii se gurgite miscent
Per longum pyramus spatium pinarus'q; uoluti,
Flexilis et cidnus dirimit qui flumine tarson.
« Cui posuit nomen audatia Bellerophontis,
« Quando meduseũ ualuit frenare caballum,
« Atq; in equo uolucri per sublimem aera ferri.
Hinc asiæ cilicum sunt celsis mœnibus urbes
Lyrnesus malos'q; simul uicina profundo,
Atq; soli medio terrarum fine locati,
Cõmagẽna dehinc regio, syriæ'q; sequuntur
Vrbes dispositæ per longi littora flexus.
Nam casii montis qua prominet ora per æquor
Vergit in occasus diffusis tractibus unda.
Nunc reliquas asiæ partes tibi carmine pandam
Quadrari lateris qua clauditur undiq; forma
Et spatiis campos longis protendit in ortum
Scis et enim memorasse tibi, q collibus altis
Per totam mediis mons ingens tenditur actu

Quod fines asiæ nigros producit ad indos,
Hoc esto laterum boreum tibi nilus ad oras
Hesperies finit, sed tethys solis ab ortu
Indica cōcludit, rubrum mare terminat austrum.
Aspice nunc igitur dum finem uersibus ortus
Peruenio retegens tibi ueris omnia rebus.
Incipiens syriæ terris, qua parte reliqui
Quæ pelagus supra sub solem uergit ad austros,
Vrbibus et multis habitatur nomine prisco.
« Quæ caua uulgatur, quam κοίλην nomine græco
« Dixerunt ueteres, media est qua collibus altis.
Ast humilem libanus claudit protētus in ortum
Occasum'q; petens casius, multisq; uirorum
Incolitur populis locupletibus alma diremptis.
Nāq; alii mediis habitant telluris in aruis
« Hos syrios proprie perhibent, sed littora iuxta
Phœnices uiuunt ueteri cognomine dicti.
Quos misit quondā mare rubrū laudibus auctos
Chaldæo nimium decoratam sanguine gentem,
Arcanis'q; dei celebratam legibus unam,
Quod pelagus primi tentantes nauibus altis
Disiunctas gentes docuerunt iungere mercem
Et primi stellis numeros nomenq; dedere,
Atq; oculis (mirum) uoces sentire figuris.
« Hi muros iopes, gazamq; et elaida complent,
« Antiquam'q; tyrum, beryti et mœnia gratæ
« Vicinamq; mari byblim, sidona'q; pulchram
Quam iuxta liquido bostrenus gurgite currit
« Et pinguem tripolim, necnon orthosida, sacram

Laodicen pariter positam prope littus amœnum,
Et posidi turres et daphnes optima tempe,
« Hic etiam antiochus nomen dedit antiocheæ
Terrarum mediis apameæ mœnia claræ
Ad cuius partes eoas currit orontes.
Antiochi medius dirimit qui gurgite regna,
Hæc omnis pinguis tellus est ubere læta,
Arboribus pariter,pecori'q; et cõmoda uiti,
Ad cuius fines ueniens, quos terminat auster
Arrabii cernes extremi littora ponti,
Qui syriam medius disterminat,arabiam'q;,
Et tangit uergens orientem uersus elanos.
Diues arabs post quos latissima possidet arua
« Quæ protenta diu cinguntur ab æquore persico
Arrabio'q;,ferit zephyrus quod flamine sæuo,
Persica nam flatus æoi littora turbant,
Ora sed hæc austro tendit subiecta per ortus
Fluctibus oceani pulsatur et undiq; rubri.
Hanc quoq; describam tenui ratione recensens,
Pascit nam populos felices diuite terra,
Floribus et uariis miracula præbet odoris.
« Nãq; thyo, myrrhaq; uiget cum turis odore
Et casia,necnon et cannæ dulcis odore.
Cinama præterea iucundæ naribus auræ
Fertilis hæc generat tellus,auri'q; metalla,
Vestibus auratis quare gens utitur illa.
His pueros seruans molochites splendet harenis,
« Androdamasq; lapis compescens pectoris iras.
Sed libani montis sunt post decliuia primi

Fœlices opibus nabatæi nomine dicti.
Chalbasii post hos atq; agrees, inde propinquat
Chatramis, atq; sacæ contra sunt persidis æquor
Minnæiq; maris prope rubri littora uiuunt.
Atq; sabæ post hos. necnon habitant cletabeni,
Arrabiæ populi celebres hi nomine claro.
Sunt tamen et plures alii, nam maxima tellus
Trans istam zephyri sub partes degit erembum
Speluncis, genus infœlix et rebus egenum
Qui solis radiis nigrescunt corpus adusti
Dispersiq; dolent lustrantes more ferarum.
Non arabis similes opulentis, scilicet æqua
Omnibus esse potest nũquam fortuna bonorum.
post libani montis populi sunt solis ad ortus
Alterius syriæ, quæ tendit adusq; synopen,
Cappadoces mediis habitant in finibus. huius
Terminus assyrios, sed claudit ponticus ille
Thermodon, pelagi qua pulsat gurgite fluctus.
Cuius ab eoo decurrit limite uastis
Viribus euphrates descendens montibus aspris
Armeniæ, longusq; noton pertendit, et inde
Ad solem flexus babylonis diuidit urbem,
Littora deinde ruens perrumpit persidis undæ
Extrema fluuii sub parte teredona radens.
Huius ad auroram ripis deuoluitur altis
Tigris. aqua superãt quem flumine nulla rapaci,
Sed tantum superat, quantũ uix septimus ortus
Conficiat pedibus spatii properantibus ire.
Atq; lacum medius thonites intrat, et exit,

Nec uiolatur aqua, quãuis penetrabilis illa,
Ocyor atq; uadis emergens cedit amaris.
Hoc tamen omne solũ fluuius quod cingit uterq;
Indigenæ populi pro re dixere medamnem,
Quod medias amnes has terras flumine cingunt
Agricolis pariter pastoribus atq; feracem,
Vbere nam læto florenti sæmina cuncta
Herbarũq; thoris et gramina læta uirescunt,
Et uariis rami complentur fructibus alti,
Gens quoq; præfulget claris in laudibus illa
Nam peperit multos celsa uirtute potentes
« Atq; adeo similes dis immortalibus illos,
« Quã iuxta armenii pugnant aquilonis ad axes,
« Et fortes prope quos sæuit mauors, matieni.
Quos prope cõcludunt euphraten collibus altis
Montes diuitiis pariter belloq; potentes,
Ad partes austri babylon, quam mœnibus olim
Mirandis posuit, firmis'q; semyramis urbem,
« Cuius in arce domum splendentem fecerat auro,
Quam simul argentum uarie decorauit, ebur'q;.
Hoc quoq; pingue solum palmarum diuite sylua,
Quod fert berylli munus pretiosius auro
Berylli lapidem liquidum, glauci'q; coloris,
« Per loca quæ prorsus penetrant ophietida petrã
« At supra babylona uides aquilonis ad oras,
« Cissos, messabatas'q;, chalonitas'q; feroces,
Armenios montes si linquens ibis ad ortus
Medica noscetur tibi tellus, cuius ad axes
« Geri sunt. mardi'q; uiri simul atropateni,

Ad notõn inclinant medorum rura tenentes.
Medea hinc fugiens dederat cognomina terræ,
Hinc medi uarios usus nouere ueneni,
Quorum per multas spatium diffunditur oras.
Hæc generat narcissiten oriente sub ipso,
Qui lapis est fuscus, complent hanc undiq; syluæ
Inter quas homines pecuaria ditia pascunt.
Caspiadas tangunt portas qui solis ab ortu,
Rupibus hæ celsis asiæ sunt claustra potentis.
Qua uia sub boreã duplex se scindit, et austrum,
Hæc regio persas, hyrcanos ducit at illa,
Sub colles imos habitant post caspia claustra
Martia gens parthi telis arcu'q; potentes,
Viuere qui spoliis gaudent raptu'q; nefando,
« Qua propter bellis homines uexantur in orbe,
Atq; optata perit multo pax sanguine mundi.
Post hos est persis circundata montibus altis
Assiduis florens regnis et diuite censu.
Ex quo perdomuit lydorum mœnia sardis,
Cingitur excelsis hæc undiq; collibus omnis
Aduergens austros post caspia claustra petens'q;
Quod ꝓprio pelagus celebrat cognomine latũ,
Atq; tripartitis habitatur finibus illa.
Nãq; colunt alii rigidæ sub partibus arcti
Terras quas medi nemorosis montibus umbrant,
Ast alii mediæ uiuunt regionis in aruis
Littora postremi tangunt australia persæ
Prima parte sabæ, mediis'q; pasargada, post hunc
« Tascorum telis habitat gens fortis et arcu.

Quiq; tenent populi diuisos persidis agros,
Amnibus hæc multis recreatur et ubere pigui
« Hinc coros imensus profunditur, inde choaspes
« Fonte cadens indo, qui stringit gurgite susa,
In cuius ripis præclarus fulget Achates,
« Pondere cõsimilé quem proterit unda cylindris,
Fertilis hæc tellus fœcundis pascitur auris,
Nam uentis semper florescunt rura secundis,
Hæc eadem gemmis nimium decoratur honestis,
Quarum quis uarias uires, quia nomina dicat?
« Tecolithum memorem iusto cognomine dictum
Qui lapides renum tritus potus'q; resoluit.
« Myrrhitenq; bonum nardi cum reddat odorem,
Hic est ætites, sonitum cui spiritus addit
« Arcanum crepitans prægnantibus utilis ægris,
« Necnon pyrrhites digitos qui strictus adurit
Gemmaq; quæ radios emittit candida solis
Atq; selenites launaris imagine lucis,
Quod decus et minuit proprii splẽdoris et auget
Respice nunc reliquas asiæ sub finibus oras.
Persidis ad pontum carmani solis ab ortu
Littora pars habitant, mediæ pars limina terræ.
Gedrosi post hos tendunt orientis ad ignem
Oceanum iuxta radiis propioribus, inde
Est scythiæ telus australis flumen ad indum,
Qui ponto rapidus rubro contrarius exit.
Gurgite nam celeri rectus decurrit ad austrum,
Caucasiis oriens primum de montibus altis,
« Diuidua cuius patalene cingitur unda,

Separat inumeras et uasto gurgite gentes.
Ad partes rapidi qua uergunt lumina solis
Oritas aribasq; simul liniq; arachotas
« Vtentes chlenis,atq; atraidas, simul omnes
« Parnasi montis sub celsa rupe arienos
Nomine communi, qui terras ubere nullo
Florentes habitant,squallēt nam sentibus aspris,
« Curalii lapidem qui rubrum littore carpunt
Sapphiriq; decus nigri flaui'q; coloris
Saxorum cædunt uenis ac merce beati.
« II quorum terras hinc tethyos æquora claudunt,
Quas primo titan ascendens lumine cernit
Vnde color populis niger est flagrantibus ortus,
Atq; gerunt similis hyacintho fronte capillos.
Effodiunt alii terras,auri'q; metallum,
Ast alii texunt tenuissima tegmina lini,
Vel dentes stringunt elephantis ab ore reuulsos,
Scrutantur ripis alii torrentibus imbri
Berylli gemmas glauci,nitidum'q; adamanta.
Atq; aura uiridi legitur, quæ splendet iaspis.
« Curaliiq; decus liquidi.gratiq; topazi,
« Purpureoq; Amethystos inest suffusa colore.
Diuitias magnas sic tellus illa ministrat.
Assiduis'q; rigant hanc totam fontibus amnes,
Arboribusq; uiget uariis,milio'q; frequenti,
Et pretio rubræ perfloret arundinis illa.
Hinc alii superant procero corpore tantum
« Insiliant ut more equitum, faciles elephantis,
Ast alii uiuunt sapienti pectore nudi,

Luminibusq; uident rectis mirabile solem,
Et radios oculis et sacra mente retractant
Signa'q; concipiunt arcana luce futuri,
Psittacus hic uiridi decoratus torque rubenti
Nascitur, humanæ simulat qui uerbera linguæ.
Nunc age te fluuios, montes, formam'q; docebo
Ipsius terræ, populos gentes'q; beatas.
Marginibus ternis tellus hæc clauditur omnis
Obliquat'q; latus per cunctas linea partes,
Hesperios fines imanis terminat indus,
At notios pelagus concludit gurgite rubrum,
Sed ganges ortus, at caucasus excipit arcton.
Hanc homines habitant multi ditesq; colendam
Nominibus uariis discreti et finibus amplis.
Dardanees ripas contingunt fluminis indi
Hic ubi præcipitem scopuli fundunt acesinem
Huncq; capax classis uenientem uoluit hydaspes
Tertius hos sequitur splendenti gurgite cophes
Toxilus inter quos habitat cum gente sabarum.
Hinc scothri post hos sunt. peucaleiq; feroces
Gangaridæq; truces, auri qua pondus honustum
Deuoluēs, hypanis'q; trahit, rapidus'q; megarsus,
Quos capit emodo missos gangetica monte
Tellus, porrigitur quæ ad terræ colidis austros,
Oceani tangens pelagus sub collibus altis
Quos uolucres metuunt celeri contingere pēna,
Vnde locis graii posuerunt nomen Aornin,
Hic uia quæ nomen celebrat Nyssæa lyxi.
Cui stelas dederat uictoria finibus illis.

Hic tylos eſt ſuperans uaſtæ miracula terræ
Inſula,nãq; uiret cunctis in partibus anni
Nec foliis nudat ramos auctunnus in illa.
Aſſidue'q; tenet flores genus arboris omne.
« Hic fulget lymphata adamas qui pectora ſanat.
Et prohibens miſeris occulti damna ueneni,
Quem minime ualeat ferrum ſuperare nec ignis,
Frangitur hircino maceratus ſanguine tantum,
Sed tepido,fractis multis incudibus ante,
Hic iuxta poſitus Magnetem uiribus arcet
Occultus raptu ferri uel tractibus ante
Ad motum retrahit defendens robore miro.
Hic lychnis lucem ſimulat ſplendore lucernæ,
Hinc meruit nomen præclaro nomine dignum.
Tot ſunt per terras uulgatæ nomine gentes,
Nam reliquas quæ mẽs ualeat mortalis in orbem
Diſperſas numerare tibi ſine numine magno?
Quod bene diſpoſuit terras põti'q; profundum,
Sideribus uariis decorans cæleſtia templa,
Et multis recreans uariiſq; coloribus arua,
Munera per populos tribuens diuerſa uirorum.
Sed uos terrarum tractus gaudete per æuum,
Et quæcũq; mari circundatur inſula uaſto,
Oceanuſq; ſimul,necnon penetrabilis unda,
Quam gremio tellus ſinuoſo ſuſcipit alma,
« Et montes fluuii atq; lacus, quos continet orbis,
Nam pelagi partes percurri carmine uaſtas,
Et terræ pariter regiones finibus amplis,
Omnipotẽs pro quo genitor mihi præmia donet

FINIS RHEMNII FANNII.

Ioãnẽs Maciochus Clariſſ. naturæ conſulto Ludouico Bonaciolo Sal.

f Allũtur qui nihil exiſtimãt in Dionyſio Rhemnioq; inueniri, quod ad te pertineat. Quid.n.eſſe in bonis diſciplinis poteſt, quod ad Ludouicum Bonaciolũ Clariſſimũ nõ pertineat? Qui cũ in omnibus pedẽ nauiter promouerit. Arripuit tamẽ ſibi quaſi e philoſophiæ ſacrario peculiarẽ q; fecit naturæ cõtẽplationẽ, et hæc licet nusq̃ ſe latius profuſius'q;, q̃ in tota hac rerũ mole patefaciat, ſunt tamen in Dionyſio Rhemnioq; non nulla, quæ neq; iniquus naturæ iudex ad eã ĩficietur attinere. Nã et aquarũ, herbarũ'q; ac gẽmarũ uires explicãt, et quibus obeſſe aut ꝓdeſſe poſſint oſtẽdũt. Hic.n.legitur Adypſos q palmæ ægyptiæ fructus ẽ, ſitim arcere, Alimos quæ in Creta naſcitur, famẽ prohibere. E celtico eridano ſuccinũ, qđ illi Gleſſum uocãt, paleas frondesq; ptrahere, In myſia ex herba medica fieri oleum cuius flãmas alunt aquæ, puluis extinguit. Ex arboribus ſeres lanas depectere. In Arcadia naſci linũ asbeſtũ a natura ſua nomen adeptum, quod minime igne abſumatur, ob id a noſtris uiuũ nũcupatũ, quo Regũ funebres tunicæ texebãtur, quo cõfectæ mappæ maculas pdũt igni multo q̃ aqua cõmodius Quin et asbeſtina tũica circũdata arbor ſurdis ictibus cædit. Ad tritõida ĩ ægypto lapis heliotropius ĩ labris æneis deiectus radios ſolis mutare ſanguineo repercuſſu ſeptus, extra'q; aquam ſplẽdorem aeris abiicere et auertere. Peaniten cuius nomẽ apud Solinũ corruptum eſt, gigni in macedonia circa Tyreſiæ ſepulchrũ, hũc parietibus opi

tulari. Galactitem colore atrum in ripis acheloi fœminis nutrientibus illigatum fœcundare ubera. Catochitem in Corsica naturali lẽtore et quasi glutine admotas manus rapere et retinere quo ad ostendendum abditam naturæ uim Democritus utebatur, Achatem oculos recreare, sitim sedare, Gagatem in Britãnia aqua superfusa ardere. oleo restingui. Beryllũ sexangula spe uisum corrigere. Tecolithum quod nomen corruptũ est Plynio uesicam leuare, calculos soluentem, unde nomen inuenit. Myrrhiten colore myrrhæ, nardi suauitate, parthis familiarem. Aetitem in nidis Aquilæ inuentum, alio lapide foetum cũ crepitu resonare, Pyrrhitem si compressius teneatur manũ adurere. Solis gẽmã cãdidam ad spetiẽ sideris in orbẽ fulgentes spargere radios. Selenitem ex candido trãslucere melleo fulgore imaginẽ lunæ continentẽ, reddere'q; eam in dies singulos crescẽtis minuentis'q; numero, Topatiũ in Arabia multo studio quæri unde nomen inuenit, nam troglodytarum lingua τοπάζειν quærendi significationẽ habet, Adamãtẽ uenena irrita facere, lymphatiões abigere, metus uanos expellere a mẽte, magneti ferrum extorquere. Coraliũ fruticẽ esse donec fuerit in aquarum profundis, tactu propè carnulento, Deinde ubi supra attollitur lapidescere, quicq̃d ex eo fit salutare a Zoroastre existimari, typhonibus et fulminibus repugnare excalfaciẽdi siccandi discutiendi humorem extenuãdi duricias molliẽdi uim habere, Sapphiros Medicas optimas, inutiles tamen omnes scalpturæ interuenientibus Crystallinis centris, Virere et sæpe translucere iaspidem etiam si uictus a multis, Antiquitatis tamen gloriã retinere. Amethystũ

ebrietatem arcere, Si lunæ nomen ac solis in eo scribatur, atq; ita collo suspendatur e capillis cynocephali uel hirũ dinis plumis ueneficiis resistere, adeuntes reges cõciliare grandinem et pestes frugũ auertere. Molochiten Arabiæ et Persis frequentem contra infantium pericula resistere ingenita ui. Narcissité lapidem fuscum in media uenis he deræ distingui. Androdamantem nitorem argẽti habere, putãt nomen positum ab eo quod impetus hominum et iracundias domet, Quod uero ad aquas pertinet. Ab his fons in Sardinia refertur qui arcessitos furti uel coarguit uel absoluit, Nã quisquis sacramento raptũ negat, oculos aqua perfundit, ubi periuriũ nõ est, clarius cernit, si perfi dia abnuit, detegitur facinus cæcitate et captus oculis ad missum tenebris fatetur. In Epiro fontẽ sacrũ sũmæ frigi ditatis, si ardẽtem facem immergis, extinguere, si procul ac sine igne admoueas, suopte ĩgenio inflãmare. In Boeo tia flumen alterũ ouillo pecori uellus nigrum. Alterũ cã didum reddere. E Diana flumine ad camarinã, nisi habi- tus pudice hauserit uinũ et aqua nõ cõmiscebitur in cor pus unum. In halesina regione fontẽ alias quietũ et tran quillũ quõ siletur, si personẽt tibiæ exultabũdum ad can tum eleuari et quasi miretur dulcedinẽ uocis ultra mar- gines intumescere, Salem agrigentinũ igni solui, liquore crepitare, ueluti torreaẽ. Quin et circa cyllenẽ merulas sũmi cãdoris uideri, quæ alibi nigræ sunt. Quod et Ari- stoteles in hist. animalium recensuit, Nec prætermissum ẽ in hercynio saltu aues gigni quarũ pẽnæ p obscurũ emi cant q̃uis densa admodum nocte, quibus ducibus homi- nes loci illius nocturnum iter obeũt fulgore plumarum

uiam premonstrante. Harum uero obseruationū partim autor Dionysius quod et Eustathius in cōmentario com probat, sed maiore ex parte Rhemnius q̃ plurima quasi superpondium in trāslatione addidit. Nos ne omnino ieiuna fieret hæc narratio profusius uberiusq; illa rettulimus ut qui hæc ad philosophum pertinere negant, q̃ fallantur intelligant, uel si eisdem quibus illi philosophum cancellis metiūtur, nos includamus. Cum tamen certum sit philosophiā diuinarū humanarūq; rerū sciētiam esse.

Quā definitionem nisi ab antiquis pridē accepissemus, nūc poteramus tuo exēplo conformare. Sed et reliqua iā perlege. Annotatiūculas. n. et Glossemata quædam in Cœlii tui immo uero nostri libro inuenta quod plena bonæ frugis uiderentur, addenda curauimus. Quæ si probaueris, me fecisse opæ̃ptiū putabo.

Bene uale dulce p̃sidiū meū.

Annotatiunculæ seu Glossemata e libro Cœlii excerpta quæ in margine legebantur.

Κεανοῖο. Oceanus terrã oẽm ambit aquas ĩmittẽs et excipiẽs quæcũq; terrã irrigãt, eũ patrem appellant rerũ qui ex humiditate constare omnia alii'q; suspicantur, a celeritate nomen nactus. ΓΑδειρα. Gadira punica lingua sepẽ significat. Ita.n. legẽda sunt Plynii uerba. hinc Gadir dicta ẽ quasi γῆς δειρη.i. terræ ceruix quã alii tarressũ, cotinusã alii nũcupauit ab oleastri ubertate si Eustathio credimus. Ita certe apud Ruffũ legẽdũ ẽ. ΑΜυκλαίοιο κανώβου. Canopus nauis Menelai gubernator post obitũ phrõtidis loco nomen dedit ibi sepultus. ΙΣθμὸς terra iter duo maria angusta. hinc p metaphorã Aristoteli παρίσθμιον ea pars iuguli quã latini tõsillas uocãt. ΕΥξεινος antea ἄξενος, deinde mollitis gentiũ moribus uel certe ominis gratia euxinus.i.bene hospitalis. ΑΡιμασποὶ Arimaspi lingua scythica unoculi. Nã eorum uoce ἄριμα unũ. σποῦ oculũ dicũt. Herodotus in Melpomene ΠΕπηγότα ἰε κρόνιόντε concretũ et saturniũ. Sic Ply. A thyle unius diei nauigatione mare concretũ a nõnullis croniũ appellatur ob hoc hecatæus amalchiũ quod significat cõgelatũ, lĩgua scythica apellauit. Philemon morimarusan hoc est mortuũ mare a cymbris uocari tradit .i. νεκρὸν, distingũt hæc tamen alii. Ηῶον ἠῶς aurora q̃ peculiari epitheto ab Homero ῥοδοδάκτυλος dicit̃. ΚΑσπίη celebrãtur portæ caspiæ inter mõtiũ caspiorũ fauces octo miliũ passuũ itinere manu facto. Hic olim nathridates fugiens delituit. ΥΡκανίη hyrcani gens asiatica, hostia oxi fluminis tenet,

immanitate sua,tygriũ'q; ac pãtherarũ qbus regio abũ
dat,feritate uix adeũda. ὦ Μοῦσαι.Plato ἀπὸ τοῦ μῶσαι qđ ē
inqrere. Alii quasi ὁμοιούσας qđ uno oẽs nexu disciplinæ
teneant atq; ita fiat ἐγκυκλοπαιδία. alii a μυέω qđ ē initior
dictas putauere.Varroni tres.Hesiodo nouẽ. Aliis q̃tuor.
Has antiqtas camenas olympiadas,pegasidas pieridas ar
dalidas.libethridas heliconiadas.Parnasidas.Pimpleadas
Thespiadas.Aonidas.Ilissiadas.Pateidas.Ligyas.Mnemosy
nidas.Castalidas.Hippocrẽidas corycidas Iouis filias uoca
uit. ΣΤῆλαι. latini pilas,Sed et Ply. græca uoce utiť indiffe
rẽter.In qua scriptæ sunt inqt stelæ lapideæ litteris inco
gnitis ΗΡακλῆος.laborũ metas in Gaditano oceano fixit
hercules.Calpin et abylã appellãt Geographi.Illũ Ἰελέαρε
ρον λέοντα uocauit lycophron.ΑΤλάντων atlãtes gẽs liby
ca a duobus atlãtibus mõtibus dicta.Illic atlãtes et atarã
tes esse scribit Rhianus, nũcupationibus rerum carẽt, et
somnia nõ uidẽt,cuius rei in ꝓblematis causam q̃rimus,
et in selectis plura. Stephanus et Herodotus. ΛΙγυστίας li
guria a ligysco phaethõtis filio ĩter Galliã Etruriã macrã
et uarum flumen ab imis alpium iugis extenditur, eius
caput Genua.ΚΥρνος quæ a nostris Corsica.ΣΑρδόνιος σαρ
δὼ insula unde σαρδόνιος.σαρδῶος σαρδονικὸσ deriuatũ hæc
a timeo sandaliotis ab effigũ soleæ,A myrsilio ichnusa de
uestigii similitudine . ΓΟρτυνα, γόρτυν item dicta a Gorty
heroe,Cretæ urbs prius larissa,mox cremnia,demum gor
tys appellata. ΦΑῖστος iubet Stephanus in extrema accen
tum addi quõ Cretæ urbẽ significamus alioqui propriũ
est conditoris nomen nati e Rhopalo Herculis filio. Fuit
alia φαῖστος in peloponeso phryxa prius nũcupata. ΚΡιῶ

μετώπων.frons Arietis ab effigie.Apũd Solinũ Plynii Meta
phrasten hæc dictio interuersa.Pro ea.n.quõ de Gruibus
loquitur falso criũ et methapontũ substitutũ est.ΑΔριάς
Adria urbs propè quã κόλπος ἀδρίας regio armentorũ fe
racitate celebris,in qua et gallinas bis die parere putaue
rit.ΙΛλυρὶς αἶα.Illyria ab illyrio Cadmõis filio.ΔΑλματίη
Macedoniæ regio adriaticũ mare spectãs. ΣΥρτις dux Syr
tes in ora libyæ traduntur,quas uadosum et reciprocum
mare inaccessas facit.Cuius defectus et increméta dephẽ
dere haud promptũ est.ΣΑλμωνίδος de hac Ruffus,Rur-
sus ab idea salmonide porrigit æquor se geminũ. Nautæ
phariũ dixere profundũ quod procul in Casiæ uergit cõ
finia cautis.De quo loco libentius memini quod luxatus
restituať. ΚΑσίοιο mons et urbs ægypti dicta a Caso Cleo
machi filio a quo et Iouis Casii templum,hinc et casiacas
uestes uulgo dictas putãt. ΙΣσικὸς ἰσσὸς a qua ἰσσικὸς κόλ
πος,urbs inter Syriã et Ciliciã,ubi Alexãder Darium supe
rauit et ob id etiã Nicopolis appellata . ΚΙλικίων Cilicia
iuxta taurũ, Syriæ finitima a Cilice agenoris filio. ΧΕλι-
δονίων νήσων Chelidoniæ petræ duæ Corydela et Melãipea
ΠΑταρηίδα urbs Lyciæ patara a Pataro Apollinis et Ly-
ciæ Xanthi filio,Alexãder Salaciã puellã inquit ex ophio
nide ferentem Apollini sacra. (Ea erant Bellaria) et lyras
et arcus et sagittas quibus infantes ludunt,in uia acquie
uisse.Tum uas depositũ.i.paterã ingruens uẽtus in mare
deiecit,deflentem puellã itaq; domũ reuertisse.At paterã
in Lyciorũ cherrhonesum delatã esse cui forte obuius q-
dã e salacia exul bellaria omnia, quæ in ea erãt cremasse.
ex eo cherrhõesus sacra Apollini, et ex uase.i.patara re-

gio patara dicta est. Interp̃tãtur autẽ paterã græce cistã.
Σποράδεσσιν post cycladas insulæ sporades inter quas ce
lebres icaros, samos, miconũ, melos, carpathusia, lemnos.
Τένεδον tenedos una sporadum a Tenno Cycni filio dicta,
quasi Τέννου ἕδος. Ἴμβρον Insula Cabiris et Mercurio quem
casmilũ uocant sacra, sic eã uocant beati. Κυανέας πέτρας
saxa cõcurrentia ab aliis symplegades, ab aliis ob colorẽ
cyaneæ, planctæ ab aliis quasi erraticæ dictæ, eas ueteres
uiuas animatas'q; putauerũt. Κάραμβις Corãbis promõ
toriũ Asiæ positũ aduersus criu metopũ quod est in Eu
ropa hic locus corruptus habeť in Strabone lib. iii. Μήτέ
ρα πόντου ob hoc Scythæ moeotin Temerinda appellant. i.
matrẽ maris. Κιμμέριοι Eustathius dictos putat quasi ἐν
τῷ ἀέρι κειμένους. Nã ut inquit Homerus. κιμμερίων ἀνδρῶν
δῆμος τε πόλις τε ἠέρι ἐ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι. οὐδέ ποτ᾽ αὐτοὺς
ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν, ἀλλ᾽ ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται
δειλοῖσι βροτοῖσι. Ἐρεμβῶν Erembi gens Arabiæ, hos græci
inter τρωγλοδύτας. i. specuũ cauatores annumerãt, diciq;
putant ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν βαίνειν, hoc est qd terrã subeãt.
Μαυρουσίδος Mauritania quæ et Maurusia, gens ingẽs Li
byæ, distinguũtur tamen a Stephano. Νομάδων Numidæ q
et Nomades a permutãdis papilionibus mapalia sua hoc
est domus plaustris circũferentes. Μασαισύλιοι καὶ μασυ
λιεῖς Masæsylia regio Libyæ uicina Mauritãiæ Plynius Ma
sæsylios in Tingitania statuit, quo loco quidã falso masy
los substituere, quõ masyli diuersi sint quos et masules uo
cat Polybius. Λωτοφάγοι circa philenorũ aras lotophagi,
gens hospitalis. Gustata .n loto quam nos celtim dicimus
nemo inde curat abscedere, testis Homerus i. ix. odysseæ.

ΑΣβύσαι ἀσβύσα urbs Libyæ unde ἀσβύσης Callimachus i aetiis οἵη τε Τείτωνος ἐφ᾽ ὕδασιν ἀσβύσαο. ΛΙβυκοῖο θεῦ Hamonē inter cyrenas coli multorū teſtimonio notū eſt, κερατοέρφορος .i. corniger a græcis dictus, quod arietina forma effingeret, licet aliis metæ effigiē repſentet, ei cōditū templū aureū ſcribit Diodorus. ΜΑρμαρίδαι ad ſyrtē maiorē uſq; porrecti. ΝΙγρῆτες a Nigrite flumine dicti qui Africā ab Aethiopia dirimit, cuius eadē natura cum nilo eſt. Sic apud Ruffum carmē illud reſtituēdū eſt, Et patulis nigretes finibus errāt. ΦΑυρούσιοι Phauruſii gens libyca, quondā perſæ comites fuiſſe dicūtur herculis ad heſperidas facientis expeditionē. ΣΙρις multis nominibus nilus dicit̃. Nā ſiris et aſtapus ab æthiopibus dicit̃ quod illarū gētiū lingua ſignificat aquā e tenebris pfluentē, circa meroen aſtabores .i. ramus aquæ ueniētis e tenebris. Dextra aſtaſpes qđ latētis ſignificationē adiicit, collectis deinde aqs nilus, ab aliis gyriſantes, in totum Homero ægyptus, aliis triton, nullas emittit auras. ΣΥήνης ægypto et æthiopiæ tribuit̃ a Syeno Daeti filio, θήβην ἑκατόμπυλον nouē urbes hoc nomine cēſentur prima Boeotiæ. Secūda ægypti quæ et ab Homero ἑκατόμπυλος dicit̃ ppe quā ſpecus (ſi Callimacho credimus) qđ aliis qdē diebus multis uētis æſtuat trigeſima quaq; die nihil omnino ſpirās. Tertia theſſaliæ. Quarta ciliciæ. Quinta ioniæ. Sexta atticæ. Septima cataoniæ. Octaua Italiæ. Nona ſyriæ. ΜΕμνων Thebis ægyptiis Memnōis ſtatua nigro lapide ita fabrefacta fuit, ut ſurgēte aurora, matrē ſalutare uideret̃, eadē decedēte cōqueri. ΣΕρβωνίδος Herodotus ægyptū metit̃ a plinthenete ſinu ad ſelbōidis paludem ad quē uſq; mons Caſius extendit̃.

Inqt.n. μέχει σελβωνίδος λίμνης. ΕΙδοθεείης Idothea Protei filia. Homerus πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος εἰδοθέη. ΠΑλλήνδος Pallene urbs Thraciæ a Pallene Sithonis filia, Cliti uxore ĩ hac Proteus habitauit ãteq̃ ĩ ægyptũ ꝓficisceret. Ex quo Cicero παλληναῖον θεῖον. Et Verg. Patriãq; reuisit Pallenin. ΒΡεττανοὶ norũt oẽs diuisos toto orbe Britãnos. ΕΡκυνίκ Hercyniũ mõtẽ ĩ Italia statuit Stephanus, esse in Germania notius est q̃ ut ꝓbatiõe ĩdigeat. ΠΥρρηναῖον ὄρος Galliã ab Hispania pyrrheneis iugis distingui sciũt oẽs. ΗΡιδανοῖο nõ sat cõueniũt ueteres ubi sit Eridanus, pleriq; in Italia statuũt qui et padus dicat. Alioq magna inter oẽs cõtẽtio. Euripides, ἀρθείην δ᾽ ἐπὶ πόντιον κῦμα τὰς ἀδριηνᾶς ἀκτὰς ἠριδανοῦ θ᾽ ὕδωρ ἔνθα πορφύρεον σταλάσσουσιν εἰς οἶδμα πατρὸς τάλαιναι κόραι φαέθοντος οἴκτω δακρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγάς. ΗΛέκτροιο Electrũ nostri succinum uocant, Britãni glessum, alii stillas arborũ, alii auiũ lacrymas, alia alii cõmẽti sunt, quõ ĩ auro q̃nta argẽti portio ẽ electrũ uocatur, de quo Homerus in Regia Menelai. ΤΥρσηνίδος Italiã geminũ mare alluit hic superũ qđ et adriaticũ dicit. Inde inferũ quod nũc ligusticũ, nunc tyrrhenũ uocatur Stephanus tyrrhenos etiã adriatas nũcupari putat ἀπὸ τυῤῥηνοῦ κατὰ δωρίδα διάλεκτον. Ex quo p aphæresin et litteræ additionẽ factus est Tyrãnus. ΑΛπος alpes quæ ad ripæos usq; mõtes extẽdunt, a perpetuo candore niuium. Nam ἄλφος uitiliginẽ significat. ΡΗνου Rhenus notus Galliæ fluuius quo natos clypeo ĩpositos qua torrentior est amnis, an legitimi sint explorãt celtæ, iccirco a græcis ἐλεγξίγαμος uocatus. ΠΕύκην in Istro ĩsula. ΒΑστάρναι Gens supra istrum, hic locus ad uerbũ refertur a Ste-

phano. Et nos carmen Ruffi ita legimus Sarmata, Germani, Geta, Bastarnæq; feroces. ΔΡόμον in mari stythico insula Achillis, tumulo eius uiri clara, et ab ea peninsula ad formã gladii i trãsuersũ porrecta ab exercitatiõe eiusdẽ cognominata δρόμος ἀχιλλέως. ΑΛανοὶ Alanus mõs sarmatiæ. ΜΕλάγχλαινοι Melanchlæni ab atris, quibus utuntur, uestibus appellati in Põponio et Ruffo hoc nomen corrupte legitur. ΙΠπημολγοὶ ab equorũ mulctrariis dicti. ΑΓάθυρσοι gens intra Aemũ ab Agathyrso Herculis filio uel a Thyrsis Dionysi, ceruleos crines his tribuit Plynius. ΒΟρυσθένεος urbs et fluuius ponti prope meotin paludẽ et Tanain fluuiũ, Sic et hellespontus ante hellen uocabatur, est et urbs græca occasum uersus, milesiotũ Colonia, quã alii Borysthenẽ ipi olbiam uocant. Eã Borysthenes et hypanis celebrẽ faciunt. ΑΛδήσκοιο falso apud Ruffum ardesci legitur. ΠΑντικάπαο Panticapes amnis Nomadas et Georgos disterminat. ΓΕῤῥαι gerrhus βασίλιδας et nomadas seperat. ΑΛύβη ὄνομα στήλης Sudas. ΚΕμψοὶ apud Ruffum sic legẽdum, indeq; Cempsi gens agit in rupis uestigia Pyrenex. ΘΥβρεις a Thybri uel flumine, uel fouea ꝑpe Syracusas, unde ꝑfecti coloni sedes posuere prope albulã in latio, nouamq; nuncupationem imposuere. Vergilius a Thybre Rege Thuscorũ dictum existimauit. ΣΕιρηνίδα πέτρην Ligian, Leucosiam, Parthenopen Sirenas celebrat uetustas, a Parthenopes uero tumulo urbs in opicis Italiæ a Rhodiis cõdita nomen accepit. ΛΕυκὴν πέτρην e rhegio ad orientem nauigãti promontorium occurrit, quod a colore leucopetram uocant, ubi montis Apenini terminum putant. ΑΛηκος halex rheginũ agrum a locrensi di

ſterminat,illud mirum, quod in locrorũ ripa cicadæ ſonã
tius ſtridẽt,in rheginorũ omnino mutæ. ΛΑκινιάδος ἥρως
Laciniũ mons crotonis uel ab heroe uel a latrone ibi ab
hercule interẽpto,quẽ locũ deinde expiatũ iunoni conſe
crauit. ΣΥβαρις urbs et fluuius Italiæ,quæ deĩde thurion
uocata eſt,huic olim datũ eſt oraculũ.felicẽ futurã donec
mortales dis nõ ante ferret.Cõtigit autem poſterioribus
ſeculis,ut dominus ſeruũ uerberaret,ille ad Iunonis ſta-
tuam confugeret, nec tamen impunitatem aſſequeretur.
Mox quõ ad tumulũ patris domini confugiſſet,uapulare
deſineret, nec ea tamẽ res a Sybaritis piaculo haberetur,
quare a crotoniatibus capta eorũ urbe fidẽ inuenit ora-
culũ. ΤΑρας urbs et fluuius.Tarentini gens equeſtri ꝑlio
cõmoda,unde ταραντινίζειν, quin et de Tarentinis equiti
bus lege Aelianũ . ΑΣτυ τεγεστραῖον tegeſtra numero mul
titudinis urbs illyrii nõ longe ab Aquileia. Dicũt alii τέρ
γεστρον . ΤΥμβον ἁρμονίης κάδμοιό τε Cadmũ et harmoniam
in angues uerſos legimus quod.s.a priſtina humanitate
deſiiſſent, mox et in ſcopulos relatos leges uel apud Ruf
fum. ΑΛφειὸς a tollẽdis uitiliginibus, quas græci ἀλφους.
ΣΑρωνίδα iſthmos Peloponeſi hinc Corinthiacum, illinc
ſaronicum ſinum habet,lecheæ hinc, cenchreæ illinc ãgu
ſtiarum termini. ΙΛισσος urbs et fluuius Atticæ ubi iliſſi
des muſæ coluntur. ΑΡάκινθος mons Boeotiæ ex quo Pal
las Aracinthis dicta eſt . ΘΕρμοπυλάων anguſtiæ calidis
aquis ſcatentes,quo argumento quattuor milia paſſuum
inde Heraclea Trachini dicta eſt . ΠΛωταὶ,ſeptem Aeoliæ
plotæ etiam dicuntur, quarum nomina Lipara , Thera-
ſia, Strongyle, Didyme, Ericuſa, Phoenicuſa, Euonymus.

ΜΗνιγξ prope ſyrtes Meninx et Cercina íſulæ aſcribũtur
a Strabõe. Menix falſo ſcriptũ eſt apud latinos. ΑΜνισοῖο
urbs et fluuius Cretæ, a quo Nymphæ amniſides. ΡΟδος
inſula illuſtris quæ ophiuſſa et Aethræa dicta eſt. In hãc
pluiſſe aurũ fama ẽ. ΚΥπρος íſula ingẽs i ſinu Pãphylio a
Cypro filia Cinyræ uel a flore cypri ibi nato. Aſtynomus
cyptũ uocari tradit, qđ uehemẽter pulſet̃ fluctu. Hæc itẽ
ceraſtis dicta eſt ꝙ multa habeat ꝓmõtoria. Quin et ce/
raſtias et Amathuſia et Meionis et ſphecea et acamantis
uocitata ẽ. ΑΒαντιὰς μάκρις utroq; nomie cẽſet̃ Euboea ab
Abãte Neptuni filio, gens armis inclyta, quare et chalcis
ei nomen inditũ. ΠΑπάρηθος una Cycladũ cognominẽ ha
bẽs urbẽ. ΕΡμώνασσα tenuis inſula urbẽ habẽs i cimmerio
boſporo ionũ colõiã, hãc Strabo ἑρμώνακτος κώμην uocat.
ΕΙραφιώτην Bacchum παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι ἐν τῶ μηρῶ τȣ̃ διός
qđ aſſutus fuerit femori Iouis. ΤΑπροβάνην maxiã inſula i
mari ídico, q̃ olim ſimũdæ, nũc ſalice uocat̃. Eius lõgitudo
ſepties mille ſtadiorũ, latitudo quingẽtorũ. Autor Arte/
midorus. Ωγυρις in mari erythreo inſula tumulo erythræ
Regis celebrata. ΣΤῆλαι θηβαιγενέως διονύσου Bacchus et
Hercules ſuorum laborum metas et monumẽta in extre
mis orbis partibus ſtatuere. Quos Alexãder imitatus eſt.
ΝΥσαῖον πλαταμῶνα hæc ad uerbũ mutuatus eſt Ruffus,
licet locus ille maculoſus ſit. Decem urbes nyſſæ nomine
redduntur in helicone in Thracia, in Caria, in Arabia, in
Aegypto, in Naxo in India, in Caucaſo, in Libya, i Euboea,
in qua die una floret uitis ac racemos expromit, ſi credi/
mus, nũc de indica agimus quæ in mõte ſita eſt planẽ flo
rido ut facile liberũ patrẽ in ea educatũ agnoſcas. Erãt et

equi non Nyſæi ſed neſæi quos perſæ ſacrauerãt, ſic dicti quoniã pratũ eſt ingẽs medicæ regionis νισαῖον nomine ingẽtes ferẽs equos, Autor Herodotus i polymnia. MAιῶται gens ſcythica magna et frequẽs. ΘΕρμώδοντος thermodon Araxes antea dictus Cappadociã pfundẽs, quattuor et centũ hoſtiis i mare ſe uoluẽs. ΤΑναϊς Scythiæ fluuius e Caucaſi iugis, Aſiã ab Europa dirimẽs. Qua mæotidem influit cognominẽ urbẽ habet, quã et emporiũ a mercatorũ frequẽtia uocant, eũ fluuiũ alii aceſinẽ, alii iaxarten dixere. Ita.n. iuuat ad rationẽ græcã barbara nomina traducere. Si credimus Stephano ex auctoritate Nicanoris tradẽti, Ηνίοχοι a Caſtoris et Pollucis aurigis oriũdi. Vñ ẽt et Tyndaridæ dicti et Regio dioſcuria, ueſci carne humana eos putauit Ariſtoteles. Tollaẽ itaqꝫ deformiſſiã mẽda e Ruffo apud quẽ legendũ eſt. Heniochi zygiiqꝫ hinc et q regna pelaſgũ. ΚΑμαρειτῶν Ruffus, Gens camaritarũ qui poſt certamina Bacchum Indica Baſſaridũ quõ duceret agmina uictor. Accepere caſis mẽſas'qꝫ dedere Lyæo. ΕΜπούσηοι Empuſa monſtrũ et terriculamentũ nocturnũ qđ uno pede niti putabatur. ΚΑδούσιοι inter mare Caſpium et pontũ. ΒΑκτρων Bactra urbs et regio Scythiæ Aſiaticæ ſupra Syriã, quã Medi tenuerunt, cui et nomen zariaſpa. ΜΑσσαγέται gens Scytharũ ubi Cyrus periit, ueſciẽ ſanguine lacti mixto, Lucanus, longa'qꝫ ſarmatici ſoluẽs ieiunia belli Maſſagetes quo fugit equo. ΑΡάξεω Araxes fluuius Armeniæ et Theſſaliæ, quo itẽ nomine Peneus uocatus ẽ, qđ per abrupta montiũ ſe pruat. Stephanus. Ωξος oxus ex Indiæ mõtibus i mare Caſpiũ deriuat. et hyrcania uſqꝫ ad mare ocho et oxo fluminibus irrigaẽ. ΗΜωδὸν, in Emo

dis mõtibus onesicritus scriptor itinerũ Alexãdri rettu-
lit dracones gigni et in speluncis enutriri. Prope hos syl
ua ingens inuenitur fœcũda materie. Ex qua Alexander
classem cõstrui iussit. ΔΕρκεβίων apud Straboné Derbicæ,
apud Plyniũ derbices legit. Stephanus (licet nomen illud
apud eũ mẽdosum sit) sic inqt, Derbiccæ gens hyrcanis fi
nitima, Apollonius geminato κκ scribit, Ctesias uero Der
bios uel Terbissos appellat, hi minimũ quodq; delictũ pœ
na capitis puniũt. Terrã uenerãt, fœmininũ animal neq;
edũt neq; sacrificãt. Qui septuagesimũ annũ excesserint
iugulãt, cognatorũ carnes uorãt, anus strangulãt, deinde
sepeliũt, citra septuagesimũ annũ obeũtes non edunt, sed
humãt. ΙΑξάρτασ iaxartes q̃ dictio apud Põponiũ corru
pta est, cũ oxo per deserta Scythiæ ex sugdianorũ regiõi
bus in Scythicũ exit, ille suo fonte grãdis, hic incursu alio
rũ grãdior. ΜΑκρωνες sic Ruffi carmen castigandũ, Macro
nes philyresq; et pernix durateũ gẽs. ΜΟσυνας ultra col
chidé populi feri habitãt q super arboribus ac turribus
habitant, proinde ueteres illos mosynœcos appellauere.
Turres. n. Mosyni uocãtur, ii ferina carne et arborũ fructi
bus uiuũt, atq; ex lignis desiliẽtes peregrinos adoriũtur
iter agentes. ΑΠυροι apud Strabonem Tapyros legimus.
Qui inter Derbicas et hyrcanos degũt, uiri atras uestes
gerũt, comas ꝓmissas, cõtra mulieres, uestes candidas, co
mas breues. ΚΑραμβίδος post Aegialeũ ẽ carãbis ꝓmõto
riũ magnũ ad septẽtrioné porrectũ. ΣΙνώπην sinopen mi
lesii cõdidere, quæ classe cõparata mari, qđ intra cyaneas
est, imperauit, et diu libera tãdem pharnaci obtẽperauit
hæc Strabo, sed Stephanus, Sinope ꝑclara urbs põti a Ma

critio cōo condita, Autor Phlegon. ΣΑγγαρίοιο sangarius inferioris phrygiæ fluuius. Εφεσος ephesus nobilis ioniæ urbs et in sinu palus, quā in Lydia Herodotus statuit. Vocata est et Smyrna a smyrna Amazone, quin et sarmona et trichia et ortygia, et prelea nūcupata est. Erat in ea tēplū Dianæ. Ab una amazonū nomē nacta quā et reginā et ministrā Dianæ ferūt, eāq; filiā suscepisse Amazonem nomine a qua Amazones. Fuit ea urbs loco cōcauo cōdita, propterea obnoxia hyemi inumeris mortalibus cadētibus. Lysimachus in eū locū trāstulit, ubi nunc est eamq; ab uxore Arsinoen uocauit, sed eo mortuo pristina mā̄sit appellatio. ΑΣπενδον urbs pamphyliæ ab aspēdo cōdita. ΚΟμμαγηνὸν Cōmagene Cappadociæ adiacet prope Euphratē. ΙΟπην Iope urbs Phoeniciæ prope iamniā, ut philon, ut Dionysius palestinā. Nā phœnice palestina. Vocata aūt ē ab iope Aeoli filia Cephei cōditoris et regis uxore. ΒΟστρηνοῖο βόστρα numero multitudinis urbs Arabiæ a qua Bostrenus. Τέμπεα inter ossam et olympū quinq; miliū passuum lōgitudine et fermè sex latitudine attollentibus se dextra ac leua leniter cōuexis iugis conspicuus aquis peneus allabitur, uiridis calculo, amenus circa ripas gramine, canorus auiū concentu, amnē orcum accipit, nec recipit olei modo supernatantē. Ab eo Thessaliæ loco cætera plena amenitatis tēpea nuncupauimus. ΘΥου exigebant Rhodii a regibus tributa, et Massanas qdem ipsis talenta eboris triginta, Thyi quinquaginta ad simulachrorū apparatū mittebat. ΕΥόδμου καλάμοιο calamus odoratus in Arabia nascitur cōmunis indis atq; Syriæ. Odore aūt præstat statim e longinquo inuitans, mollio rtactu melior q;

qui minus fragilis et q̃ assulose potius q̃ qui raphani modo frãgitur, inest fistulæ araneũ qđ uocãt floré, p̃stãtior cui numerosius. Μινναῖοι gẽs in ora maris erythrei. σάβαι urbs magna prope mare rubrũ et munimentũ ad custodiam. ΚΑππαδόκαι Cappadocia Ciliciæ regio a sinope ad euarchũ amnẽ q̃ Cappadociã et Paphlagoniã distinguit, Macedões Cappadociã in duas satrapias a persis diuisam accipiẽtes in regna distinxerũt, et maiorẽ Cappadociam quæ taurũ uersus est, ꝓprie Cappadociã nominarũt, alterũ uero pontũ. Cæsar ac Senatus Romanus post obitum Archelai, ut ea Romanorũ ꝓuincia esset decreuere, a Cappadoce amne Cappadoces nomen accepere quom antea leucosyri dicerentur. Θωνῖτις Ruffus eleganter Tigris ingressum in thonitem paludẽ describit, cuius uerba libentius adscribimus, ꝙ locus ille multa castigatione egeat, eius uerba sũt. Quin et uasta palus medio distẽdit agro. Maximus hanc fluctu Tigris secat, intrat aperti Terga lacus, stupet unda silens, tacitæq; recũbunt æquora thonites, solidarũ deniq; more riparũ stagni facies icisa qescit. ΣΕμίραμις Semiramis Assyriis prima imperauit potẽsq; admodũ fuit, multosq; homines captiuos duxit, quos metalla iussit effodere, prima moenibus Niniuẽ, quæ deinde Babylon uocata est, cinxit, fluminibus claustra posuit, Pyramides erexit, oceani accolas. i. Aethiopas plustrauit, hã alii post obitũ rheã, alii derceto appellauere. ΜΑτιηνοὶ Matiane pars Mediæ dicta ẽ Straboni. Stephano. Falso apud Ruffum Matigeni scriptũ inuenitur. ΑΤροπατηνοὶ Atropatia altera Mediæ pars, Prior. n. ecbatana dicta quæ et Metropolis et regia mediæ a duce Atropato, Apud eundem

Agropiceni deprauato legiť. ΠΑρθοι ꝗ et πάρθιοι et παρθυαῖοι. Olim gens scythica, sed ꝗ̃ deinde ꝓfuga apud Medũ cõsederit, adepta nuncupationẽ e natura terræ, quæ illos excepit, palustris, uel a fuga, quãdo Medi exules parthos uocãt. ΜΗονίην Mæonia Lydia a Mæone flumine Achaida terrã isluẽte. ΠΑσαργάδαι numero multitudinis. Passargadas Cyrus cõdidit, quo loco acie Astyagen supauit, huius aũt urbis nomen psarũ exercitũ interp̃tamur. ΚΑρμανοὶ Carmania Indiæ regio. ΓΕδρωσῶν Gedrosia regio Indiæ. Fateť Stephanus se ignorare, unde Dionysius γεδρωσῶν inclinauerit, apud Polyistorẽ principẽ litterã. c. hoc nomen habet, sed ĩ codice parũ syncero. ΠΑταλήνη Patalene urbs Indiæ. ΑΚεσίνη flumina tot sunt in India quot in reliqua Asia, quorũ omniũ maxima ganges atq; indus, a quo oĩs illa regio nomen accepit. Vtrũq; sane maius ꝗ̃ Nilus uel Danubius uel si alterũ alteri iũxeris, quin et aliquãto maior mihi uidetur Acesines Danubio ac Nilo, ubi hydaspe et hydraote et hyphasi receptis indum influit. Arrianus in rebus indicis Autor.

## Cœlii Calcagnini obseruatio super Sardanapalo, Tarso, et Anchiale Rhemniãiq; carminis pẽsitatio, e libro ãnotationũ eius excerpta.

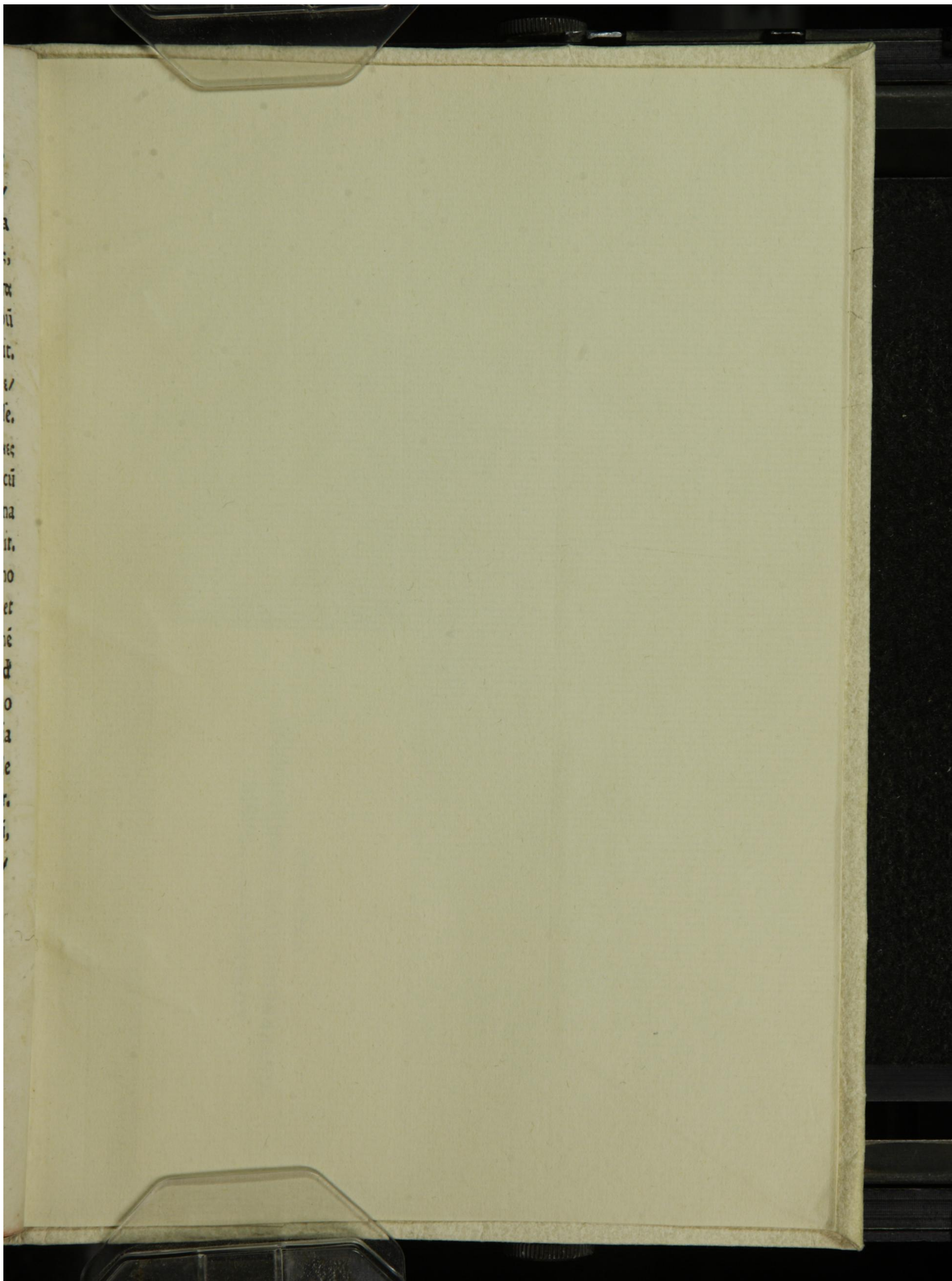
n EMO est tã deploratæ desidiæ, qui amore laudis nõ excitari soleat, Nemo tã absolutæ infamiæ, q laudatorẽ nõ inuenerit, quãdo et Smydirides et Margites Thersitesq; atq; illaudatus ille Busiris suos etiã titulos habẽt, erat nobis forte sup ea re sermo inter ami

cos et ſodales quoſdã bene litteratos. Habet enim noſtra ætas multos eius igẽii uiros, q quõ nihil dignũ laude mo liãtur. Laudari tamẽ ſũmope uel fictis imaginariis'q lau dibus ſtudeant. Nec defuit q ad eã rẽ Sardanapali exẽplo uteret. Qui quõ eſſet ſtupris ac ſegnitie pditiſſimus, e fla gitio tamen et cõditis una die (ſi credimus) duabus urbi bus gloriã atq exiſtimationẽ apud poſteros aucupabat. Hoc. n. q̃ſi ſuæ ſapiẽtiæ teſtimoniũ aſſyriis litteris, pruriẽ tiq oratione tumulo. q in Nini pomerio illi erectus erat, iſcribi uoluit, ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρεισα, καὶ μετ' ἔρωτος τερπνὰ πάθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται. Σαρδανάπαλος ὁ κυνδαράξεω παῖς, ἀγχιάλην καὶ ταρσὸν ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιῇ ἔσθιε, πῖνε, παῖζε, ὡς τἆλλα τούτου οὐκ ἄξια. i. τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. ut ſcite Arriãus et Sudas iterp̃tant. Erat. n. tumulo ſtatua ipoſita manus ſupra caput tollens ac digitos allidens, Quibus uerſiculis facile agnoſcimus Sardanapalũ falſam pſuaſionẽ iduiſſe, ceu iter hominẽ ac Bruta nihil itereſſet. Qđ uero ad urbes attinet, ego iſtau ratas magis q̃ cõditas exiſtimauerim. Nã et Anchialen ia peti filiã Anchialæ urbi nomen dediſſe i priſca hiſto. legi mus. Cuius filius Cydnus ppinquũ amnẽ, q Tarſum p̃ter fluit, ex ſe appellauit, quæ urbs et parthenia ãte uocabat ex Parthenio Cydni filio nomẽ aſſecuta, quin et Craniã et Hierã et Antiochiã ẽt dictã accepimus. Tarſus uero a Bel lerophõtis caſu, partẽ. n. pedis ταρσὸν græci nũcupãt q̃ſi claudicãtis Bellerophõtis græci poſuerint monumẽtum, uel q ταρσὸν Pegaſũ cilices lingua patria appellauerint. Quidã antiqora repetunt. Et qđ mõtes Taurici ex oĩbus primi poſt publicã inũdationẽ orbis ſidẽte aqua emerſe/

rint παρὰ τὸ τερσανθῆναι, ὅ ἐστιν ἀναξηρανθῆναι. Tarsũ seu Tersum (utrũq;.n.dicit̃) appellatã uoluere. Q đ uero ad Anchialen attinet nõ desũt q abdicata ueteri fabula, iis magis accedẽdũ existiment q iõ dictã uoluere qđ ἄγχι ἁλὸς, idest iuxta mare i ora Ciliciæ sita sit. Est.n. utraq; urbs παραθαλασσία τῆς κιλικίας, ut obiter e Stephano mẽda expũgat̃, apud quem σικελίας p κιλικίας falso scriptũ inoleuit. Quæ nominis rõ uidet̃ Rhemnio Fãnio grãmatico q περιήγησιν Dionysii Afri conuertit, erroris occasionẽ dedisse. Dionysii carmen est. πολλαὶ δ᾽ ἑξείης κιλίκων γεγάασι πόληες λυρνησσὸς μαλλός τε, καὶ ἀγχιάλεια, σόλοι τε. Hinc Asiæ Cilicũ sũt celsis moenibus urbes. Lyrnesos, malos'q; simul uicina profundo, pro Anchialea.n. urbe uicinã ꝓfundo trãstulit. Quõ et Anchialen et Anchialeã dici uel Stephãi testimonio, q hũc Dionysii locũ noiatim citat, cõptũ sit, Alioq et Fest. Ruffus q et ipe Dioÿs. uertit, lõge cõmodius id carmẽ expssit. Lyrnesus'q; dehinc, hinc malos et Anchialea. Q đ et ipm carmen luxatũ antea ceu alia pleraq; i Ruffo a nobis nitori suo restitutũ est. Nec Anchialen mõ et Anchialeã, uerũ et ãchialon apud Arrianũ i secũdo gestorũ Alexãdri agnoscimus, ut minori rephensiõe digni uideãtur. Qui apud Martialẽ eo carmine. Iura uerpe p Anchialũ, Sardanapalũ cõditorẽ Anchiales et peculiare Cilicũ numen intelligẽdũ putauere.

FINIS.

Ioãnes Maciochus Bondenus imprimebat. Ferrariæ. Die. xviii. Decẽbris. Anno. MDXII.
Sũma cum diligentia, ut cætera.



KONSERVIERT DURCH
ÖSTERREICHISCHE FLORENZHILFE
WIEN 1967